



Obsah

I *Legislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 610/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex), Úmluva k provedení Schengenské dohody, nařízení Rady (ES) č. 1683/95 a (ES) č. 539/2001 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 a (ES) č. 810/2009 1

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS ⁽¹⁾ 19

Cena: 4 EUR

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předchází jim hvězdička.

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 610/2013

ze dne 26. června 2013,

kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex), Úmluva k provedení Schengenské dohody, nařízení Rady (ES) č. 1683/95 a (ES) č. 539/2001 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 a (ES) č. 810/2009

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Politika Unie v oblasti vnějších hranic usiluje o zavedení integrovaného systému řízení zajišťujícího jednotnou a vysokou úroveň kontroly a ostrahy, která je nezbytným důsledkem volného pohybu osob v rámci Unie a je základní součástí prostoru svobody, bezpečnosti a práva. Za tímto účelem by měla být stanovena společná pravidla pro standardy a postupy pro ochranu vnějších hranic s ohledem na specifické a nepřiměřené tlaky, kterým některé členské státy čelí na svých vnějších hranicích. Stanovená pravidla by se měla řídit zásadou solidarity mezi členskými státy.

(2) Volný pohyb osob v rámci schengenského prostoru je jedním z největších úspěchů evropské integrace. Volný pohyb je základním právem, jehož podmínky uplatňování jsou stanoveny ve Smlouvě o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) a Smlouvě o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) a ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států ⁽²⁾.

(3) Zrušení kontrol na vnitřních hranicích vyžaduje naprostou vzájemnou důvěru mezi členskými státy, pokud jde o jejich schopnost plně provádět doprovodná opatření, která umožňují odstranění těchto kontrol.

(4) Dne 13. října 2006 vstoupilo v platnost nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) ⁽³⁾.

(5) Po několika letech uplatňování nařízení (ES) č. 562/2006 v praxi se ukázalo, že je třeba provést některé změny, a to na základě praktických zkušeností členských států a Komise, včetně výsledků schengenských hodnocení, zpráv a žádostí členských států a vývoje v primárním a sekundárním právu Unie, a že je třeba vyjasnit a účinněji mapovat kritické technické otázky.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 12. června 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 20. června 2013.

⁽²⁾ Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77.

⁽³⁾ Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 1.

- (6) Zpráva Komise ze dne 21. září 2009 o fungování ustanovení o opatřování cestovních dokladů státních příslušníků třetích zemí otiskem razítka v souladu s články 10 a 11 nařízení (ES) č. 562/2006, jakož i zpráva Komise ze dne 13. října 2010 o uplatňování hlavy III (Vnitřní hranice) nařízení (ES) č. 562/2006 obsahují konkrétní návrhy technických změn nařízení (ES) č. 562/2006.
- (7) Nedávno přijaté legislativní akty Unie, zejména nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) ⁽¹⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí ⁽²⁾ vyžadují určité změny nařízení (ES) č. 562/2006.
- (8) Stejně tak by měla být pozměněna některá ustanovení Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích ⁽³⁾ (dále jen „Úmluva k provedení Schengenské dohody“) tak, aby odrážela změny provedené v nařízení (ES) č. 562/2006 a současnou právní situaci.
- (9) Podle rozsudku ve věci C-241/05 Nicolae Bot v. Préfet du Val-de-Marne ⁽⁴⁾ je třeba změnit pravidla týkající se výpočtu povolené délky krátkodobého pobytu v Unii. Jasná, jednoduchá a harmonizovaná pravidla ve všech právních aktech zabývajících se touto otázkou by byla přínosem jak pro cestující, tak pro pohraniční a vízové orgány. Proto je třeba odpovídajícím způsobem pozměnit nařízení (ES) č. 562/2006, Úmluvu k provedení Schengenské dohody, nařízení Rady (ES) č. 1683/95 ze dne 29. května 1995, kterým se stanoví jednotný vzor víz ⁽⁵⁾, nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ze dne 15. března 2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni ⁽⁶⁾, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 ze dne 9. července 2008 o Vízovém informačním systému (VIS) a o výměně údajů o krátkodobých vízech mezi členskými státy (nařízení o VIS) a nařízení (ES) č. 810/2009 ⁽⁷⁾.
- (10) Přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1168/2011 ze dne 25. října 2011, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 o zřízení Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie ⁽⁸⁾ (Frontex) (dále jen „agentura“), zlepšuje integrovanou správu vnějších hranic a dále posiluje úlohu agentury v souladu s cílem Unie rozvinout politiku, jež povede k postupnému zavádění konceptu integrované správy hranic.
- (11) Za účelem přizpůsobení ustanovení nařízení (ES) č. 562/2006 Smlouvě o fungování EU by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o přijímání dodatečných opatření, kterými se řídí ostraha hranic, a změny příloh nařízení (ES) č. 562/2006. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (12) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž provedení technických změn stávajících pravidel obsažených v nařízení (ES) č. 562/2006, Úmluvě k provedení Schengenské dohody, a nařízeních (ES) č. 1683/95, (ES) č. 539/2001, (ES) č. 767/2008 a (ES) č. 810/2009 nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto ho může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.
- (13) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽⁹⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování uvedené dohody ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98.

⁽³⁾ Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19.

⁽⁴⁾ Sb. rozh. 2006, s. I-9627.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 164, 14.7.1995, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 60.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 1.

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

(14) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽¹⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES ⁽²⁾.

(15) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽³⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU ⁽⁴⁾.

(16) V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenské *acquis*, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto nařízení Radou, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.

(17) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ⁽⁵⁾; Spojené království se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.

(18) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ⁽⁶⁾; Irsko se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změna nařízení (ES) č. 562/2006

Nařízení (ES) č. 562/2006 se mění takto:

1) Článek 2 se mění takto:

a) v bodě 1 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) námořní, říční a jezerní přístavy členských států pro pravidelná vnitřní trajektová spojení;“

b) bod 4 se nahrazuje tímto:

„4. „pravidelným vnitřním trajektovým spojením“ jakékoliv trajektové spojení mezi dvěma nebo více stejnými přístavy nacházejícími se na území členských států bez zastavení v kterémkoli přístavu mimo území členských států a sestávající z přepravy cestujících a vozidel podle zveřejněného jízdního řádu;“

c) bod 5 se mění takto:

i) uvozující slova se nahrazují tímto:

„5. „osobami požívajícími právo na volný pohyb podle práva Unie“;“

ii) v písmeni a) se slova „čl. 17 odst. 1“ nahrazují slovy „čl. 20 odst. 1“;

iii) v písmeni b) se slova „Společenstvím a jeho“ nahrazují slovy „Uní a jejími“,

d) v bodě 6 se slova „čl. 17 odst. 1“ nahrazují slovy „čl. 20 odst. 1“;

e) vkládá se nový bod, který zní:

„8a „společným hraničním přechodem“ jakýkoli hraniční přechod umístěný buď na území členského státu, nebo na území třetí země, kde příslušníci pohraniční stráže členského státu a příslušníci pohraniční stráže třetí země provádějí postupně výstupní a vstupní kontroly v souladu se svým vnitrostátním právem a podle dvoustranné dohody;“

⁽¹⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽²⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20.

f) bod 15 se nahrazuje tímto:

„15. „povolením k pobytu“:

- a) všechna povolení k pobytu vydaná členskými státy podle jednotného vzoru stanoveného nařízením Rady (ES) č. 1030/2002 ze dne 13. června 2002, kterým se stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí (*), a pobytové karty vydané v souladu se směrnicí 2004/38/ES;
- b) všechny ostatní doklady vydané členským státem státním příslušníkům třetích zemí, jimiž se jim povoluje pobyt na jeho území a které byly v souladu s článkem 34 oznámeny a následně zveřejněny, s výjimkou:
 - i) povolení k přechodnému pobytu vydaných při přezkumu první žádosti o povolení k pobytu podle písmene a) nebo žádosti o azyl a
 - ii) víz udělených členskými státy podle jednotného vzoru stanoveného nařízením Rady (ES) č. 1683/95 ze dne 29. května 1995, kterým se stanoví jednotný vzor víz (**);

(*) Úř. věst. L 157, 15.6.2002, s. 1.

(**) Úř. věst. L 164, 14.7.1995, s. 1.“;

g) vkládá se nový bod, který zní:

„18a „pracovníkem na pobřežním zařízení“ osoba, která pracuje na pobřežním zařízení umístěném v teritoriálních vodách nebo ve výlučně ekonomické námořní zóně členských států, jak je definuje mezinárodní námořní právo, a která se po moři nebo letecky pravidelně vrací na území členských států;“.

2) V článku 3 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) práva osob požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie;“.

3) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 3a

Základní práva

Při uplatňování tohoto nařízení jednájí členské státy v plném souladu s příslušnými ustanoveními práva Unie včetně Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina základních práv“), příslušnými normami mezinárodního práva, jako je Úmluva o právním postavení uprchlíků podepsaná v Ženevě dne 28. července 1951 (dále jen „Ženevská konvence“), v plném souladu se závazky ohledně přístupu k mezinárodní ochraně, zejména zásadou nenavracení, a základními právy. V souladu s obecnými zásadami práva Unie se rozhodnutí podle tohoto nařízení přijímají na základě individuálního posouzení případu.“

4) V článku 4 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Odchylně od odstavce 1 lze výjimky z povinnosti překračovat vnější hranice pouze na hraničních přechodech a během stanovené provozní doby povolit:

- a) jednotlivcům nebo skupinám osob v případě požadavku zvláštního charakteru na příležitostné překračování vnějších hranic mimo hraniční přechody či mimo stanovenou provozní dobu, pokud jsou držiteli povolení, které je vyžadováno podle vnitrostátního práva, a pokud to není v rozporu se zájmy veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti členských států. Členské státy mohou zavést zvláštní pravidla ve dvoustranných dohodách. Obecné výjimky stanovené ve vnitrostátním právu a dvoustranných dohodách se podle článku 34 oznamují Komisi;
- b) jednotlivcům nebo skupinám osob v případě nepředvídané nouzové situace;
- c) podle zvláštních pravidel stanovených v člácích 18 a 19 ve spojení s přílohami VI a VII.“;

5) Článek 5 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) uvozující slova se nahrazují tímto:

„1. Pro předpokládané pobyty na území členských států, které nepřesáhnou 90 dní během jakéhokoli období 180 dnů, kterým se rozumí období 180 dnů bezprostředně předcházející každému dni pobytu, platí pro vstup státních příslušníků třetích zemí tyto podmínky:“;

ii) písmeno a) se nahrazuje tímto:

č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech(vízový kodex) (*)

„a) mají platný cestovní doklad opravňující držitele k překročení hranice, který splňuje tato kritéria:

Členské státy sestavují v souladu s článkem 46 nařízení (ES) č. 810/2009 a přílohou XII uvedeného nařízení statistiky víz udělených na hranicích.

i) musí být platný nejméně tři měsíce po předpokládaném datu odjezdu z území členských států. V naléhavých případech, které jsou odůvodněné, je možné od splnění této povinnosti upustit,

(*) Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1.“

ii) byl vydán v předchozích deseti letech.“;

6) V čl. 6 odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1. Při plnění svých úkolů příslušníci pohraniční stráže plně respektují lidskou důstojnost, zejména s ohledem na zranitelné osoby.“

„1a. Pro účely odstavce 1 se den vstupu považuje za první den pobytu na území členských států a den výstupu za poslední den pobytu na území členských států. K dobám pobytu povoleného povolením k pobytu nebo dlouhodobým vízem se při výpočtu délky pobytu na území členských států nepřihlíží.“;

7) Článek 7 se mění takto:

c) odstavec 4 se mění takto:

a) v odstavci 2 se druhý, třetí a čtvrtý pododstavec nahrazují tímto:

i) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„Minimální kontrola podle prvního pododstavce je pravidlem pro osoby požívající právo na volný pohyb podle práva Unie.

„a) Státním příslušníkům třetích zemí, kteří nespĺňují všechny podmínky stanovené v odstavci 1, ale kteří jsou držiteli povolení k pobytu nebo dlouhodobého víza, je povolen vstup na území ostatních členských států pro účely průjezdu, aby mohli dosáhnout území členského státu, který povolení k pobytu nebo dlouhodobé vízum vydal, pokud nejsou uvedeni na vnitrostátním seznamu osob, jimž má být odepřen vstup na území členského státu, jehož vnější hranice hodlají překročit, a tento záznam není doplněn pokynem odepřít vstup nebo průjezd.“;

Při provádění minimálních kontrol osob požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie však příslušníci pohraniční stráže mohou – aniž by tak činili systematicky – nahlížet do vnitrostátních i evropských databází, aby zajistili, že daná osoba nepředstavuje skutečnou, aktuální a dostatečně vážnou hrozbu pro vnitřní bezpečnost, veřejný pořádek, mezinárodní vztahy členských států nebo hrozbu pro veřejné zdraví.

ii) v písmenu b) se první a druhý pododstavec nahrazují tímto:

Důsledky takového nahlížení do databází nesmí ohrozit právo vstupu osob požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie na území dotyčného členského státu, jak je stanoveno ve směrnici 2004/38/ES.“;

„b) Státním příslušníkům třetích zemí, kteří splňují podmínky stanovené v odstavci 1 s výjimkou podmínky podle písmene b) uvedeného odstavce a kteří se dostaví na hranici, může být povolen vstup na území členských států, jestliže je jim na hranicích uděleno vízum v souladu s články 35 a 36 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES)

b) v odstavci 5 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Aniž je dotčen druhý pododstavec, státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou podrobena důkladné kontrole ve druhé linii, obdrží písemné informace o

účelu a postupu takové kontroly, a to v jazyce, jemuž rozumějí, nebo o němž se lze důvodně domnívat, že mu rozumějí, nebo jiným účinným způsobem.“;

povinné. Členské státy rozhodnou na základě praktických potřeb, zda a na kterých hraničních přechodech je zřídí.“

c) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Kontroly osob požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie se provádějí podle směrnice 2004/38/ES.“;

b) v článku 9 se odstavec 5 zrušuje.

9) Článek 10 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto: „Opatřování cestovních dokladů otiskem razítka“;

d) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„8. Pokud se použije čl. 4 odst. 2 písm. a) nebo b), mohou členské státy také stanovit odchylky od pravidel stanovených v tomto článku.“.

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky občana Unie, na něž se vztahuje směrnice 2004/38/ES, ale kteří nepředloží pobytovou kartu podle uvedené směrnice, se opatřují otiskem razítka při vstupu a výstupu.“

8) Článek 9 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. a) Osoby požívající právo na volný pohyb podle práva Unie jsou oprávněny používat pruhy označené tabulemi podle přílohy III části A („EU, EHP, CH“). Mohou také používat pruhy označené tabulí podle přílohy III části B1 („vízum se nevyžaduje“) a části B2 („všechny pasy“).

Cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky státních příslušníků třetích zemí požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie, ale kteří nepředloží pobytovou kartu podle směrnice 2004/38/ES, se opatřují otiskem razítka při vstupu a výstupu.“;

c) odstavec 3 se mění takto:

i) v prvním pododstavci se doplňují nová písmena, která znějí:

Státní příslušníci třetích zemí, kteří nemusí mít při překračování vnějších hranic členských států vízum v souladu s nařízením (ES) č. 539/2001, a státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli platného povolení k pobytu či dlouhodobého víza, mohou používat pruhy označené tabulí podle přílohy III části B1 tohoto nařízení („vízum se nevyžaduje“). Mohou také používat pruhy označené tabulí podle přílohy III části B2 tohoto nařízení („všechny pasy“).

„f) cestovní doklady posádek mezinárodních osobních a nákladních vlaků,

g) cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí, kteří předloží pobytovou kartu podle směrnice 2004/38/ES.“;

b) Všechny ostatní osoby používají pruhy označené tabulí podle přílohy III části B2 („všechny pasy“).

ii) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

Údaje na tabulích uvedených v písmenech a) a b) mohou být uvedeny v jazyce nebo jazycích, které jednotlivé členské státy považují za vhodné.

„Výjimečně lze na žádost státního příslušníka třetí země upustit od otisku vstupního nebo výstupního razítka, jestliže by takový otisk mohl této osobě způsobit závažné potíže. V takovém případě musí být vstup nebo výstup zaznamenán na odděleném listě s uvedením jména a příjmení a čísla pasu této osoby. Tento list se předá státnímu příslušníkovi třetí země. Příslušné orgány členských států mohou shromažďovat o těchto výjimečných případech statistické údaje a poskytovat je Komisi.“

Zřízení oddělených pruhů označených tabulí podle přílohy III části B1 („vízum se nevyžaduje“) není

10) Článek 11 se mění takto:

(a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Není-li domněnka podle odstavce 1 vyvrácena, může být příslušník třetí země navrácen v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (*) a s vnitrostátním právem, které je v souladu s uvedenou směrnicí.

(*) Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98.“

(b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. Příslušná ustanovení odstavců 1 a 2 se použijí obdobně v případě, že chybí výstupní razítko.“

11) Článek 12 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Hlavním účelem ostrahy hranic je zabránit nedovolenému překračování hranic, čelit přeshraniční trestné činnosti a přijímat opatření proti osobám, které překročily hranice nezákonně. Osoba, která překročila hranice nezákonně a která nemá právo pobytu na území dotčeného členského státu, se zadrží a je proti ní vedeno řízení v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES.“

b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 33, pokud jde o dodatečná opatření na ostrahu hranic.“

12) V článku 13 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Členské státy shromažďují statistické údaje o počtu osob, jimž byl odepřen vstup, o důvodech odepření, o státní příslušnosti těchto osob a o druhu hranice (pozemní, vzdušná nebo námořní), na nichž byl těmto osobám vstup odepřen, a tyto údaje předkládají každoročně Komisi (Eurostat) v souladu s nařízením Evropského parlamentu

a Rady (ES) č. 862/2007 ze dne 11. července 2007 o statistice Společenství v oblasti migrace a mezinárodní ochrany (*).

(*) Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 23.“

13) V čl.15 odst. 1 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy zajistí, aby příslušníky pohraniční stráže byli odborní a řádně vyškolení specialisté, přičemž zohlední společné hlavní osnovy pro odbornou přípravu pohraniční stráže vypracované Evropskou agenturou pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států zřízenou nařízením Rady (ES) č. 2007/2004. Součástí osnov je odborné školení zaměřené na odhalování a řešení situací týkajících se zranitelných osob, jako jsou nezletilé osoby bez doprovodu a oběti obchodování s lidmi. Členské státy za podpory agentury vybízejí příslušníky pohraniční stráže ke studiu jazyků, které potřebují k plnění svých úkolů.“

14) V článku 18 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Tato zvláštní pravidla se mohou odchýlit od článků 4, 5 a 7 až 13.“

15) V článku 19 se odstavec 1 mění takto:

(a) v prvním pododstavci se doplňují nová písmena, která znějí:

„g) záchranných služeb, policie a hasičských sborů a pohraniční stráže,

h) pracovníků na pobřežním zařízení.“

(b) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Tato zvláštní pravidla se mohou odchýlit od článků 4, 5 a 7 až 13.“

16) V článku 21 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) možnosti členského státu stanovit svými právními předpisy povinnost státních příslušníků třetích zemí hlásit svou přítomnost na jeho území podle článku 22 Schengenské úmluvy.“

17) Článek 32 se nahrazuje tímto:

„Článek 32

Změny příloh

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 33, pokud jde o změny příloh III, IV a VIII.“

18) Článek 33 se nahrazuje tímto:

„Článek 33

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je Komisi svěřena za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 12 odst. 5 a článku 32 je svěřena Komisi na dobu neurčitou od 19. července 2013.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 12 odst. 5 a článku 32 kdykoliv zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 12 odst. 5 a článku 32 vstoupí v platnost, pouze pokud Evropský parlament a Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

19) V článku 34 se odstavec 1 mění takto:

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) seznam povolení k pobytu, přičemž se rozlišuje mezi povoleními podle čl. 2 bodu 15 písm. a) a povoleními podle čl. 2 bodu 15 písm. b) a přikládá se vzor povolení podle čl. 2 bodu 15 písm. b). Speciálně se vyznačí pobytové karty vydané v souladu se směrnicí 2004/38/ES a uvede se vzor pobytových karet, které nebyly vydány v souladu s jednotným vzorem stanoveným v nařízení (ES) č. 1030/2002.“

b) doplňují se nová písmena, která znějí:

„ea) výjimky z pravidel týkajících se překračování vnějších hranic povolené v souladu čl. 4 odst. 2 písm. a);

eb) statistické údaje podle čl. 10 odst. 3.“

20) V článku 37 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy oznámí Komisi vnitrostátní předpisy vztahující se k čl. 21 písm. c) a d), sankce uvedené v čl. 4 odst. 3 a dvoustranné dohody dovozené podle tohoto nařízení. Následné změny těchto předpisů se oznámí do pěti pracovních dnů.“

21) Přílohy III, IV, VI, VII a VIII nařízení (ES) č. 562/2006 se mění v souladu s přílohou I tohoto nařízení.

Článek 2

Změny Úmluvy k provedení Schengenské dohody

Úmluva k provedení Schengenské dohody se mění takto:

1) V čl. 18 odst. 1 se slova „tři měsíce“ nahrazují slovy „90 dnů“.

2) Článek 20 se mění takto:

a) v odstavci 1 se slova „tři měsíců během období šesti měsíců ode dne prvního vstupu“ nahrazují slovy „90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů“;

b) v odstavci 2 se slova „tři měsíce“ nahrazují slovy „90 dnů“.

3) Článek 21 se mění takto:

a) v odstavci 1 se slova „tři měsíců během jakéhokoli šesti-měsíčního období“ nahrazují slovy „90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů“;

b) odstavec 3 se zrušuje.

4) Článek 22 se nahrazuje tímto:

„Článek 22

Cizinci, kteří řádně vstoupili na území jedné ze smluvních stran, mohou být povinni se za podmínek stanovených každou smluvní stranou ohlásit u příslušných orgánů smluvní strany, na jejíž území vstoupí. Toto ohlášení provedou podle uvážení každé smluvní strany, na jejíž území vstoupili, buď při vstupu, nebo ve lhůtě tří pracovních dnů ode dne vstupu.“

5) Článek 136 se zrušuje.

Článek 3

Změna nařízení (ES) č. 1683/95

Článek 5 nařízení (ES) č. 1683/95 se nahrazuje tímto:

„Článek 5

Pro účely tohoto nařízení se „vízem“ rozumí vízum ve smyslu čl. 2 bodu 2 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) (*)

(*) Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1.“

Článek 4

Změny nařízení (ES) č. 539/2001

Nařízení (ES) č. 539/2001 se mění takto:

1) V čl. 1 odst. 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Státní příslušníci třetích zemí uvedených v seznamu v příloze II jsou osvobozeni od vízové povinnosti stanovené v odstavci 1 pro pobyty, jejichž celková délka nepřekročí 90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů.“

2) Článek 2 se nahrazuje tímto:

„Článek 2

Pro účely tohoto nařízení se „vízem“ rozumí vízum ve smyslu v čl. 2 bodu 2 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) (*)

(*) Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1.“

Článek 5

Změna nařízení (ES) č. 767/2008

V čl. 12 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 767/2008 se bod iv) nahrazuje tímto:

„iv) během stávajícího období 180 dnů již 90 dnů pobýval na území členských států na základě jednotného víza nebo víza s omezenou územní platností,“.

Článek 6

Změny nařízení (ES) č. 810/2009

Nařízení (ES) č. 810/2009 se mění takto:

1) V článku. 1 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Toto nařízení stanoví postupy a podmínky udělování víz pro průjezd přes území členských států nebo předpokládané pobyty na tomto území nepřesahující 90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů.“

2) V čl. 2 bodě 2 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) průjezd přes území členských států nebo předpokládaný pobyt na tomto území, který nepřesáhne 90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů;“

3) V čl. 25 odst. 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) pokud z důvodů, které konzulát považuje za opodstatněné, udělí nové vízum pro pobyt ve stejném období 180 dnů žadateli, který již v tomto období 180 dnů využil jednotné vízum nebo vízum s omezenou územní platností, jež mu umožňuje pobyt v délce 90 dnů.“

4) V čl. 32 odst. 1 písm. a) se bod iv) nahrazuje tímto:

Článek 7

Vstup v platnost

„iv) během stávajícího období 180 dnů již 90 dnů pobýval na území členských států na základě jednotného víza nebo víza s omezenou územní platností.“

Toto nařízení vstupuje v platnost dne 19. července 2013.

5) Přílohy VI, VII a XI nařízení (ES) č. 810/2009 se mění v souladu s přílohou II tohoto nařízení.

Čl. 1 bod. 5 písm. a) podbod i), čl. 1 bod 5 písm. b), čl. 2 body 1 a 2, čl. 2 bod 3 písm. a) a články 3, 4, 5 a 6, bod 3 přílohy I a příloha II se použijí dne 18. října 2013.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne 26. června 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
A. SHATTER

PŘÍLOHA I

Přílohy nařízení (ES) č. 562/2006 se mění takto:

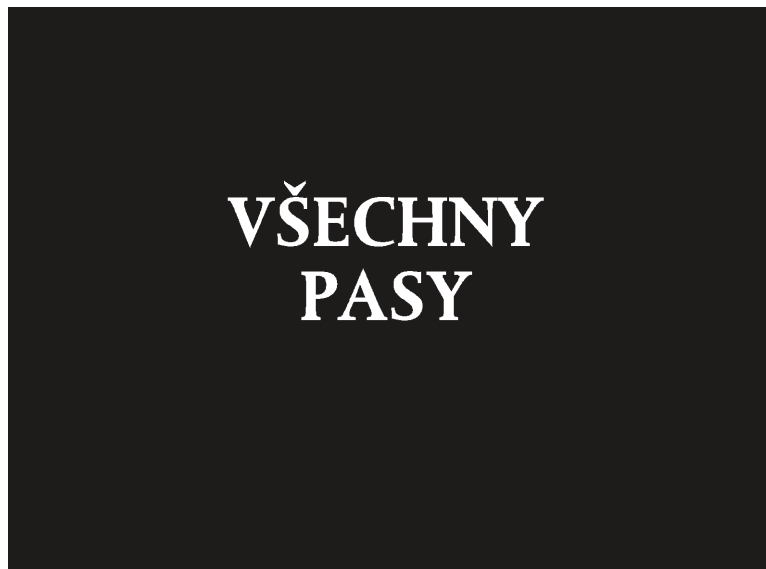
1) Příloha III se mění takto:

a) část B se nahrazuje tímto:

“ČÁST B1: “vízum se nevyžaduje”;



ČÁST B2: „všechny pasy“.



b) v části C se mezi tabule „EU, EHP, CH“ a tabule „VŠECHNY PASY“ vkládají tyto tabule:



2) V příloze IV bodě 3 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„3. Při vstupu a výstupu státních příslušníků třetích zemí podléhajících vízové povinnosti se razítko vyznačí zpravidla na protilehlé straně ke straně, na které je vízum.“.

3) V příloze V, části B ve Standardním formuláři pro odepření vstupu na hranici se písmeno F) nahrazuje tímto:

„ (F) již pobýval(a) na území členských států Evropské unie 90 dnů během předcházejícího období 180 dnů.“.

4) Příloha VI se mění takto:

a) bod 1 se mění takto:

i) v bodě 1.1 se doplňuje nový bod, který zní:

„1.1.4 Společné hraniční přechody

1.1.4.1 Členské státy mohou uzavírat nebo ponechat v platnosti dvoustranné dohody se sousedními třetími zeměmi týkající se zřízení společných hraničních přechodů, na kterých příslušníci pohraniční stráže členského státu a příslušníci pohraniční stráže třetí země postupně provádějí výstupní a vstupní kontroly v souladu se svým vnitrostátním právem na území druhé smluvní strany. Společné hraniční přechody mohou být umístěny buď na území členského státu, nebo na území třetí země.

1.1.4.2 Společné hraniční přechody zřízené na území členského státu: Dvoustranné dohody, kterými se zřizují společné hraniční přechody na území členského státu, musí obsahovat ustanovení, jímž se příslušníkům pohraniční stráže třetí země povoluje vykonávat jejich úkoly v členském státě při dodržení těchto zásad:

a) Mezinárodní ochrana: Státnímu příslušníku třetí země, který na území členského státu žádá o mezinárodní ochranu, se poskytne přístup k příslušným postupům členského státu v souladu s *acquis* Unie týkajícím se azylu.

b) Zatčení osoby nebo zabavení majetku: Dozvědí-li se příslušníci pohraniční stráže třetí země o skutečnostech, které odůvodňují zatčení osoby, umístění osoby pod dočasnou ochranu nebo zabavení majetku, informují o těchto skutečnostech orgány členského státu, které přijmou řádná opatření v souladu s vnitrostátním, unijním a mezinárodním právem a bez ohledu na státní příslušnost dotčené osoby.

c) Osoby požívající právo na volný pohyb podle práva Unie, které vstupují na území Unie: Příslušníci pohraniční stráže třetí země nesmějí bránit osobám požívajícím právo na volný pohyb podle práva Unie ve vstupu na území Unie. Pokud existují důvody, které odůvodňují odmítnutí výstupu z území dotčené třetí země, informují příslušníci pohraniční stráže třetí země o těchto důvodech orgány členského státu, které přijmou řádná opatření v souladu s vnitrostátním, unijním a mezinárodním právem přijmou řádná opatření.

1.1.4.3 Společné hraniční přechody umístěné na území třetí země: Dvoustranné dohody, kterými se zřizují společné hraniční přechody umístěné na území třetího státu, musí obsahovat ustanovení, jímž se příslušníkům pohraniční stráže členského státu povoluje vykonávat jejich úkoly v třetí zemi. Pro účely tohoto nařízení se jakákoli kontrola provedená příslušníky pohraniční stráže členského státu na společném hraničním přechodu umístěném na území třetí země považuje za kontrolu provedenou na území dotčeného členského státu. Příslušníci pohraniční stráže členských států vykonávají své úkoly v souladu s nařízením (ES) č. 562/2006 a při dodržení těchto zásad:

a) Mezinárodní ochrana: Státnímu příslušníku třetí země, který prošel výstupní kontrolou provedenou příslušníky pohraniční stráže třetí země a následně požádal příslušníky pohraniční stráže členského státu přítomné ve třetí zemi o mezinárodní ochranu, se poskytne přístup k příslušným řízením členského státu v souladu s *acquis* Unie týkajícím se azylu. Orgány třetí země musí akceptovat přemístění dotčené osoby na území členského státu.

b) Zatčení osoby nebo zabavení majetku: Dozvědí-li se příslušníci pohraniční stráže členského státu o skutečnostech, které odůvodňují zatčení osoby, umístění osoby pod dočasnou ochranu nebo zabavení majetku, postupují v souladu s vnitrostátním, unijním a mezinárodním právem. Orgány třetí země musí toto přemístění dotčené osoby nebo věci na území příslušného členského státu akceptovat.

c) Přístup k informačním systémům: Příslušníci pohraniční stráže členského státu musí mít možnost využívat informační systémy zpracovávající osobní údaje v souladu s článkem 7. Členským státům musí být umožněno zavést technická a organizační bezpečnostní opatření, která jsou podle práva Unie nezbytná pro ochranu osobních údajů proti náhodnému či neoprávněnému zničení či náhodné ztrátě, pozměnění, nedovolenému sdělení či přístupu, včetně přístupu orgánů třetí země.

1.1.4.4 Před uzavřením nebo změnou jakékoli dvoustranné dohody o společných hraničních přechodech se sousední třetí zemí konzultuje dotčený členský stát Komisi ohledně slučitelnosti dohody s právem Unie. Již existující dvoustranná dohoda se oznámí Komisi do 20. ledna 2014.

Pokud se Komise domnívá, že dohoda je neslučitelná s právem Unie, oznámí to dotčenému členskému státu. Členský stát učiní veškeré potřebné kroky k tomu, aby dohodu v přiměřené lhůtě změnil s cílem odstranit zjištěné nesrovnalosti.“;

ii) v bodě 1.2 se body 1.2.1 a 1.2.2 nahrazují tímto:

„1.2.1 Ve vlacích překračujících vnější hranice se provádějí kontroly jak cestujících, tak zaměstnanců železnic, a to včetně kontrol v nákladních vlacích nebo prázdných vlacích. Členské státy mohou uzavírat dvoustranné nebo vícestranné dohody o způsobu provádění těchto kontrol, přičemž dodržují zásady stanovené v bodě 1.1.4. Tyto kontroly se provádějí jedním z těchto způsobů:

- na prvním nádraží příjezdu nebo na posledním nádraží odjezdu na území členského státu,
- ve vlaku během cesty mezi posledním nádražím odjezdu ve třetí zemi a prvním nádražím příjezdu na území členského státu či naopak,
- na posledním nádraží odjezdu nebo na prvním nádraží příjezdu na území třetí země.

1.2.2 Pro usnadnění toků železniční dopravy využívající vysokorychlostní osobní vlaky se mohou členské státy na trase těchto vlaků ze třetích zemí rovněž rozhodnout, že po vzájemné dohodě s dotčnými třetími zeměmi a při dodržení zásad stanovených v bodě 1.1.4 budou provádět vstupní kontroly osob ve vlacích ze třetích zemí jedním z těchto způsobů:

- na nádražích ve třetí zemi, kde osoby nastupují do vlaku,
- na nádražích na území členských států, kde osoby vystupují,
- ve vlaku během cesty mezi stanicemi na území třetí země a stanicemi na území členských států, pokud osoby zůstávají ve vlaku.“.

b) bod 3.1 se nahrazuje tímto:

„3.1 *Obecné postupy při kontrolách v námořní dopravě*

3.1.1 Kontroly lodí se provádějí v přístavu příjezdu nebo odjezdu, anebo v prostoru vyhrazeném pro tento účel, který se nachází v bezprostřední blízkosti plavidla, nebo na palubě lodí v teritoriálních vodách, definovaných Úmluvou Organizace spojených národů o mořském právu. Členské státy mohou uzavírat dohody, podle nichž lze kontroly provádět také během plavby anebo při příjezdu nebo odjezdu lodí na území třetí země, přičemž se dodržují zásady stanovené v bodě 1.1.4.

3.1.2 Velitel loď, zástupce loď nebo jiná osoba řádně oprávněná velitelem loď nebo ověřená způsobem přijatelným pro příslušný orgán veřejné správy (v obou případech dále jen „velitel“) vypracuje seznam posádky a případných cestujících, který bude obsahovat informace vyžadované ve formulářích 5 (seznam posádky) a 6 (seznam cestujících) Úmluvy o usnadnění mezinárodní námořní dopravy (úmluva FAL) a případně také čísla víz nebo povolení k pobytu:

- nejpozději dvacet čtyři hodin před příplutím do přístavu, nebo
- nejpozději v době, kdy loď opouští předchozí přístav, pokud doba plavby trvá méně než dvacet čtyři hodin, nebo
- není-li přístav, kde se má loď zastavit, znám nebo je-li změněn v průběhu plavby, jakmile je tato informace dostupná.

Velitel doručí seznam(y) příslušníkům pohraniční stráže či, pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy, jiným příslušným orgánům, které tyto seznamy bez prodlení příslušníkům pohraniční stráže postoupí.

3.1.3 Velitel obdrží od příslušníků pohraniční stráže nebo orgánů uvedených v bodě 3.1.2 potvrzení o přijetí (podepsanou kopii seznamů nebo elektronické potvrzení o přijetí), které na požádání předloží během pobytu loď v přístavu.

3.1.4 Velitel neprodleně oznámí příslušnému orgánu všechny změny složení posádky nebo počtu cestujících.

Velitel navíc neprodleně a ve lhůtě stanovené v bodě 3.1.2 uvědomí příslušné orgány o přítomnosti černých pasažérů na palubě. Za černé pasažéry však zůstává odpovědný velitel.

Odchylně od článků 4 a 7 se u osob, které zůstávají na palubě, neprovádí systematické hraniční kontroly. Příslušníci pohraniční stráže však provedou prohlídku loď a kontrolu osob, které zůstávají na palubě, pokud je to odůvodněno na základě hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví.

3.1.5 Velitel včas a v souladu s platnými pravidly v dotčeném přístavu uvědomí příslušný orgán o odplutí loď.“;

c) bod 3.2 se mění takto:

i) bod 3.2.1 se nahrazuje tímto:

„3.2.1 Velitel výletní loď zašle příslušnému orgánu popis trasy a program výletní plavby, a to jakmile budou známy a nejpozději ve lhůtě stanovené v bodě 3.1.2.“;

ii) v bodě 3.2.2 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Kontroly posádky a cestujících na těchto lodích se však provádějí, pokud je to odůvodněno na základě hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví.“;

iii) v bodě 3.2.3 písm. a) a b) se odkaz na „bodě 3.2.4“ nahrazuje odkazem na „bodě 3.1.2“;

iv) v bodě 3.2.3 písm.e) se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Kontroly posádky a cestujících na těchto lodích se však provádějí, pokud je to odůvodněno na základě hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví.“;

v) bod 3.2.4 se zrušuje;

vi) v bodě 3.2.9 se druhý pododstavec zrušuje;

vii) v bodě 3.2.10 se doplňuje nové písmeno, které zní:

- „i) bod 3.1.2 (povinnost předložit seznam cestujících a posádky) se nepoužije. Pokud musí být vypracován seznam osob na palubě v souladu se směrnicí 98/41/ES ze dne 18. června 1998 o registraci osob na palubách osobních lodí provozujících dopravu do přístavů členských států Společenství nebo z nich (*), musí velitel nejpozději do třiceti minut po odplutí z přístavu třetí země zaslat kopii tohoto seznamu příslušnému orgánu přístavu příjezdu na území členských států.

(*) Úř. věst. L 188, 2.7.1998, s. 35.“;

viii) doplňuje se nový bod 3.2.11, který zní:

- „3.2.11 Jestliže trajekt připlouvající z třetí země s více než jednou zastávkou na území členských států přibírá na palubu cestující pouze na zbývající úsek v rámci tohoto území, budou tito cestující podrobeni výstupní kontrole v přístavu odjezdu a vstupní kontrole v přístavu příjezdu.

Kontroly osob, které jsou během těchto zastávek již na palubě trajektu a nepřistoupily na území členských států, se provádějí v přístavu příjezdu. Jestliže je cílovou zemí třetí země, použije se opačný postup.“;

ix) doplňuje se nový bod s nadpisem, který zní:

„Nákladní spojení mezi členskými státy

- 3.2.12 Odchylně od článku 7 se hraniční kontroly neprovádějí u nákladních spojení mezi dvěma nebo více stejnými přístavy nacházejícími se na území členských států, nezastavujících se v žádném přístavu mimo území členských států a sestávajících z přepravy zboží.

Kontroly posádky a cestujících na těchto lodích se však provádějí, pokud je to odůvodněno na základě hodnocení rizik týkajících se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví.“

5) Příloha VII se mění takto:

a) v bodě 3 se body 3.1 a 3.2 nahrazují tímto:

„Odchylně od článků 4 a 7 mohou členské státy povolit námořníkům, kteří jsou držiteli průkazu totožnosti námořníka vydaného v souladu s Úmluvou Mezinárodní organizace práce (MOP) č. 108 (1958) nebo č. 185 (2003) o dokladech totožnosti námořníků, Úmluvou o usnadnění mezinárodní námořní dopravy (úmluva FAL) a příslušnými vnitrostátními právními předpisy, aby vstoupili na území členských států tak, že vystoupí na břeh za účelem pobytu v zóně přístavu, kde jejich loď zakotvila, anebo v přilehlých obcích, nebo z území členských států vystoupili tak, že se vrátí na svou loď, aniž by se dostavili na hraniční přechod, a to za podmínky, že jejich jméno je uvedeno na seznamu posádky lodi, ke které patří, a tento seznam byl předem předložen příslušným orgánům ke kontrole.

Na základě hodnocení rizika z hlediska vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví však námořníci podléhají před výstupem na břeh kontrole příslušníky pohraniční stráže podle článku 7.“;

b) v bodě 6 se doplňují nové body, které znějí:

- „6.4 Členské státy určí vnitrostátní kontaktní místa pro dotazy týkající se nezletilých osob a informují o tom Komisi. Seznam těchto vnitrostátních kontaktních míst dá Komise k dispozici členským státům.

6.5 V případě pochybností ohledně okolností popsaných v bodech 6.1 až 6.3 využijí příslušníci pohraniční stráže seznam vnitrostátních kontaktních míst pro dotazy týkající se nezletilých osob.;

c) doplňují se nové body, které znějí:

„7. Záchrané služby, policie, hasičské sbory a pohraniční stráž

Opatření upravující vstup a výstup členů záchraných služeb, policie a hasičských sborů zasahujících v mimořádných situacích, jakož i příslušníků pohraniční stráže překračujících hranice při plnění svých pracovních úkolů, jsou stanovena vnitrostátním právem. Členské státy mohou s třetími zeměmi uzavírat dvoustranné dohody týkající se vstupu a výstupu těchto kategorií osob. Tato opatření a tyto dvoustranné dohody se mohou odchylovat od ustanovení článků 4, 5 a 7.

8. Pracovníci na pobřežních zařízeních

Odchylně od ustanovení článků 4 a 7 nejsou pracovníci na pobřežních zařízeních ve smyslu čl. 2 bodu 18a, kteří se pravidelně vracejí lodí či letadlem na území členských států, aniž by pobývali na území třetí země, systematicky kontrolováni.

Za účelem stanovení četnosti kontrol, které mají být prováděny, se však přihlíží k hodnocení rizika týkajícího se nedovoleného přistěhovalectví, a to především tam, kde se v bezprostřední blízkosti dotčeného zařízení na moři nachází pobřeží třetí země.“

6) V příloze VIII se standardní formuláře mění takto:

a) slova „vstupního razítka“ se nahrazují slovy „vstupního nebo výstupního razítka“;

b) slovo „vstoupila tato osoba na území členského státu“ se nahrazuje slovy „vstoupila tato osoba na území členského státu nebo jej opustila“.

PŘÍLOHA II

Přílohy nařízení (ES) č. 810/2009 se mění takto:

- 1) V příloze VI v Jednotném formuláři pro oznamování a odůvodňování zamítnutí žádosti o udělení víza, prohlášení víza za neplatné nebo jeho zrušení se bod 4 nahrazuje tímto:

„4. již jste pobýval na území členských států 90 dnů během stávajícího období 180 dnů, a to na základě jednotného víza nebo víza s omezenou územní platností.“

- 2) V příloze VII bodě 4 se čtvrtý pododstavec nahrazuje tímto:

„Pokud je doba platnosti víza delší než šest měsíců, činí doba pobytů 90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů.“

- 3) V čl. 5 přílohy XI se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Udělené vízum je jednotné vízum pro několikanásobný vstup opravňující k pobytu v délce nejvýše 90 dnů po dobu trvání olympijských nebo paralympijských her.“

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2013/34/EU

ze dne 26. června 2013

o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

stanovil opatření, která generují růst, vytvářejí pracovní místa a přinášejí občanům i podnikům hmatatelné výsledky.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 50 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

Sdělení Komise nazvané „Akt o jednotném trhu“ přijaté v dubnu 2011 navrhuje zjednodušit čtvrtou směrnici Rady ze dne 25. července 1978, založenou na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o ročních účetních závěrkách některých forem společností ⁽³⁾ a sedmou směrnicí Rady ze dne 13. června 1983, založenou na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o konsolidovaných účetních závěrkách ⁽⁴⁾ (dále jen „směrnice o účetnictví“), pokud jde o povinnosti v oblasti finančních informací, a omezit administrativní zátěž, zejména pro malé a střední podniky. Strategie Evropa 2020 pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění si klade za cíl snížit administrativní zátěž a zlepšit podnikatelské prostředí, zejména pro malé a střední podniky, a podpořit jejich internacionalizaci. Evropská rada na svém zasedání ve dnech 24. a 25. března 2011 rovněž vyzvala k tomu, aby byla na úrovni Unie i na úrovni členských států snížena celková regulační zátěž, a to zejména pro malé a střední podniky, a navrhla opatření ke zvýšení produktivity, například odstranění byrokracie a zdokonalení regulačního rámce pro malé a střední podniky.

(1) Tato směrnice bere v úvahu program Komise o zlepšování právní úpravy, a zejména sdělení Komise s názvem „Inteligentní regulace v Evropské unii“, jehož cílem je navrhovat a přijímat právní předpisy nejvyšší kvality, které dodržují zásadu subsidiarity a proporcionality, a současně zajistit, aby byla administrativní zátěž úměrná výhodám, které přináší. Sdělení Komise s názvem „Zelenou malým a středním podnikům“ – „Small Business Act“ pro Evropu, přijaté v červnu 2008 a revidované v únoru 2011, uznává ústřední úlohu, kterou sehrávají malé a střední podniky v hospodářství Unie, a klade si za cíl zkvalitnit celkový přístup k podnikání a zakotvit do tvorby politiky, a to od regulace až po veřejnou službu, zásadu „zelenou malým a středním podnikům“. Evropská rada na zasedání ve dnech 24. a 25. března 2011 uvítala záměr Komise předložit „Akt o jednotném trhu“, jenž by

(2) Evropský parlament přijal dne 18. prosince 2008 nelegislativní usnesení o účetních požadavcích vůči malým a středním podnikům, a zejména velmi malým podnikům ⁽⁵⁾, v němž uvedl, že směrnice o účetnictví často neúměrně zatěžují malé a střední podniky, a zejména velmi malé podniky, a vyzval Komisi, aby pokračovala ve svém úsilí o revizi těchto směrnic.

(3) Koordinace vnitrostátních předpisů týkajících se struktury a obsahu ročních účetních závěrek a zpráv vedení podniku, použitých metod oceňování a zveřejňování těchto dokumentů ve vztahu k některým formám podniků s omezeným ručením, je důležitá zejména pro ochranu akcionářů, společníků a třetích osob. U uvedených forem podniků je nutno tyto oblasti souběžně koordinovat, poněvadž na jedné straně vyvíjejí některé

⁽¹⁾ Úř. věst. C 181, 21.6.2012, s. 84.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 12. června 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 20. června 2013.

⁽³⁾ Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 45 E, 23.2.2010, s. 58.

podniky činnost ve více členských státech, na straně druhé tyto podniky neposkytují třetím osobám záruky přesahující vlastní kapitál podniku.

- (4) Roční účetní závěrky mají různé cíle a nejenže poskytují informace pro investory na kapitálových trzích, ale také podávají přehled o dříve provedených transakcích a zlepšují správu a řízení podniků. Je třeba, aby právní předpisy Unie v oblasti účetnictví dosáhly odpovídající rovnováhy mezi zájmy uživatelů účetních závěrek a zájmem podniků nebýt zbytečně zatěžovány požadavky na výkaznictví.
- (5) Do oblasti působnosti této směrnice by měly patřit některé podniky s omezeným ručením, jako jsou akciové společnosti a společnosti s ručením omezeným. Kromě toho existuje významný počet veřejných obchodních a komanditních společností, v nichž jsou všemi jejich neomezeně ručícími společníky buď akciové společnosti, nebo společnosti s ručením omezeným, a proto by tyto veřejné obchodní a komanditní společnosti měly podléhat koordinačním opatřením podle této směrnice. Tato směrnice by rovněž měla zajistit, aby veřejné obchodní a komanditní společnosti do oblasti její působnosti spadaly, je-li ručení jejich společníků, kteří nejsou akciovými společnostmi ani společnostmi s ručením omezeným, za závazky těchto veřejných obchodních nebo komanditních společností fakticky omezeno jinými podniky, na něž se tato směrnice vztahuje. Vyloučení neziskových podniků z oblasti působnosti této směrnice odpovídá jejímu účelu, v souladu s čl. 50 odst. 2 písm. g) Smlouvy o fungování Evropské unie.
- (6) Oblast působnosti této směrnice by měla být založena na zásadách a měla by zajišťovat, aby se podnik sám nemohl z uvedené působnosti vyloučit tím, že vytvoří skupinovou strukturu s několika úrovněmi podniků usazených v Unii či mimo ni.
- (7) Ustanovení této směrnice by se měla uplatňovat pouze pokud, pokud nejsou neslučitelná nebo v rozporu s ustanoveními o účetním výkaznictví některých forem podniků nebo ustanoveními o rozdělení kapitálu podniku, která jsou obsažena v jiných platných legislativních aktech přijatých jedním nebo více orgány Unie.
- (8) Dále je nezbytné stanovit na úrovni Unie minimální rovnocenné právní požadavky na rozsah finančních informací, jež by měly podniky, které si vzájemně konkurují, zpřístupnit veřejnosti.
- (9) Roční účetní závěrky by měly být sestaveny na základě zásady opatrnosti a měly by podávat věrný a poctivý obraz o aktivech, pasivech, finanční situaci a výsledku hospodaření podniku. Ve výjimečných případech se může stát, že při uplatnění ustanovení této směrnice určitá účetní závěrka takový věrný a poctivý obraz nepodává. V takových případech by se měl podnik od těchto ustanovení odchýlit, aby podal věrný a poctivý obraz. Členské státy by měly mít možnost vymezit tyto výjimečné případy a stanovit odpovídající zvláštní pravidla, která se mají v takových situacích použít. Výjimečné případy by měly zahrnovat pouze velmi neobvyklé transakce a neobvyklé situace a neměly by se například týkat celých konkrétních odvětví.
- (10) Tato směrnice by měla zajistit, aby požadavky na malé podniky byly v celé Unii ve velké míře harmonizovány. Tato směrnice vychází ze zásady „zelenou malým a středním podnikům“. S cílem vyhnout se nepřiměřené administrativní zátěži u těchto podniků by mělo být členským státům povoleno vyžadovat v příloze v účetní závěrce, kromě povinných údajů, pouze několik dalších údajů. V případě systému jediného ukládacího místa však mohou členské státy v některých případech vyžadovat uvádění omezeného počtu dalších informací, pokud tak výslovně stanoví vnitrostátní daňové právní předpisy a tyto informace jsou nezbytně nutné k výběru daní. Členské státy by měly mít možnost uložit středním a velkým podnikům požadavky, které jdou nad rámec minimálních požadavků této směrnice.
- (11) V případech, kdy tato směrnice umožňuje členským státům uložit například malým podnikům dodatečné požadavky, znamená to, že členské státy mohou tuto možnost využít buď zcela, nebo zčásti a v takovém případě vyžadovat méně, než daná možnost dovoluje. Podobně v případech, kdy tato směrnice umožňuje členským státům využít osvobození například pro malé podniky, znamená to, že členské státy mohou tyto podniky osvobodit zcela nebo zčásti.
- (12) Malé, střední a velké podniky by měly být vymezeny a vzájemně odlišovány na základě bilanční sumy, čistého obrátu a průměrného počtu zaměstnanců během účetního období, neboť tato kritéria zpravidla objektivně vypovídají o velikosti podniku. Pokud však mateřský podnik sestavuje konsolidovanou účetní závěrku za skupinu, měly by mít členské státy možnost přijmout kroky, které považují za nezbytné, umožňující vyžadovat, aby se takový podnik zařadil mezi větší podniky tím, že určí svou velikost a výslednou kategorii na konsolidovaném nebo agregovaném základě. Pokud členský stát uplatňuje jednu nebo více nepovinných výjimek pro mikropodniky, měly by být mikropodniky vymezeny na základě stejných velikostních kritérií. Členské státy by neměly mít povinnost vymezovat ve svém vnitrostátním právu samostatné kategorie středních a velkých podniků, uplatňují-li u středních podniků stejné požadavky jako u velkých podniků.

- (13) Mikropodniky mají k plnění náročných regulačních požadavků omezené zdroje. Nejsou-li pro mikropodniky zavedena zvláštní pravidla, použijí se na ně pravidla stanovená pro malé podniky. Tato pravidla pro ně představují administrativní zátěž, která není úměrná jejich velikosti, a je proto pro mikropodniky ve srovnání s malými podniky poměrně obtížnější. Členské státy by proto měly mít možnost osvobodit mikropodniky od některých povinností uplatňovaných u malých podniků, které pro ně mohou představovat nadměrnou administrativní zátěž. Mikropodniky by však měly i nadále podléhat veškerým vnitrostátním povinnostem ohledně vedení záznamů, které zachycují jejich obchodní transakce a finanční situaci. Kromě toho by zjednodušení stanovená pro mikropodniky neměla využívat investiční podniky a finanční holdingové podniky.
- (14) Členské státy by měly při rozhodování o tom, zda nebo jak zavést zvláštní režim pro mikropodniky v souvislosti s touto směrnicí, zohlednit konkrétní podmínky a potřeby svých vlastních trhů.
- (15) Zveřejňování účetních závěrek může pro mikropodniky představovat zátěž. Zároveň je ale nutné, aby členské státy zajistily soulad s touto směrnicí. Členské státy uplatňující výjimky pro mikropodniky stanovené v této směrnici by proto měly mít možnost mikropodniky osvobodit od obecného požadavku zveřejňování, pokud jsou údaje z rozvahy řádně předloženy v souladu s vnitrostátním právem alespoň jednomu příslušnému orgánu, který určí dotčený členský stát, a tyto údaje jsou předány obchodnímu rejstříku, tak aby bylo možné na požádání získat jejich kopii. V tomto případě by se neměla uplatňovat povinnost zveřejňovat jakékoli účetní dokumenty v souladu s čl. 3 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/101/ES ze dne 16. září 2009 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 48 druhého pododstavce Smlouvy, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření⁽¹⁾, stanovená v této směrnici.
- (16) V zájmu uvádění srovnatelných a rovnocenných informací by měly zásady účetního zachycování a oceňování zahrnovat zásadu nepřetržitého trvání účetní jednotky, zásadu opatrnosti a akruální princip. Nemělo by být dovoleno provádět kompenzaci mezi položkami aktiv a pasiv a mezi položkami nákladů a výnosů a složky aktiv a pasiv by měly být oceňovány odděleně. Členské státy by však měly mít ve zvláštních případech možnost povolit nebo vyžadovat, aby podniky kompenzace mezi položkami aktiv a pasiv a mezi položkami nákladů a výnosů prováděly. Vykazování položek v účetních závěrkách by mělo zohledňovat ekonomickou skutečnost či obchodní podstatu uskutečněné transakce či ujednání. Členské státy by však měly mít možnost podniky od uplatňování této zásady osvobodit.
- (17) Účetní zachycování, oceňování, vykazování, uvádění informací a konsolidace v účetních závěrkách by se měly řídit zásadou významnosti. Podle této zásady mohou být informace, které jsou považovány za nevýznamné, v účetních závěrkách například agregovány. Avšak zatímco určitá jednotlivá položka může být považována za nevýznamnou, mohou být nevýznamné položky obdobné povahy považovány za významné ve svém souhrnu. Členské státy by měly mít možnost omezit povinné uplatňování zásady významnosti pouze na vykazování a uvádění informací. Zásadou významnosti by neměly být dotčeny žádné vnitrostátní povinnosti vést úplné záznamy, které zachycují obchodní transakce a finanční situaci.
- (18) Položky zachycované v ročních účetních závěrkách by měly být v zájmu spolehlivosti informací obsažených v účetních závěrkách oceňovány v pořizovacích cenách či výrobních nákladech. Členské státy by však měly mít možnost povolit či vyžadovat, aby podniky provedly přecenění svých dlouhodobých aktiv, tak aby se uživatelům účetních závěrek dostalo relevantnějších informací.
- (19) Vzhledem k tomu, že je nutno zajistit srovnatelnost finančních údajů v celé Unii, je nutné, aby členské státy umožnily u některých finančních nástrojů systém účtování v reálných hodnotách. Systémy účtování v reálných hodnotách navíc nabízejí informace, jež mohou být pro uživatele účetních závěrek relevantnější nežli informace, jež vycházejí z pořizovací ceny či výrobních nákladů. Členské státy by proto měly povolit, aby systém účtování v reálných hodnotách přijaly pro sestavování ročních i konsolidovaných účetních závěrek či, pokud se tak členský stát rozhodne, pouze pro sestavování konsolidovaných účetních závěrek všechny podniky či druhy podniků jiné než mikropodniky využívající výjimku podle této směrnice. Členské státy by navíc měly mít možnost povolit či vyžadovat, aby bylo v reálných hodnotách účtováno o aktivech jiných než finanční nástroje.
- (20) K tomu, aby byli uživatelé účetní závěrky s to lépe srovnávat finanční situaci podniků v Unii, je nutno stanovit omezený počet vzorů členění rozvahy. Členské státy by měly vyžadovat, aby byl používán jeden ze stanovených vzorů členění rozvahy, a měly by mít možnost nabídnout výběr ze dvou stanovených vzorů členění. Členské státy by však měly mít možnost povolit či vyžadovat, aby

(1) Úř. věst. L 258, 1.10.2009, s. 11.

podniky tyto vzory členění upravily a předkládaly rozvalu, v níž budou rozlišeny krátkodobé a dlouhodobé položky. U výsledovky by měla být povolena možnost druhového nebo účelového členění nákladů. Členské státy by měly vyžadovat, aby byl používán jeden ze stanovených vzorů členění výsledovky, a měly by mít možnost nabídnout výběr ze dvou stanovených vzorů členění. Členské státy by měly mít rovněž možnost povolit, aby podniky namísto výsledovky sestavené podle jednoho z předepsaných vzorů členění předkládaly výkaz finanční výkonnosti. Pro malé a střední podniky mohou být u požadovaných vzorů členění určitá zjednodušení. Členské státy by však měly mít možnost vzory členění rozvahy a výsledovky omezit, pokud je to nezbytné k elektronickému ukládání účetních závěrek.

- (21) Z důvodů srovnatelnosti by měl být vytvořen společný rámec, podle nějž budou zachycovány, oceňovány a vykazovány mj. úpravy hodnot, goodwill, rezervy, zásoby zboží a zastupitelného majetku, jakož i náklady a výnosy mimořádného objemu či původu.
- (22) U některých položek v účetní závěrce je zachycování a oceňování založeno na odhadech, úsudcích a modelech, nikoliv na přesném vyjádření. V důsledku nejistot, které jsou součástí podnikatelských aktivit, nemohou být některé položky v účetní závěrce vyčísleny přesně, ale mohou být pouze odhadnuty. Odhadování vyžaduje úsudky založené na posledních dostupných spolehlivých informacích. Používání odhadů je zásadní součástí sestavování účetních závěrek. To platí obzvláště v případě rezerv, které jsou svou podstatou méně jisté než většina ostatních rozvahových položek. Odhady by měly vycházet z obezřetného úsudku vedení podniku a být vypočítány na objektivním základě, což by mělo být doplněno zkušenostmi s obdobnými transakcemi, a v některých případech dokonce stanovisky nezávislých odborníků. Průkaznost takového rozhodnutí by měla zahrnovat i veškeré doplňkové informace vyplývající z událostí po datu rozvahy.
- (23) Informace prezentované v rozvaze a ve výsledovce by měly být doplněny údaji v příloze v účetní závěrce. Od malých podniků potřebují uživatelé účetních závěrek další informace zpravidla jen v omezeném rozsahu a pro tyto podniky může být nákladné tyto další informace shromáždit. Je proto namístě zavést pro malé podniky omezený režim uvádění informací. Je-li však určitý mikropodnik nebo malý podnik názoru, že je přínosné uvádět další informace, jež jsou vyžadovány od středních a velkých podniků, nebo jiné informace v této směrnici nestanovené, nemělo by mu v tom být bráněno.
- (24) Jednou z klíčových složek přílohy v účetní závěrce je uvádění informací o účetních pravidlech. Součástí takového uvádění informací by měly být zejména metody oceňování uplatňované u jednotlivých položek, prohlášení o souladu těchto účetních pravidel se zásadou nepřetržitého trvání účetní jednotky a veškeré významné změny přijatých účetních pravidel.
- (25) Uživatelé účetních závěrek, jež sestavují střední a velké podniky, mají zpravidla náročnější požadavky. V určitých oblastech by tak měly být uváděny další informace. Pokud by tato povinnost uvádět další informace poškozovala určité osoby či daný podnik, je namístě částečná výjimka z ní.
- (26) Zpráva vedení podniku a konsolidovaná zpráva vedení podniku jsou důležité součásti účetního výkaznictví. Měly by podávat pravdivý přehled o vývoji činnosti podniku a o jeho situaci, a to způsobem přiměřeným rozsahu a složitosti podnikatelské činnosti. Tyto informace by se neměly omezovat jen na finanční aspekty podnikání daného podniku a měly by obsahovat analýzu environmentálních a sociálních aspektů tohoto podnikání, která je nezbytná k pochopení vývoje, výsledků a situace daného podniku. V případech, kdy jsou konsolidovaná zpráva vedení podniku a zpráva vedení mateřského podniku předkládány ve formě jediné zprávy, může být vhodné zdůraznit otázky, které jsou významné pro podniky zahrnuté do konsolidace jako celek. Nicméně s ohledem na potenciální zátěž pro malé a střední podniky by měla být stanovena možnost, aby členské státy upustily od povinnosti uvádět ve zprávách vedení těchto podniků nefinanční informace.
- (27) Členské státy by měly mít možnost osvobodit malé podniky od povinnosti vypracovávat zprávu vedení podniku, pokud tyto podniky uvedou v příloze v účetní závěrce údaje o nabytí vlastních akcií podle čl. 24 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/30/EU ze dne 25. října 2012 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 54 druhého pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie při zakládání akciových společností a při udržování a změně jejich základního kapitálu, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření⁽¹⁾.

(1) Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 74.

- (28) Vzhledem k tomu, že kotované podniky mohou mít v ekonomikách, v nichž působí, prominentní úlohu, měla by se ustanovení této směrnice týkající se výkazu o správě a řízení podniku uplatňovat u podniků, jejichž převoditelné cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu.
- (29) Mnoho podniků vlastní jiné podniky a cílem koordinace právních předpisů upravujících konsolidované účetní závěrky je ochrana zájmů existujících v kapitálových společnostech. Konsolidované účetní závěrky by měly být sestavovány tak, aby finanční informace o takových podnicích mohly být poskytnuty společníkům a třetím osobám. Vnitrostátní právní předpisy týkající se konsolidovaných účetních závěrek by proto měly být koordinovány, aby se docílilo srovnatelnosti a rovnocennosti informací, jež by měly podniky v Unii zveřejňovat. Vzhledem k neexistenci ceny příslušné transakce za obvyklých tržních podmínek by však členské státy měly mít možnost povolit účtovat o převodech účastí uvnitř skupiny, tedy transakcích mezi podniky pod společnou kontrolou, metodou spojení podílů, podle níž je účetní hodnota podílů v podniku zahrnutém do konsolidace kompenzována jen s odpovídajícím podílem na základním kapitálu.
- (30) Směrnice 83/349/EHS obsahovala požadavek sestavovat konsolidovanou účetní závěrku za skupinu, pokud mají mateřský podnik nebo jeden či více dceřiných podniků jednu z forem uvedených v příloze I nebo II zmíněné směrnice. Členské státy měly možnost osvobodit mateřské podniky od požadavku sestavovat konsolidovanou účetní závěrku v případech, kdy tyto podniky neměly formu uvedenou v příloze I nebo II. Tato směrnice vyžaduje sestavování konsolidované účetní závěrky pouze od mateřských podniků, které mají formu uvedenou v příloze I nebo, za určitých okolností, v příloze II, avšak nebrání členským státům rozšířit její působnost i na jiné situace. Věcně se proto nic nemění, neboť jak dříve, tak i nadále je na členských státech, aby rozhodly, zda budou vyžadovat sestavování konsolidované účetní závěrky od podniků, které nespádají do oblasti působnosti této směrnice.
- (31) Konsolidovaná účetní závěrka by měla prezentovat činnosti mateřského podniku a jeho dceřiných podniků jakožto činnosti jednoho hospodářského subjektu (skupiny). Za dceřiné podniky by měly být pokládány podniky kontrolované mateřským podnikem. Kontrola by měla být založena na většině hlasovacích práv, avšak může existovat i v případech, kdy jsou s dalšími akcionáři či společníky uzavřeny dohody. Za určitých okolností může být kontrola účinně vykonávána i v případě, kdy mateřský podnik drží v dceřiném podniku menšinový či nulový podíl. Členské státy by měly být oprávněny vyžadovat, aby do konsolidované účetní závěrky byly zahrnuty podniky, jež nepodléhají kontrole, avšak jsou jednotně řízeny nebo mají společný správní, řídicí či dozorčí orgán.
- (32) Dceřiný podnik, který je sám mateřským podnikem, by měl sestavovat konsolidovanou účetní závěrku. Členské státy by měly být nicméně oprávněny osvobodit takový mateřský podnik za určitých podmínek od povinného sestavování konsolidované účetní závěrky, jsou-li jeho společníci a třetí osoby dostatečně chráněni.
- (33) Od povinného sestavování konsolidované účetní závěrky by měly být osvobozeny malé skupiny podniků, neboť uživatelé účetních závěrek malých podniků nekladou na poskytované informace náročné požadavky a sestavování konsolidované účetní závěrky navíc k roční účetní závěrce mateřského podniku a dceřiných podniků může být nákladné. Členské státy by měly mít možnost osvobodit střední skupiny od povinnosti sestavovat konsolidovanou účetní závěrku ze stejných důvodů daných poměrem nákladů a přínosů, jestliže žádný podnik ve skupině není subjektem veřejného zájmu.
- (34) Konsolidace vyžaduje, aby byla v plné výši zohledněna aktiva, pasiva, výnosy a náklady podniků ve skupině a aby byly nekontrolní podíly uvedeny v konsolidované rozvaze samostatně jako součást vlastního kapitálu a v konsolidované výsledovce jako součást výsledku hospodaření skupiny. Měly by však být provedeny takové úpravy, aby byl vyloučen vliv vzájemných finančních vztahů mezi konsolidovanými podniky.
- (35) Zásady pro zachycování a oceňování platné pro sestavování ročních účetních závěrek by měly být uplatňovány i při sestavování konsolidovaných účetních závěrek. Členské státy by však měly mít možnost povolit, aby se obecná ustanovení a obecné zásady uvedené v této směrnici uplatňovaly v ročních účetních závěrkách jinak než v konsolidovaných účetních závěrkách.
- (36) Přidružené podniky by měly být do konsolidované účetní závěrky zahrnovány za použití ekvivalenční metody. Ustanovení o oceňování přidružených podniků by po věcné stránce měla zůstat stejná jako ve směrnici 83/349/EHS a metody povolené podle uvedené směrnice lze stále používat. Členské státy by měly mít možnost povolit či vyžadovat, aby podnik pod společným řízením byl do konsolidované účetní závěrky zahrnován za použití metody poměrné konsolidace.

- (37) Konsolidovaná účetní závěrka by měla v příloze v konsolidované účetní závěrce obsahovat všechny požadované informace za podniky zahrnuté do konsolidace jako celek. V případě dceřiných podniků, přidružených podniků, podniků pod společným řízením a účastí by měl být uváděn i název, sídlo a podíl skupiny na základním kapitálu podniků.
- (38) Roční účetní závěrky všech podniků, na něž se tato směrnice vztahuje, by měly být zveřejňovány v souladu se směrnicí 2009/101/ES. Je však namístě stanovit, že lze v této oblasti povolit určité odchylky v případě malých a středních podniků.
- (39) Členské státy jsou důrazně vyzývány k tomu, aby vyvinuly elektronické systémy zveřejňování, jež podnikům umožní předložit údaje z účetnictví, včetně povinných účetních závěrek, pouze jednou a v podobě, která umožní více uživatelům snadný přístup k těmto údajům a možnost jejich využití. Komise se vyzývá, aby v souvislosti s překládáním účetních závěrek prozkoumala možnosti využívání harmonizovaného elektronického formátu. Tyto systémy by však neměly představovat pro malé a střední podniky zátěž.
- (40) Za sestavení a zveřejnění ročních účetních závěrek a zpráv vedení podniku by měli nést členové správních, řídicích a dozorčích orgánů podniku přinejmenším kolektivní odpovědnost vůči podniku. Stejný přístup by měl být použit i vůči členům správních, řídicích a dozorčích orgánů podniků, které sestavují konsolidovanou účetní závěrku. Tyto orgány jednají v rámci působnosti, kterou jim vymezují vnitrostátní právní předpisy. Nemělo by tím být dotčeno právo členských států zacházet dále a zavést přímou odpovědnost vůči akcionářům, a dokonce i ostatním zainteresovaným osobám.
- (41) Odpovědnost za sestavování a zveřejňování ročních a konsolidovaných účetních závěrek, jakož i zpráv vedení podniku a konsolidovaných zpráv vedení podniku je založena na vnitrostátním právu. Na členy správních, řídicích a dozorčích orgánů podniku by se měla vztahovat vhodná pravidla o odpovědnosti stanovená každým členským státem na základě vnitrostátního práva. Členské státy by měly mít možnost stanovit rozsah této odpovědnosti.
- (42) Za účelem podpory věrohodného účetního výkaznictví v celé Unii by členové orgánu podniku, který je zodpovědný za sestavování jeho účetní závěrky, měli zajistit, aby finanční informace obsažené v roční účetní závěrce podniku a v konsolidované účetní závěrce skupiny podávaly věrný a poctivý obraz.
- (43) Roční účetní závěrky a konsolidované roční účetní závěrky by měly být předmětem auditu. Požadavek, aby auditorský výrok stanovil, zda roční, případně konsolidovaná účetní závěrka podává věrný a poctivý obraz v souladu s příslušným rámcem účetního výkaznictví, by neměl být chápán jako omezení rozsahu tohoto výroku, nýbrž jako upřesnění souvislostí, v nichž je vyjadřován. Povinnému auditu by neměly podléhat roční účetní závěrky malých podniků, neboť audit může pro tyto podniky představovat výraznou administrativní zátěž; v případě řady podniků navíc zastávají postavení akcionářů či společníků a členů vedení tytéž osoby, které takové ujištění třetí strany o účetní závěrce potřebují jen v omezené míře. Tato směrnice by však neměla členským státům bránit v tom, aby s ohledem na zvláštní podmínky a potřeby malých podniků a uživatelů jejich účetních závěrek uložily malým podnikům povinnost auditu. Dále je vhodnější definovat obsah zprávy o auditu ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek⁽¹⁾. Uvedená směrnice by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (44) V zájmu větší transparentnosti plateb odváděných vládám by měly velké podniky a subjekty veřejného zájmu, jež jsou činné v těžebním průmyslu nebo v odvětví těžby dřeva v původních lesích⁽²⁾, uvádět v samostatné výroční zprávě významné platby, jež odvádějí vládám zemí, v nichž působí. Tyto podniky jsou činné v zemích bohatých na přírodní zdroje, zejména nerosty, ropu, zemní plyn, jakož i původní lesy. Ve zprávě by měly být uvedeny druhy plateb, jež jsou srovnatelné s platbami, které zveřejňují podniky zapojené do iniciativy pro transparentnost těžebního průmyslu (EITI). Uvedená iniciativa je rovněž doplněním akčního plánu Evropské unie pro prosazování práva, správu a obchod v oblasti lesnictví (EU FLEGT) a ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 995/2010 ze dne 20. října 2010, kterým se stanoví povinnosti hospodářských subjektů uvádějících na trh dřevo a dřevařské výrobky⁽³⁾, která vyžadují, aby obchodníci s dřevařskými výrobky vykonávali náležitou péči, aby se zamezilo uvádění nezákonně vytěženého dřeva na trh Unie.

(1) Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 87.

(2) Definovány ve směrnici 2009/28/ES jako „lesy s původními druhy, kde nejsou žádné viditelné známky lidské činnosti a kde nejsou významně narušeny ekologické procesy“.

(3) Úř. věst. L 295, 12.11.2010, s. 23.

- (45) Zpráva by měla vládám zemí bohatých na zdroje pomoci naplňovat zásady a kritéria EITI a zodpovídat se občanům za platby, které přijímají od podniků činných v těžebním průmyslu nebo v odvětví těžby dřeva v původních lesích, které na území v jejich pravomoci působí. Ve zprávě by měly být údaje uváděny v členění podle zemí a podle projektů. Projekt by měl být definován jako provozní činnost, které jsou upraveny jedinou smlouvou, licencí, ujednáním o nájmu, koncesí nebo podobnými právními dohodami a které představují základ pro platební závazky vůči vládě. Je-li však více takových dohod zásadním způsobem provázáno, měl by se považovat za projekt takový soubor dohod. „Zásadním způsobem provázané“ právní dohody je třeba chápat jako soubor provozně a zeměpisně ucelených smluv, licencí, ujednání o nájmu nebo koncesí či souvisejících dohod, jež jsou v zásadních ohledech podobné, podepsaných s danou vládou, z něhož vyplývají platební závazky. Takové dohody se mohou řídit jedinou smlouvou, dohodou o společném podniku či o společné produkci nebo jinou všeobecnou právní dohodou.
- (46) Ve zprávě není nutné zohledňovat jakoukoli platbu, ať už byla provedena najednou nebo jako řada souvisejících plateb, pokud její výše nepřesahuje za účetní období částku 100 000 EUR. To znamená, že v případě jakéhokoli ujednání, které stanoví pravidelné platby či splátky (například nájemné), musí podnik při rozhodování o tom, zda bylo u opakujících se plateb dosaženo stanoveného prahu, a zda je tudíž zapotřebí příslušné údaje uvádět, brát v úvahu celkovou výši opakujících se pravidelných plateb nebo splátek.
- (47) Od podniků činných v těžebním průmyslu nebo v odvětví těžby dřeva v původních lesích by nemělo být vyžadováno platby rozdělovat a přiřazovat je k jednotlivým projektům v případě odváděných plateb, které se týkají povinností uložených podnikům na úrovni subjektu, a nikoli na úrovni projektu. Pokud například podnik realizuje v hostitelské zemi více než jeden projekt a vláda této země uloží danému podniku daně z příjmu právnických osob, které se vztahují k celkovému příjmu uvedeného podniku v dané zemi, a nikoli ke konkrétnímu projektu nebo činnosti v dané zemi, bylo by danému podniku povoleno uvádět informace o výsledné platbě či platbách daně z příjmu bez uvedení konkrétního projektu, který je s danou platbou spojen.
- (48) Podnik činný v těžebním průmyslu nebo v odvětví těžby dřeva v původních lesích obecně nemusí uvádět informace o dividendách vyplacených vládě jakožto kmenovému či běžnému akcionáři tohoto podniku, pokud je dividenda vyplacena dané vládě za stejných podmínek jako ostatním akcionářům. Od daného podniku však bude vyžadováno, aby uvedl informace o veškerých dividendách vyplacených namísto nároků na produkci či poplatků za užívání těžebních pozemků.
- (49) S cílem řešit otázku potenciálního obcházení požadavků na uvádění informací by tato směrnice měla stanovit, že údaje o platbách je nutno uvádět s ohledem na podstatu dané činnosti či platby. Podnik by tak neměl mít možnost vyhnout se uvedení informací například tím, že změní charakteristiku činnosti, na kterou by se jinak tato směrnice vztahovala. Platby nebo činnosti by kromě toho neměly být uměle rozdělovány či slučovány s cílem vyhnout se těmto požadavkům na uvádění informací.
- (50) Za účelem rozhodnutí o okolnostech, za jakých by měly být podniky od požadavků na podávání zpráv podle kapitoly 10 osvobozeny, by měla být Komise zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o určení kritérií, která se mají uplatnit při posuzování toho, zda jsou požadavky třetích zemí na podávání zpráv rovnocenné požadavkům stanoveným v uvedené kapitole. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla náležitě konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (51) S cílem zajistit jednotné podmínky pro provádění čl. 46 odst. 1 by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí⁽¹⁾.
- (52) Režim podávání zpráv by měl podléhat přezkumu ze strany Komise, jenž bude proveden do tří let od uplynutí lhůty pro provedení této směrnice členskými státy a o němž Komise ve stejném termínu podá zprávu. Tento přezkum by měl posoudit účelnost tohoto režimu a měl by přihlídnout k mezinárodnímu vývoji, včetně hledisek konkurenceschopnosti a zabezpečení dodávek energie. Při přezkumu by rovněž mělo být zvaženo, zda by měly být požadavky na podávání zpráv rozšířeny na další průmyslová odvětví a zda by tyto zprávy měly být předmětem auditu. Dále by měl přezkum zohlednit zkušenosti zpracovatelů a uživatelů údajů o platbách a posoudit, zda by bylo vhodné zahrnout i další informace o platbách, například efektivní daňové sazby, a údaje o příjemci, například údaje o jeho bankovním účtu.

(1) Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (53) V souladu se závěry vrcholné schůzky skupiny G8 konané v květnu roku 2011 v Deauville a v zájmu podpory rovných podmínek na mezinárodním poli by měla Komise i nadále vybízet všechny mezinárodní partnery k tomu, aby zavedli podobné požadavky týkající se podávání zpráv o platbách vládám. V této souvislosti je zejména důležité pokračovat v práci na příslušném mezinárodním účetním standardu.
- (54) V zájmu zohlednění budoucích změn v právních předpisech členských států a Unie, jež se týkají forem obchodních společností, by měla být Komise oprávněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie za účelem aktualizace seznamů podniků v přílohách I a II. Použití aktů v přenesené pravomoci je rovněž nezbytné k úpravě kritérií velikosti podniku, neboť v průběhu času bude jejich reálná hodnota vlivem inflace klesat. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla náležitě konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (55) Jelikož cílů této směrnice, totiž usnadnit přeshraniční investice a zlepšit srovnatelnost účetních závěrek a zpráv v rámci celé Unie a posílit důvěru veřejnosti v ně prostřednictvím zvýšeného a konsistentního uvádění konkrétních údajů, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu rozsahu a účinků této směrnice lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.
- (56) Tato směrnice nahrazuje směrnici 78/660/EHS a 83/349/EHS. Uvedené směrnice by proto měly být zrušeny.
- (57) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie.
- (58) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými

částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA 1

OBLAST PŮSOBNOSTI, DEFINICE A KATEGORIE PODNIKŮ A SKUPIN

Článek 1

Oblast působnosti

1. Koordinační opatření stanovená touto směrnicí se použijí na právní a správní předpisy členských států, které se vztahují na formy podniků uvedené

- a) v příloze I;
- b) v příloze II, jestliže všichni přímí či nepřímí společníci podniku, jejichž ručení jinak není omezeno, fakticky ručí jen omezeně, neboť jsou sami podniky, které
 - i) mají formu, která je uvedena v příloze I, nebo
 - ii) se neřídí právem některého členského státu, avšak jejich právní forma je srovnatelná s formami uvedenými v příloze I.

2. Členské státy uvědomí Komisi v přiměřené lhůtě o změnách ve formách podniků, které učiní ve svém vnitrostátním právu a které mohou mít vliv na správnost informací uvedených v přílohách I a II. Komise je v takovém případě zmocněna přizpůsobovat prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 49 seznamy podniků uvedené v přílohách I a II.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „subjekty veřejného zájmu“ podniky spadající do oblasti působnosti článku 1,
 - a) které se řídí právem některého členského státu a jejichž převoditelné cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu kteréhokoli členského státu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1.

- b) které jsou úvěrovými institucemi ve smyslu čl. 4 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu ⁽¹⁾ jinými než úvěrové instituce uvedené v článku 2 zmíněné směrnice;
- c) které jsou pojišťovnami ve smyslu čl. 2 odst. 1 směrnice Rady 91/674/EHS ze dne 19. prosince 1991 o ročních účetních závěrkách pojišťoven ⁽²⁾, nebo
- d) které za subjekty veřejného zájmu označí členské státy, což mohou být například podniky, které jsou důležité z hlediska veřejného zájmu vzhledem k povaze své činnosti, své velikosti nebo počtu svých zaměstnanců;
- 2) „účástí“ práva, která drží určitý podnik na základním kapitálu jiných podniků a která jsou určena k tomu, aby vytvořením trvalého spojení s těmito podniky přispěla k činnosti podniku, který je drží; přitom není rozhodné, zda jsou tato práva představována cennými papíry či nikoli. Má se za to, že podíl na základním kapitálu jiného podniku představuje účast tehdy, je-li tento podíl vyšší než procentní hodnota stanovená členskými státy, která je nižší než 20 % nebo rovna 20 %;
- 3) „spřízněnou stranou“ spřízněná strana ve smyslu mezinárodních účetních standardů přijatých podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ze dne 19. července 2002 o uplatňování mezinárodních účetních standardů ⁽³⁾;
- 4) „dlouhodobými aktivy“ aktiva, která jsou určena k trvalému používání pro činnost podniku;
- 5) „čistým obratem“ částky pocházející z prodeje výrobků a z poskytování služeb po odečtení prodejních slev, daně z přidané hodnoty a ostatních daní přímo spojených s obratem;
- 6) „pořizovací cenou“ cena, která má být zaplacená, a jakékoli související náklady minus jakékoli související snížení nákladů na pořízení;
- 7) „výrobními náklady“ pořizovací cena surovin a jiných spotřebovaných výkonů a další náklady, které vzniknou v přímé souvislosti s danou položkou. Členské státy povolí nebo vyžadují, aby do těchto nákladů byla zahrnuta přiměřená poměrná část fixních nebo variabilních režijních nákladů nepřímo přiřaditelných k dané položce, jestliže se vztahují k období výroby. Náklady na distribuci se do těchto nákladů nezahrnují;
- 8) „úpravami hodnot“ úpravy, jejichž účelem je zohlednit změny hodnot jednotlivých aktiv vykázaných k rozvahovému dni, ať už je tato změna konečná, nebo dočasná;
- 9) „mateřským podnikem“ podnik, který kontroluje jeden či více dceřiných podniků;
- 10) „dceřiným podnikem“ podnik kontrolovaný mateřským podnikem, včetně jakéhokoli dceřiného podniku mateřského podniku, jenž stojí v čele těchto podniků;
- 11) „skupinou“ mateřský podnik a všechny jeho dceřiné podniky;
- 12) „podniky ve skupině“ dva nebo více podniků v jedné skupině;
- 13) „přidruženým podnikem“ podnik, v němž má účast jiný podnik a na jehož provozní a finanční politiku má tento jiný podnik podstatný vliv. Má se za to, že podnik uplatňuje podstatný vliv v jiném podniku tehdy, jestliže v něm drží nejméně 20 % hlasovacích práv jeho akcionářů či společníků;
- 14) „investičními podniky“
- a) podniky, jejichž jediným předmětem činnosti je investování finančních prostředků do různých cenných papírů, nemovitostí nebo jiných majetkových hodnot s výlučným cílem rozložit investiční rizika a poskytovat svým akcionářům nebo společníkům podíl na výsledcích ze spravování jejich aktiv;
- b) podniky, které jsou sdruženy s investičními podniky s fixním kapitálem, je-li jejich jediným účelem získání plně splacených podílů vydaných těmito investičními podniky, aniž je dotčen čl. 22 odst. 1 písm. h) směrnice 2012/30/EU;
- 15) „finančními holdingovými podniky“ podniky, jejichž jediným předmětem činnosti je nabytí podílů v jiných podnicích a řízení a zhodnocování těchto podílů, aniž by se přímo či nepřímo účastnily řízení těchto podniků, přičemž nejsou dotčena jejich práva jako akcionářů nebo společníků;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 374, 31.12.1991, s. 7.

⁽³⁾ Úř. věst. L 243, 11.9.2002, s. 1.

16) „významnou“ taková informace, o níž by bylo možné rozumně předpokládat, že by její opomenutí nebo nesprávné uvedení mělo vliv na rozhodnutí, která uživatelé činí na základě účetní závěrky podniku. Významnost jednotlivých položek se posuzuje v souvislosti s jinými obdobnými položkami.

Článek 3

Kategorie podniků a skupin

1. Uplatňují-li členské státy jednu nebo více možností podle článku 36, vymezí mikropodniky jako podniky, které k rozvahovému dni nepřekračují alespoň dvě z těchto tří hraničních hodnot:

- a) bilanční suma: 350 000 EUR,
- b) čistý obrat: 700 000 EUR,
- c) průměrný počet zaměstnanců během účetního období: 10.

2. Malými podniky jsou podniky, které k rozvahovému dni nepřekračují alespoň dvě z těchto tří hraničních hodnot:

- a) bilanční suma: 4 000 000 EUR,
- b) čistý obrat: 8 000 000 EUR,
- c) průměrný počet zaměstnanců během účetního období: 50.

Členské státy mohou stanovit hraniční hodnoty vyšší, než jsou uvedeny v prvním pododstavci písm. a) a b). Tyto hodnoty však nesmějí přesáhnout 6 000 000 EUR v případě bilanční sumy a 12 000 000 EUR v případě čistého obratu.

3. Středními podniky jsou podniky, které nejsou mikropodniky ani malými podniky a které k rozvahovému dni nepřekračují alespoň dvě z těchto tří hraničních hodnot:

- a) bilanční suma: 20 000 000 EUR,
- b) čistý obrat: 40 000 000 EUR,
- c) průměrný počet zaměstnanců během účetního období: 250.

4. Velkými podniky jsou podniky, které k rozvahovému dni překračují alespoň dvě z těchto tří hraničních hodnot:

- a) bilanční suma: 20 000 000 EUR,
- b) čistý obrat: 40 000 000 EUR,
- c) průměrný počet zaměstnanců během účetního období: 250.

5. Malými skupinami jsou skupiny, které sestávají z mateřského podniku a dceřiných podniků, jež mají být zahrnuty do konsolidace, a které na konsolidovaném základě nepřekračují k rozvahovému dni mateřského podniku alespoň dvě z těchto tří hraničních hodnot:

- a) bilanční suma: 4 000 000 EUR,
- b) čistý obrat: 8 000 000 EUR,
- c) průměrný počet zaměstnanců během účetního období: 50.

Členské státy mohou stanovit hraniční hodnoty vyšší, než jsou uvedeny v prvním pododstavci písm. a) a b). Tyto hodnoty však nesmějí přesáhnout 6 000 000 EUR v případě bilanční sumy a 12 000 000 EUR v případě čistého obratu.

6. Středními skupiny jsou skupiny, které nejsou malými skupinami, které sestávají z mateřského podniku a dceřiných podniků, jež mají být zahrnuty do konsolidace, a které na konsolidovaném základě nepřekračují k rozvahovému dni mateřského podniku alespoň dvě z těchto tří hraničních hodnot:

- a) bilanční suma: 20 000 000 EUR,
- b) čistý obrat: 40 000 000 EUR,
- c) průměrný počet zaměstnanců během účetního období: 250.

7. Velké skupiny jsou skupiny, které sestávají z mateřského podniku a dceřiných podniků, jež mají být zahrnuty do konsolidace, a které na konsolidovaném základě překračují k rozvahovému dni mateřského podniku alespoň dvě z těchto tří hraničních hodnot:

- a) bilanční suma: 20 000 000 EUR,
- b) čistý obrat: 40 000 000 EUR,
- c) průměrný počet zaměstnanců během účetního období: 250.

8. Členské státy povolí, aby při výpočtu hraničních hodnot uvedených v odstavcích 5 až 7 nebyla prováděna kompenzace uvedená v čl. 24 odst. 3 ani žádné vyloučení vyplývající z čl. 24 odst. 7. V těchto případech se hraniční hodnoty pro bilanční sumu a čistý obrat zvyšují o 20 %.

9. Pokud jde o členské státy, které nepřijaly euro, částka v národní měně odpovídající částkám uvedeným v odstavcích 1 až 7 se vypočte pomocí směnného kurzu zveřejněného v *Úředním věstníku Evropské unie* ke dni vstupu v platnost jakékoli směrnice, kterou se tyto částky stanoví.

Pro účely převodu na národní měny členských států, které nepřijaly euro, mohou být částky v eurech uvedené v odstavcích 1, 3, 4, 6 a 7 v zájmu dosažení zaokrouhlených částek v národních měnách zvýšeny nebo sníženy nejvýše o 5 %.

10. Pokud k rozvahovému dni podnik nebo skupina překročí nebo přestane překračovat dvě ze tří hraničních hodnot uvedených v odstavcích 1 až 7, ovlivní to použití odchylek povolených touto směrnicí jen tehdy, jestliže to nastane ve dvou po sobě jdoucích účetních obdobích.

11. Bilanční suma uvedená v odstavcích 1 až 7 tohoto článku zahrnuje celkovou hodnotu buď aktiv uvedených v položkách A až E části „aktiva“ podle vzoru členění stanoveného v příloze III, nebo aktiv uvedených v položkách A až E podle vzoru členění stanoveného v příloze IV.

12. Při výpočtu hraničních hodnot uvedených v odstavcích 1 až 7 mohou členské státy vyžadovat, aby u podniků, u nichž není „čistý obrat“ relevantní, byly zahrnuty výnosy z jiných zdrojů. Členské státy mohou vyžadovat, aby mateřské podniky počítaly své hraniční hodnoty na konsolidovaném, a nikoli individuálním základě. Členské státy rovněž mohou vyžadovat, aby podniky ve skupině počítaly své hraniční hodnoty na konsolidovaném nebo agregovaném základě, pokud byly založeny výhradně za účelem vyhnout se vykazování určitých informací.

13. Aby se zohledňoval vliv inflace, Komise nejméně jednou za pět let přezkoumá hraniční hodnoty uvedené v odstavcích 1 až 7 tohoto článku a ve vhodných případech je i pozmění prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 49, přičemž přihlédne k ukazatelům inflace, jak jsou zveřejňovány v *Úředním věstníku Evropské unie*.

KAPITOLA 2

OBECNÁ USTANOVENÍ A OBECNÉ ZÁSADY

Článek 4

Obecná ustanovení

1. Roční účetní závěrka tvoří jeden celek a u všech podniků zahrnuje přinejmenším rozvahu, výsledovku a přílohu v účetní závěrce.

Členské státy mohou od jiných než malých podniků vyžadovat, aby do roční účetní závěrky zahrnovaly kromě dokumentů uvedených v prvním pododstavci i další výkazy.

2. Roční účetní závěrka musí být sestavena jasně a v souladu s touto směrnicí.

3. Roční účetní závěrka musí podávat věrný a poctivý obraz o aktivech, pasivech, finanční situaci a výsledku hospodaření podniku. Pokud by použití této směrnice k podání věrného a poctivého obrazu o aktivech, pasivech, finanční situaci a výsledku hospodaření podniku nedostačovalo, musí být v příloze v účetní závěrce poskytnuty takové další informace, které jsou pro naplnění tohoto požadavku nezbytné.

4. Pokud dojde ve výjimečných případech k tomu, že uplatňování některého ustanovení této směrnice je neslučitelné s povinností uloženou v odstavci 3, takové ustanovení se v zájmu podání věrného a poctivého obrazu o aktivech, pasivech, finanční situaci a výsledku hospodaření podniku nepoužije. Nepoužití takového ustanovení se uvede v příloze v účetní závěrce s řádným odůvodněním a s vysvětlením vlivu na aktiva, pasiva, finanční situaci a výsledek hospodaření podniku.

Členské státy mohou vymezit příslušné výjimečné případy a stanovit odpovídající zvláštní pravidla, která se mají v takových případech použít.

5. Členské státy mohou od jiných než malých podniků vyžadovat, aby v roční účetní závěrce uváděly i další informace než jen ty, které se požadují na základě této směrnice.

6. Odchylně od odstavce 5 mohou členské státy od malých podniků vyžadovat, aby v účetní závěrce připravily, uvedly a zveřejnily informace nad rámec požadavků této směrnice, pokud jsou tyto informace shromažďovány v rámci systému jediného ukládacího místa informací a požadavek uvádění těchto informací je za výhradním účelem výběru daní stanoven ve vnitrostátním daňovém právu. Informace požadované podle tohoto odstavce se uvádějí v příslušné části účetní závěrky.

7. Členské státy při provedení této směrnice a při zavedení nových požadavků v souladu s odstavcem 6 ve vnitrostátním právu sdělí Komisi veškeré další informace, které požadují v souladu s odstavcem 6..

8. Členské státy, které k ukládání a zveřejňování ročních účetních závěrek používají elektronická řešení, zajistí, aby od malých podniků nebylo podle kapitoly 7 vyžadováno zveřejňování dalších informací požadovaných vnitrostátním daňovým právem podle odstavce 6.

Článek 5

Obecné informace

Dokument obsahující účetní závěrku musí obsahovat název podniku a informace požadované podle čl. 5 písm. a) a b) směrnice 2009/101/ES.

Článek 6

Obecné zásady účetního výkaznictví

1. Položky v ročních a konsolidovaných účetních závěrkách se zachycují a oceňují v souladu s těmito obecnými zásadami:

- a) předpokládá se, že podnik bude ve své činnosti nepřetržitě pokračovat;
- b) účetní pravidla a metody oceňování nelze od jednoho účetního období k druhému měnit;
- c) zachycování a oceňování se provádí na základě zásady opatrnosti; zejména platí, že
 - i) zachycovat se mohou jen zisky, které byly k rozvahovému dni realizovány;
 - ii) zachycovat se musí všechny závazky vznikající v průběhu daného nebo předchozího účetního období, a to i v případě, že se stanou zřejmými až mezi rozvahovým dnem a dnem sestavení rozvahy; a
 - iii) zachycovat se musí všechny záporné úpravy hodnot bez ohledu na to, zda je výsledkem účetního období zisk nebo ztráta;
- d) částky zachycené v rozvaze a výsledovce se stanoví na akruálním principu;
- e) počáteční rozvaha každého účetního období musí odpovídat konečné rozvaze předchozího účetního období;
- f) jednotlivé složky aktiv a pasiv se oceňují odděleně;

g) jakákoli kompenzace mezi položkami aktiv a pasiv nebo mezi položkami nákladů a výnosů je zakázána;

h) položky zachycené ve výsledovce a v rozvaze se zaúčtovávají a vykazují s ohledem na podstatu dotčené transakce nebo ujednání;

i) položky zachycené v účetní závěrce se oceňují v pořizovacích cenách či výrobních nákladech a

j) požadavky týkající se účetního zachycování, oceňování, vykazování, uvádění informací a konsolidace stanovené v této směrnici nemusí být dodržovány, jestliže je účinek jejich dodržování nevýznamný.

2. Bez ohledu na odst. 1 písm. g) mohou členské státy ve zvláštních případech povolit nebo vyžadovat, aby podniky prováděly kompenzaci mezi položkami aktiv a pasiv nebo mezi položkami nákladů a výnosů, jsou-li kompenzované částky uvedeny v hrubé výši v příloze v účetní závěrce.

3. Členské státy mohou podniky osvobodit od požadavků odst. 1 písm. h).

4. Členské státy mohou omezit oblast působnosti odst. 1 písm. j) na vykazování a uvádění informací.

5. Vedle částek zachycených v souladu s odst. 1 písm. c) bodem ii) mohou členské státy povolit nebo vyžadovat, aby byly zachycovány všechny předvídatelné závazky a potenciální ztráty vznikající v průběhu daného nebo předchozího účetního období, a to i v případě, že se stanou zřejmými až mezi rozvahovým dnem a dnem sestavení rozvahy.

Článek 7

Alternativní metoda oceňování dlouhodobých aktiv v přeceněných hodnotách

1. Odchylně od čl. 6 odst. 1 bodu i) mohou členské státy všem podnikům nebo kterýmkoli druhům podniků povolit nebo od nich vyžadovat oceňování dlouhodobých aktiv v přeceněných hodnotách. Stanoví-li vnitrostátní právo oceňování na základě přecenění, vymezí současně jeho obsah, limity a pravidla používání.

2. Použije-li se odstavec 1, rozdíl mezi oceněním na základě pořizovací ceny nebo výrobních nákladů a oceněním na základě přecenění se v rozvaze zaúčtuje do fondu z přecenění v položce „Vlastní kapitál“.

Fond z přecenění může být kdykoli zcela nebo částečně kapitalizován.

Pokud již částky zahrnuté do fondu z přecenění nejsou k účtování na základě přečtení zapotřebí, fond z přecenění se sníží. Členské státy mohou stanovit pravidla pro používání fondu z přecenění za předpokladu, že převody z fondu z přecenění do výsledovky je možné uskutečnit jen tehdy, pokud byly převedené částky zachyceny ve výsledovce jako náklady nebo pokud odrážejí zvýšení hodnoty, které již bylo skutečně realizováno. Žádná část fondu z přecenění nesmí být přímo ani nepřímo rozdělena, pokud nepředstavuje skutečně realizované zvýšení hodnoty.

S výjimkou situací popsaných v druhém a třetím pododstavci nelze fond z přecenění snižovat.

3. Na základě přeceněné hodnoty se každoročně vypočítávají úpravy hodnot. Odchylně od článků 9 a 13 však mohou členské státy povolit nebo vyžadovat, aby se v příslušných položkách ve vzorech členění stanovených v přílohách V a VI vykazovala pouze ta částka úprav hodnot, která je výsledkem ocenění na základě pořizovací ceny nebo na základě výrobních nákladů, a aby se rozdíl vyplývající z přecenění podle tohoto článku v těchto vzorech členění vykazoval odděleně.

Článek 8

Alternativní metoda oceňování reálnou hodnotou

1. Odchylně od čl. 6 odst. 1 písm. i) a za podmínek stanovených v tomto článku členské státy

- a) všem podnikům či jakýmkoli druhům podniků povolí nebo od nich vyžadují oceňování finančních nástrojů, včetně derivátových finančních nástrojů, reálnou hodnotou a
- b) mohou všem podnikům nebo některým druhům podniků povolit nebo od nich vyžadovat oceňování určitých kategorií aktiv jiných než finanční nástroje částkami stanovenými na základě reálné hodnoty.

Toto povolení či požadavek se může omezovat na konsolidované účetní závěrky.

2. Komoditní smlouvy, které jsou smluvní strany oprávněny vypořádat v hotovosti nebo jiným finančním nástrojem, se pro účely této směrnice považují za derivátové finanční nástroje, s výjimkou smluv,

a) které byly uzavřeny a trvají, aby uspokojily potřeby podniku týkající se nákupu, prodeje nebo použití komodity, které podnik očekával v okamžiku uzavření transakce a poté;

b) které byly od počátku označeny jako komoditní smlouvy a

c) u kterých se očekává, že budou vypořádány dodáním komodity.

3. Ustanovení odst. 1 písm. a) se použije pouze na tyto závazky:

a) závazky držené jako součást obchodního portfolia a

b) derivátové finanční nástroje.

4. Ocenění podle odst. 1 písm. a) se nepoužije na

a) nederivátové finanční nástroje držené do splatnosti;

b) poskytnuté půjčky a pohledávky vytvořené podnikem, které nejsou drženy za účelem obchodování; a

c) podíly v dceřiných podnicích, přidružených podnicích a společných podnicích, kapitálové nástroje emitované podnikem, smlouvy o podmíněném protiplatební v podnikové kombinaci a jiné finanční nástroje se zvláštními vlastnostmi, kvůli nimž se podle obecného mínění účtují odlišně od ostatních finančních nástrojů.

5. Odchylně od čl. 6 odst. 1 písm. i) mohou členské státy u všech aktiv a pasiv, která se v rámci systému zajišťovacího účetnictví v reálných hodnotách považují za zajištěné položky, nebo u identifikovaných částí takovýchto aktiv nebo pasiv povolit oceňování specifickou částkou vyžadovanou podle tohoto systému.

6. Odchylně od odstavců 3 a 4 mohou členské státy povolit nebo vyžadovat zachycování a oceňování finančních nástrojů a uvádění informací o nich v souladu s mezinárodními účetními standardy přijatými podle nařízení (ES) č. 1606/2002.

7. Reálná hodnota ve smyslu tohoto článku se stanoví podle jedné z následujících hodnot:

a) v případě finančních nástrojů, pro které lze snadno identifikovat hodnověrný trh, podle tržní hodnoty. Nelze-li tržní hodnotu pro některý nástroj snadno zjistit, ale lze ji zjistit pro jeho jednotlivé složky nebo pro podobný nástroj, je možné tržní hodnotu odvodit z tržní hodnoty jeho složek nebo podobného nástroje;

b) v případě finančních nástrojů, pro které nelze snadno identifikovat hodnověrný trh, podle hodnoty vyplývající z obecně uznávaných oceňovacích modelů a technik, pokud tyto oceňovací modely a techniky zajišťují přijatelný odhad tržní hodnoty.

Finanční nástroje, které nelze spolehlivě ocenit žádnou z metod popsaných v prvním pododstavci písm. a) a b), se oceňují na základě pořizovací ceny nebo výrobních nákladů, je-li takové ocenění možné.

8. Bez ohledu na čl. 6 odst. 1 písm. c) se v případě oceňování finančního nástroje reálnou hodnotou změna hodnoty zahrnuje do výsledovky, s výjimkou následujících případů, kdy se tato změna zahrne přímo do fondu z přecenění reálnou hodnotou:

a) nástroj, o kterém je účtováno, je zajišťovacím nástrojem v rámci systému zajišťovacího účetnictví, které umožňuje, aby některé nebo veškeré změny hodnoty nebyly uváděny ve výsledovce; nebo

b) změna hodnoty se týká kursového rozdílu vyplývajícího z měnové složky tvořící část čisté investice podniku v zahraničním subjektu.

Členské státy mohou povolit nebo vyžadovat, aby se změna hodnoty realizovatelného finančního aktiva, které není deriváto-
vým finančním nástrojem, zahrnovala přímo do fondu z přecenění reálnou hodnotou. Fond z přecenění na reálnou hodnotu se upraví, pokud částky v něm uvedené již nejsou nutné k použití prvního pododstavce písm. a) a b).

9. Bez ohledu na čl. 6 odst. 1 písm. c) mohou členské státy všem podnikům nebo některým druhům podniků povolit nebo od nich vyžadovat, aby v případě oceňování aktiv jiných než finanční nástroje reálnou hodnotou uváděly změnu hodnoty ve výsledovce.

KAPITOLA 3

ROZVAHA A VÝSLEDOVKA

Článek 9

Obecná ustanovení o rozvaze a výsledovce

1. Členění rozvahy a výsledovky se nesmí měnit od jednoho účetního období ke druhému. Ve výjimečných případech je však povoleno odchýlit se od této zásady za účelem podání věrného a poctivého obrazu o aktivech, pasivech, finanční situaci

a výsledku hospodaření podniku. Každé takovéto odchýlení musí být uvedeno a zdůvodněno v příloze v účetní závěrce.

2. Položky stanovené v přílohách III až VI se v rozvaze a ve výsledovce uvádějí odděleně a ve stanoveném pořadí. Členské státy povolují podrobnější členění těchto položek za podmínky, že předepsaná struktura zůstane zachována. Členské státy povolují vložení mezisoučtů a nových položek, není-li obsah těchto nových položek součástí žádných jiných položek v předepsaných vzorech členění. Členské státy mohou podrobnější členění nebo nové položky nebo mezisoučty vyžadovat.

3. Vyžaduje-li to zvláštní povaha podniku, přizpůsobí se členění, zařazení a odborné názvosloví položek rozvahy a výsledovky, které jsou označeny arabskými číslicemi. Členské státy mohou takovéto přizpůsobení vyžadovat od podniků, jež náležejí k určitému konkrétnímu hospodářskému odvětví.

Členské státy mohou povolit nebo vyžadovat, aby byly položky rozvahy a výsledovky označené arabskou číslicí sloučeny, pokud je pro účely podávání věrného a poctivého obrazu o aktivech, pasivech, finanční situaci a výsledku hospodaření podniku jejich výše nevýznamná nebo pokud jejich sloučení přispěje k větší transparentnosti, za podmínky, že sloučené položky se uvedou odděleně v příloze v účetní závěrce.

4. Odchylně od odstavců 2 a 3 tohoto článku mohou členské státy v rozsahu nezbytném pro elektronické ukládání účetních závěrek omezit možnost podniků odchýlit se od příloh III až VI.

5. U každé položky rozvahy a výsledovky se uvádí číselný údaj za účetní období, k němuž se rozvaha a výsledovka vztahuje, a číselný údaj týkající se příslušné položky za předchozí účetní období. Nejsou-li tyto číselné údaje srovnatelné, mohou členské státy vyžadovat, aby byl údaj za předchozí účetní období upraven. Veškeré případy nesrovnatelnosti nebo veškeré úpravy číselných údajů se s odůvodněním uvedou v příloze v účetní závěrce.

6. Členské státy mohou povolit nebo vyžadovat přizpůsobení vzorů členění rozvahy a výsledovky tak, aby zahrnovaly rozdělení zisku nebo vypořádání ztráty.

7. Pokud jde o způsob, jakým jsou v roční účetní závěrce zachycovány účasti,

- a) členské státy mohou povolit nebo vyžadovat, aby se u účastí používala ekvivalenční metoda podle článku 27 a zohledňovaly se přitom nezbytné úpravy vyplývající ze zvláštních vlastností roční účetní závěrky v porovnání s konsolidovanou účetní závěrkou;
- b) členské státy mohou povolit nebo vyžadovat, aby se podíl na výsledku hospodaření připadající na účast vykazoval ve výsledovce jen do výše odpovídající již obdrženým dividendám nebo dividendám, jejichž platba může být požadována; a
- c) pokud zisk připadající na účast a vykázaný ve výsledovce překročí částky již obdržených dividend nebo dividend, jejichž platba může být požadována, zachytí se rozdíl do rezervního fondu, který nemůže být rozdělen akcionářům nebo společníkům.

Článek 10

Prezentace rozvahy

Pro účely prezentace rozvahy členské státy předepíší jeden nebo oba ze vzorů členění stanovených v přílohách III a IV. Předepíše-li členský stát oba vzory členění, povolí podnikům, aby si vybraly, který z předepsaných vzorů členění přijmou.

Článek 11

Alternativní prezentace rozvahy

Členské státy mohou podnikům nebo některým druhům podniků povolit nebo od nich vyžadovat, aby při prezentaci položek rozlišovaly mezi krátkodobými a dlouhodobými položkami v členění odlišném od vzoru členění stanoveného v přílohách III a IV, za předpokladu, že obsah poskytovaných informací je přinejmenším rovnocenný obsahu informací, jež mají být poskytnuty v souladu s přílohami III a IV.

Článek 12

Zvláštní ustanovení vztahující se na určité rozvahové položky

1. Pokud se určité aktivum či pasivum vztahuje k více než jedné položce členění, jeho vztah k jiným položkám se uvede buď u položky, u které se toto aktivum či pasivum vykáže, nebo v příloze v účetní závěrce.
2. Vlastní podíly a podíly v podnicích ve skupině se vykazují jen v položkách předepsaných pro tento účel.
3. Zahrnutí konkrétních aktiv do dlouhodobých nebo krátkodobých aktiv záleží na účelu, k němuž jsou určena.

4. Věcná práva k nemovitostem a jiná podobná práva, jak je vymezuje vnitrostátní právo, se vykazují v položce „pozemky a budovy“.

5. Pořizovací cena dlouhodobých aktiv s omezenou dobou ekonomické životnosti, náklady na jejich výrobu nebo v případě použití čl. 7 odst. 1 jejich přeceněná hodnota se snižují o úpravy hodnot vypočítané tak, aby se hodnota těchto aktiv během doby jejich ekonomické životnosti systematicky odepisovala.

6. Úpravy hodnot dlouhodobých aktiv podléhají těmto podmínkám:

- a) členské státy mohou povolit nebo vyžadovat úpravy hodnot u dlouhodobých finančních aktiv tak, aby byla oceněna nižší z hodnot, jež jim k rozvahovému dni přísluší;
 - b) u dlouhodobých aktiv se provedou úpravy hodnot bez ohledu na to, zda je doba jejich ekonomické životnosti omezena či nikoli, tak, aby byla oceněna nižší z hodnot, jež jim k rozvahovému dni přísluší, jestliže se očekává, že snížení jejich hodnoty bude trvalé;
 - c) pokud úpravy hodnot uvedené v písmenech a) a b) nebyly ve výsledovce vykázaný odděleně, musí se vykázat ve výsledovce a uvést odděleně v příloze v účetní závěrce;
 - d) v oceňování nižší z hodnot podle písmen a) a b) se nesmí pokračovat, jestliže pominuly důvody, pro které se úpravy hodnot prováděly; toto ustanovení se nepoužije na úpravy hodnot v případě goodwillu.
7. U krátkodobých aktiv se provádějí úpravy hodnot tak, aby se vykazovala v nižší z tržních hodnot, nebo ve výjimečných případech v jiné nižší hodnotě, jež jim k rozvahovému dni přísluší.

V oceňování nižší z hodnot podle prvního pododstavce se nesmí pokračovat, jestliže pominuly důvody, pro které se úpravy hodnot prováděly.

8. Členské státy mohou povolit nebo vyžadovat, aby byly úroky z kapitálu vypůjčeného za účelem financování výroby dlouhodobých nebo krátkodobých aktiv zahrnuty do výrobních nákladů v rozsahu, v jakém se tyto úroky vztahují k období výroby. Každé použití tohoto ustanovení se uvede v příloze v účetní závěrce.

9. Členské státy mohou povolit, aby se pořizovací cena nebo náklady na výrobu zásob zboží stejné kategorie i všech zastupitelných položek včetně investic vypočítávaly na základě vážených průměrných cen, podle metody „first in – first out (FIFO)“, „last in – first out (LIFO)“ nebo podle metody zohledňující obecně uznávané osvědčené postupy.

10. Pokud je splatná částka jakéhokoli dluhu vyšší než přijatá částka, mohou členské státy povolit nebo vyžadovat, aby byl rozdíl vykázan v aktivech. Rozdíl se vykazuje samostatně v rozvaze nebo v příloze v účetní závěrce. Přiměřená částka tohoto rozdílu se každý rok odepíše a rozdíl musí být zcela odepsán nejpozději v okamžiku splacení dluhu.

11. Nehmotná aktiva musí být odepsána za dobu své ekonomické životnosti.

Ve výjimečných případech, kdy ekonomickou životnost goodwillu a nákladů na vývoj nelze spolehlivě odhadnout, musí být tato aktiva odepsána během maximální doby stanovené členským státem. Tato maximální doba nesmí být kratší než pět let a delší než deset let. Doba odpisování goodwillu se vysvětlí v příloze v účetní závěrce.

Pokud vnitrostátní právní předpisy povolují vykazování nákladů na vývoj v aktivech a tyto náklady nebyly zcela odepsány, členské státy vyžadují, aby nedošlo k žádnému rozdělení zisků, není-li výše fondů použitelných k rozdělení a zisků za minulá účetní období nejméně rovna částce neodepsaných nákladů.

Pokud vnitrostátní právní předpisy povolují vykazování zřizovacích výdajů v aktivech, musí být tyto výdaje odepsány nejpozději do pěti let. V takovém případě členské státy vyžadují, aby se na zřizovací výdaje použil třetí pododstavec obdobně.

Ve výjimečných případech mohou členské státy povolit odchylky od třetího a čtvrtého pododstavce. Tyto odchylky musí být uvedeny a zdůvodněny v příloze v účetní závěrce.

12. Rezervy jsou určeny k pokrytí závazků, jejichž povaha je jasně definována a u nichž je k rozvahovému dni buď pravděpodobné, že nastanou, nebo jisté, že nastanou, ale není jistá jejich výše nebo datum, ke kterému vzniknou.

Členské státy mohou také povolit vytvoření rezerv určených ke krytí nákladů, jejichž povaha je jasně definována a u nichž je k

rozvahovému dni buď pravděpodobné, že nastanou, nebo jisté, že nastanou, ale není jistá jejich výše nebo datum, ke kterému vzniknou.

K rozvahovému dni musí rezerva představovat nejlepší odhad nákladů, které pravděpodobně vzniknou, nebo v případě závazku částky, která je zapotřebí k vypořádání. Rezervy nesmějí být použity k úpravám hodnot aktiv.

Článek 13

Prezentace výsledovky

1. Pro účely prezentace výsledovky členské státy předepíší jeden nebo oba vzory členění stanovené v přílohách V a VI. Předepíše-li členský stát oba vzory členění, může podnikům povolit, aby si vybraly, který z předepsaných vzorů členění přijmou.

2. Odchylně od čl. 4 odst. 1 mohou členské státy všem podnikům nebo některým druhům podniků povolit nebo od nich vyžadovat, aby namísto prezentace položek výsledovky v souladu s přílohami V a VI předkládaly výkaz finanční výkonnosti, je-li obsah takto poskytovaných informací přinejmenším rovnocenný obsahu informací, jež jsou jinak požadovány podle příloh V a VI.

Článek 14

Zjednodušení pro malé a střední podniky

1. Členské státy mohou povolit malým podnikům sestavovat zkrácenou rozvahu zahrnující jen položky označené v přílohách III a IV písmeny a římskými číslicemi a přitom samostatně uvádět

a) informace požadované v příloze III v závorkách v položce D.II části „Aktiva“ a v položce C části „Vlastní kapitál a cizí zdroje“ souhrnně pro každou z uvedených položek; nebo

b) informace požadované v příloze IV v závorkách v položce D.II.

2. Členské státy mohou povolit malým a středním podnikům sestavovat zkrácenou výsledovku za následujících omezení:

a) v příloze V lze položky 1 až 5 sloučit do jedné položky s názvem „Hrubý zisk nebo ztráta“;

b) v příloze VI lze položky 1, 2, 3 a 6 sloučit do jedné položky s názvem „Hrubý zisk nebo ztráta“.

KAPITOLA 4

PŘÍLOHA V ÚČETNÍ ZÁVĚRCE

Článek 15

Obecná ustanovení o příloze v účetní závěrce

Pokud se v souladu s touto kapitolou předkládá k rozvaze a výsledovce příloha, informace v ní se podávají v tomtéž pořadí, v jakém jsou prezentovány položky v rozvaze a výsledovce.

Článek 16

Obsah přílohy v účetní závěrce vztahující se na všechny podniky

1. V příloze v účetní závěrce uvádějí všechny podniky, vedle údajů vyžadovaných podle dalších ustanovení této směrnice, tyto údaje:

- a) přijatá účetní pravidla;
- b) pokud se dlouhodobá aktiva oceňují v přeceněných hodnotách, tabulku zachycující
 - i) pohyby ve fondu z přecenění v účetním období společně s vysvětlením toho, jak je s položkami v něm obsaženými nakládáno z daňového hlediska; a
 - ii) účetní hodnotu v rozvaze, která by byla vykázána, kdyby daná dlouhodobá aktiva nebyla přeceněna;
- c) v případě oceňování finančních nástrojů nebo aktiv jiných než finanční nástroje reálnou hodnotou
 - i) významné předpoklady, na kterých jsou založeny použité oceňovací modely a techniky, pokud byla reálná hodnota stanovena v souladu s čl. 8 odst. 7 písm. b);
 - ii) pro každou kategorii finančního nástroje nebo aktiva jiného než finanční nástroje reálnou hodnotu, změny hodnoty zahrnuté přímo do výsledovky a změny zahrnuté ve fondech z přecenění reálnou hodnotou;
 - iii) pro každou třídu derivátových finančních nástrojů údaje o jejich rozsahu a povaze, včetně hlavních podmínek,

kteří mohou ovlivnit výši, časový průběh a jistotu budoucích peněžních toků; a

- iv) tabulku zachycující pohyby ve fondech z přecenění reálnou hodnotou během účetního období;
- d) celkovou výši veškerých finančních závazků, záruk a podmíněných závazků, jež nejsou vykázány v rozvaze, a povahu a formu jakékoli poskytnuté věcné záruky; veškeré penzijní závazky a závazky vůči podnikům ve skupině či přidruženým podnikům se uvádějí samostatně;
- e) výši záloh a úvěrů poskytnutých členům správních, řídicích či dozorčích orgánů s uvedením úrokových sazeb, hlavních podmínek a veškerých dosud splacených, odepsaných nebo prominutých částek, jakož i závazků přijatých v jejich prospěch formou záruk všeho druhu; tyto údaje se uvádějí souhrnně pro každou kategorii;
- f) výši a povahu jednotlivých položek výnosů nebo nákladů, které jsou mimořádné svým objemem či původem;
- g) výši závazků podniku, které mají zbytkovou dobu splatnosti delší než pět let, a celkovou výši závazků podniku, které jsou kryty věcnými zárukami poskytnutými daným podnikem, s uvedením povahy a formy těchto záruk; a
- h) průměrný počet zaměstnanců během účetního období.

2. Členské státy mohou obdobně vyžadovat, aby malé podniky uváděly informace požadované v čl. 17 odst. 1 písm. a), m), p), q) a r).

Pro účely prvního pododstavce se informace vyžadované v čl. 17 odst. 1 písm. p) omezí na povahu a obchodní účel operací uvedených ve zmíněném písmeni.

Pro účely prvního pododstavce se uvádění informací vyžadovaných v čl. 17 odst. 1 písm. r) omezí na transakce uzavřené se stranami vyjmenovanými ve čtvrtém pododstavci uvedeného písmene.

3. Členské státy nevyžadují od malých podniků uvádění informací nad rámec toho, co je vyžadováno nebo povoleno podle tohoto článku.

Článek 17

Uvádění dalších informací středními a velkými podniky a subjekty veřejného zájmu

1. Střední a velké podniky a subjekty veřejného zájmu uvádějí v příloze v účetní závěrce vedle údajů vyžadovaných podle článku 16 a všech ostatních ustanovení této směrnice také tyto informace:

- a) u jednotlivých položek dlouhodobých aktiv:
- i) pořizovací cenu či výrobní náklady, nebo – pokud byla použita alternativní oceňovací metoda – reálnou či přeceněnou hodnotu na začátku a konci účetního období;
 - ii) přírůstky, úbytky a převody během účetního období;
 - iii) kumulované úpravy hodnot na začátku a konci účetního období;
 - iv) úpravy hodnot provedené během účetního období;
 - v) pohyb v kumulovaných úpravách hodnot, pokud jde o přírůstky, úbytky a převody během účetního období; a
 - vi) kde je v souladu s čl. 12 odst. 8 kapitalizován úrok, částku kapitalizovanou během účetního období;
- b) provádějí-li se u dlouhodobých nebo krátkodobých aktiv úpravy hodnoty pouze pro daňové účely, výši těchto úprav a odůvodnění;
- c) pokud se finanční nástroje oceňují na základě pořizovací ceny nebo výrobních nákladů,
- i) pro každou třídu derivátového finančního nástroje
 - reálnou hodnotu nástrojů, pokud ji lze stanovit některou z metod předepsaných v čl. 8 odst. 7 písm. a), a
 - údaje o rozsahu a podstatě nástrojů;
 - ii) u finančních dlouhodobých aktiv, jejichž zůstatková hodnota převyšuje jejich reálnou hodnotu,

— účetní hodnotu a reálnou hodnotu buď jednotlivého aktiva, nebo vhodně stanoveného seskupení těchto jednotlivých aktiv, a

— důvody, proč účetní hodnota nebyla snížena, včetně povahy důkazů, které vedly k předpokladu, že účetní hodnota bude získána zpět;

d) částku odměn přiznaných ve vztahu k danému účetnímu období členům správních, řídicích a dozorčích orgánů z důvodu jejich funkce a částku všech vzniklých či sjednaných penzijních závazků pro bývalé členy těchto orgánů; tyto údaje se uvádějí souhrnně pro každou kategorii orgánů.

Jestliže by uvedení těchto údajů umožnilo zjistit finanční situaci konkrétního člena takového orgánu, mohou členské státy od požadavku na uvádění těchto údajů upustit;

e) průměrný počet zaměstnanců v průběhu účetního období rozčleněný podle kategorií a osobní náklady za účetní období rozvržené mezi mzdy a platy, náklady na sociální zabezpečení a penzijní náklady, nejsou-li osobní náklady uvedeny samostatně ve výsledovce;

f) je-li v rozvaze vykázána rezerva na odloženou daň, odloženou daň na konci účetního období a její vývoj během účetního období;

g) název a sídlo každého podniku, ve kterém podnik samostatně nebo prostřednictvím osoby jednající vlastním jménem, avšak na jeho účet drží účast, s uvedením podílu na základním kapitálu, výše vlastního kapitálu a výsledku hospodaření za poslední účetní období daného podniku, za které byla přijata účetní závěrka; jestliže předmětný podnik nezveřejňuje rozvahu a není výše uvedeným podnikem kontrolován, lze údaje o vlastním kapitálu a o výsledku hospodaření vynechat.

Členské státy mohou povolit, aby údaje, jejichž uvádění se vyžaduje v prvním pododstavci tohoto písmene, měly podobu výkazu ukládaného v souladu s čl. 3 odst. 1 a 3 směrnice 2009/101/ES; každé uložení takového výkazu se uvede v příloze v účetní závěrce. Členské státy mohou rovněž povolit, aby se tyto údaje vynechaly, pokud by svou povahou vážně poškozovaly kterýkoli podnik, jehož se týkají. Členské státy mohou toto vynechání podmínit předchozím schválením správními nebo soudními orgány. Vynechání těchto údajů se vždy uvede v příloze v účetní závěrce;

- h) počet a jmenovitou hodnotu, nebo neexistuje-li jmenovitá hodnota, účetní hodnotu akcií upsaných během účetního období v mezích schváleného základního kapitálu, aniž jsou dotčeny čl. 2 první pododstavec písm. e) směrnice 2009/101/ES nebo čl. 2 písm. c) a d) směrnice 2012/30/EU, pokud jde o výši tohoto základního kapitálu;
- i) pokud existuje více než jeden druh akcií, u každého druhu jejich počet a jmenovitou hodnotu, nebo neexistuje-li jmenovitá hodnota, jejich účetní hodnotu;
- j) existenci jakýchkoli prioritních akcií, konvertibilních dluhopisů, warrantů, opcí nebo podobných cenných papírů a práv s vyznačením jejich počtu a rozsahu práv, která udělují;
- k) název, sídlo a právní formu každého z podniků, v nichž je podnik společníkem s neomezeným ručením;
- l) název a sídlo podniku, který sestavuje konsolidovanou účetní závěrku nejširší skupiny podniků, ke které podnik jakožto dceřiný podnik patří;
- m) název a sídlo podniku, který sestavuje konsolidovanou účetní závěrku nejúžší skupiny podniků, ke které podnik jakožto dceřiný podnik patří a jež je rovněž začleněna do skupiny podniků uvedené v písmenu l);
- n) místo, kde lze získat konsolidovanou účetní závěrku uvedenou v písmenech l) a m), je-li její získání možné;
- o) navrhované rozdělení zisku nebo vypořádání ztráty, nebo v příslušných případech rozdělení zisku nebo vypořádání ztráty;
- p) povahu a obchodní účel ujednání podniku, které nejsou zahrnuty v rozvaze, a jejich finanční dopad na podnik, jsou-li rizika nebo přínosy vyplývající z těchto ujednání významné a je-li uvedení těchto rizik nebo přínosů nezbytné k posouzení finanční situace podniku;
- q) povahu a finanční dopad významných událostí, které nastaly po rozvahovém dni a jež nejsou zahrnuty ve výledovce nebo rozvaze; a
- r) transakce, které podnik uzavřel se spřízněnými stranami, včetně objemu takových transakcí, povahy vztahu se spřízněnou stranou a dalších informací o těchto transakcích, které jsou nezbytné k pochopení finanční situace podniku. Informace o jednotlivých transakcích je možné seskupovat podle jejich povahy, nejsou-li samostatné informace nezbytné k pochopení dopadu transakcí se spřízněnou stranou na finanční situaci podniku.
- Členské státy mohou povolit nebo vyžadovat, aby byly uváděny pouze ty transakce se spřízněnými stranami, které nebyly uzavřeny za běžných tržních podmínek.
- Členské státy mohou povolit, aby nebyly uváděny transakce uzavřené mezi jedním nebo více členy skupiny, pokud jsou dceřiné podniky, které jsou stranami této transakce, takovým členem plně vlastněny.
- Členské státy mohou povolit, aby střední podnik omezil uvádění transakcí se spřízněnými stranami na transakce uzavřené
- i) s vlastníky, kteří v podniku drží účast;
- ii) s podniky, v nichž má sám účast; a
- iii) se členy správních, řídicích nebo dozorčích orgánů podniku.
2. Členské státy nemusí použít odst. 1 písm. g) u podniku, který je mateřským podnikem řídicím se jejich vnitrostátním právem, v těchto případech:
- a) je-li podnik, v němž daný mateřský podnik drží účast pro účely odst. 1 písm. g), zahrnut do konsolidované účetní závěrky sestavované tímto mateřským podnikem nebo do konsolidované účetní závěrky širší skupiny podniků podle čl. 23 odst. 4;
- b) pokud daný mateřský podnik nakládal s danou účastí ve své roční účetní závěrce v souladu s čl. 9 odst. 7 nebo v konsolidované účetní závěrce, kterou sestavuje, v souladu s čl. 27 odst. 1 až 8.

Článek 18

Uvádění dalších informací velkými podniky a subjekty veřejného zájmu

1. Velké podniky a subjekty veřejného zájmu uvádějí v příloze v účetní závěrce vedle údajů vyžadovaných podle článků 16 a 17 a všech ostatních ustanovení této směrnice také tyto informace:

- a) čistý obrat rozčleněný podle kategorií činnosti a podle zeměpisných trhů, pokud se tyto kategorie a trhy mezi sebou podstatně liší z hlediska způsobu, kterým je organizován prodej výrobků a poskytování služeb; a
- b) celkové odměny za účetní období účtované jednotlivými statutárními auditory nebo auditorskými společnostmi za povinný audit roční účetní závěrky a celkové odměny účtované jednotlivými statutárními auditory nebo auditorskými společnostmi za jiné ověřovací služby, za daňové poradenství a jiné neauditorské služby.

2. Členské státy mohou povolit, aby byly informace podle odst. 1 písm. a) vynechány, pokud by jejich uvedení mohlo podnik vážně poškodit. Členské státy mohou toto vynechání podmínit předchozím schválením správními nebo soudními orgány. Vynechání těchto informací se vždy uvede v příloze v účetní závěrce.

3. Členské státy mohou stanovit, že se odst. 1 písm. b) nepoužije na roční účetní závěrky podniku zahrnutého do konsolidované účetní závěrky, která má být sestavena podle článku 22, jsou-li dotyčné informace uvedeny v příloze v této konsolidované účetní závěrce.

KAPITOLA 5

ZPRÁVA VEDENÍ PODNIKU

Článek 19

Obsah zprávy vedení podniku

1. Zpráva vedení podniku musí obsahovat věrný přehled vývoje a výkonnosti činnosti podniku a jeho situace, jakož i popis zásadních rizik a nejistot, kterým podnik čelí.

Tento přehled musí být vyváženou a vyčerpávající analýzou vývoje a výsledků činnosti podniku a jeho situace, přiměřenou velikosti a složitosti podnikatelské činnosti.

V rozsahu nezbytném pro pochopení vývoje, výsledků a situace podniku tato analýza zahrne finanční a tam, kde je to vhodné, i nefinanční klíčové ukazatele výkonnosti, které se vztahují k příslušné podnikatelské činnosti, včetně informací týkajících se environmentálních a zaměstnaneckých otázek. Zpráva vedení

podniku zahrnuje do této analýzy, kde je to vhodné, také odkazy na částky vykazované v roční účetní závěrce a další komentář k nim.

2. Ve zprávě vedení podniku se rovněž uvádí

- a) pravděpodobný vývoj podniku v budoucnosti;
- b) činnosti v oblasti výzkumu a vývoje;
- c) údaje o nabytí vlastních akcií požadované v čl. 24 odst. 2 směrnice 2012/30/EU;
- d) existence poboček podniku a
- e) v souvislosti s používáním finančních nástrojů podnikem, je-li to významné pro posouzení jeho aktiv, pasiv, finanční situace a výsledku hospodaření,
 - i) cíle a postupy podniku při řízení finančních rizik, včetně jeho strategie pro zajištění všech hlavních typů předpokládaných transakcí, u kterých se používá zajišťovací účetnictví; a
 - ii) cenová rizika, úvěrová rizika a rizika související s likviditou a peněžními toky, kterým je podnik vystaven.

3. Členské státy mohou malé podniky osvobodit od povinnosti sestavovat zprávy vedení podniku, pokud od nich vyžadují, aby v příloze v účetní závěrce poskytly údaje požadované v čl. 24 odst. 2 směrnice 2012/30/EU o nabytí vlastních akcií podnikem.

4. Členské státy mohou malé a střední podniky osvobodit od povinnosti stanovené v odst. 1 třetím pododstavci, pokud jde o nefinanční informace.

Článek 20

Výkaz o správě a řízení podniku

1. Podniky uvedené v čl. 2 bodě 1 písm. a) zahrnou do své zprávy vedení podniku výkaz o správě a řízení podniku. Tento výkaz se do zprávy vedení podniku zahrnuje jako zvláštní oddíl a obsahuje alespoň tyto informace:

a) v příslušných případech odkaz na tyto informace:

- i) zásady správy a řízení podniku, které se na podnik vztahují;

ii) zásady správy a řízení podniku, které se podnik dobrovolně rozhodl používat;

iii) veškeré důležité informace o postupech správy a řízení podniku používaných nad rámec požadavků podle vnitrostátního práva.

Pokud se odkazuje na zásady správy a řízení podniku uvedené v bodě i) nebo ii), podnik rovněž uvede, kde je jejich text veřejně dostupný. Pokud se odkazuje na informace uvedené v bodě iii), podnik zpřístupní veřejnosti podrobné informace o svých zásadách správy a řízení podniku;

b) odchyluje-li se podnik v souladu s vnitrostátním právem od zásad správy a řízení podniku uvedených v písm. a) bodě i) nebo ii), vysvětlení podniku, od kterých částí uvedených zásad se odchyluje a z jakých důvodů; pokud se podnik rozhodl nepoužívat žádná ustanovení zásad správy a řízení podniku uvedených v písm. a) bodě i) nebo ii), objasní důvody, které ho k tomu vedly;

c) popis hlavních rysů systémů vnitřní kontroly a řízení rizik podniku ve vztahu k procesu účetního výkaznictví;

d) informace požadované podle čl. 10 odst. 1 písm. c), d), f), h) a i) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/25/ES ze dne 21. dubna 2004 o nabídkách převzetí⁽¹⁾, pokud se na podnik uvedená směrnice vztahuje;

e) popis činnosti valných hromad akcionářů a jejich klíčové pravomoci a popis práv akcionářů a toho, jak jsou tato práva vykonávána, pokud tyto skutečnosti nejsou plně upraveny vnitrostátním právem; a

f) složení a činnost správních, řídicích a dozorčích orgánů a jejich výborů.

2. Členské státy mohou povolit, aby se informace požadované v odstavci 1 tohoto článku uváděly v

a) samostatné zprávě zveřejňované společně se zprávou vedení podniku podle článku 30; nebo

b) dokumentu veřejně přístupném na internetových stránkách podniku, na nějž zpráva vedení podniku odkazuje.

Jsou-li informace požadované podle odst. 1 písm. d) tohoto článku uvedeny ve zprávě vedení podniku, mohou na ni samostatná zpráva podle písmene a) nebo dokument podle písmene b) odkazovat.

3. Statutární auditor nebo auditorská společnost vynese výrok v souladu s čl. 34 odst. 1 druhým pododstavcem k informacím vypracovaným podle odst. 1 písm. c) a d) tohoto článku a ověří, že byly poskytnuty informace uvedené v odst. 1 písm. a), b), e) a f) tohoto článku.

4. Členské státy mohou osvobodit podniky uvedené v odstavci 1, které emitovaly pouze cenné papíry jiné než akcie přijaté k obchodování na regulovaném trhu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 14 směrnice 2004/39/ES, od použití odst. 1 písm. a), b), e) a f) tohoto článku, pokud tyto podniky neemitovaly akcie, se kterými se obchoduje v mnohostranném systému obchodování ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 15 směrnice 2004/39/ES.

KAPITOLA 6

KONSOLIDOVANÉ ÚČETNÍ ZÁVĚRKY A ZPRÁVY

Článek 21

Oblast působnosti konsolidovaných účetních závěrek a zpráv

Pro účely této kapitoly podléhají mateřský podnik a všechny jeho dceřiné podniky konsolidaci, pokud je mateřský podnik podnikem, na nějž se podle čl. 1 odst. 1 vztahují koordináční opatření stanovená touto směrnicí.

Článek 22

Požadavek na sestavování konsolidovaných účetních závěrek

1. Členský stát od každého podniku, který se řídí jeho vnitrostátním právem, vyžaduje, aby sestavoval konsolidovanou účetní závěrku a konsolidovanou zprávu vedení podniku, jestliže daný podnik (mateřský podnik)

a) má většinu hlasovacích práv akcionářů nebo společníků v jiném podniku (dceřiném podniku);

b) má právo jmenovat či odvolat většinu členů správního, řídicího nebo dozorčího orgánu jiného podniku (dceřiného podniku) a je zároveň akcionářem nebo společníkem takového podniku;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 142, 30.4.2004, s. 12.

c) má právo uplatňovat rozhodující vliv na jakýkoli podnik (dceřiný podnik), jehož je akcionářem nebo společníkem na základě smlouvy, kterou s ním uzavřel, nebo podle jeho stanov, společenské nebo zakladatelské smlouvy, umožňuje-li právo, jímž se dceřiný podnik řídí, aby byl takovým smlouvám nebo ustanovením podřízen.

Členský stát nemusí vyžadovat, aby byl mateřský podnik akcionářem nebo společníkem svého dceřiného podniku. Členské státy, jejichž právo takovou smlouvu či taková ustanovení nestanoví, nemusí toto ustanovení uplatňovat; nebo

d) je akcionářem či společníkem jakéhokoli jiného podniku a

i) většina členů správních, řídicích či dozorčích orgánů tohoto podniku (dceřiného podniku), kteří byli členy těchto orgánů během stávajícího účetního období, předcházejícího účetního období a až do doby sestavení konsolidované účetní závěrky, byla jmenována výhradně s využitím jeho hlasovacích práv, nebo

ii) na základě dohody uzavřené s ostatními akcionáři či společníky tohoto podniku (dceřiného podniku) disponuje většinou hlasovacích práv akcionářů nebo společníků v tomto podniku. Členské státy mohou přijmout podrobnější předpisy o formě a obsahu takových dohod.

Členské státy předepíší alespoň úpravu uvedenou v bodě ii). Mohou podmínit použití bodu i) požadavkem, aby hlasovací práva představovala nejméně 20 % celkového počtu.

Bod i) se však nepoužije, má-li třetí strana vůči tomuto podniku práva uvedená v písmenech a), b) nebo c).

2. Vedle případů uvedených v odstavci 1 mohou členské státy vyžadovat, aby kterýkoli podnik, jenž se řídí jejich vnitrostátním právem, sestavoval konsolidovanou účetní závěrku a konsolidovanou zprávu vedení podniku, jestliže

a) tento podnik (mateřský podnik) může vykonávat nebo skutečně vykonává rozhodující vliv nebo kontrolu nad jiným podnikem (dceřiným podnikem), nebo

b) tento podnik (mateřský podnik) a jiný podnik (dceřiný podnik) jsou řízeny jednotně mateřským podnikem.

3. Pro účely odst. 1 písm. a), b) a d) se k hlasovacím právům a jmenovacím a odvolacím právům mateřského podniku přičítají práva všech ostatních dceřiných podniků a práva náležející kterékoli osobě jednající vlastním jménem, ale na účet mateřského podniku nebo jiného dceřiného podniku.

4. Pro účely odst. 1 písm. a), b) a d) se od práv uvedených v odstavci 2 odečítají práva

a) příslušející k podílům drženým na účet jakékoli osoby jiné než mateřský podnik nebo některý dceřiný podnik; nebo

b) příslušející k podílům

i) drženým jako záruka, jsou-li tato práva vykonávána v souladu s přijatými pokyny, nebo

ii) drženým ve spojitosti s poskytováním půjček v rámci běžné podnikatelské činnosti, jsou-li tato práva vykonávána v zájmu osoby poskytující zajištění.

5. Pro účely odst. 1 písm. a) a d) se od souhrnu hlasovacích práv akcionářů nebo společníků dceřiného podniku odečítají hlasovací práva příslušející k podílům, které jsou v držení samotného podniku, jeho dceřiného podniku nebo osoby jednající vlastním jménem, ale na účet těchto podniků.

6. Aniž je dotčen čl. 23 odst. 9, podléhají mateřský podnik a všechny jeho dceřiné podniky konsolidaci bez ohledu na to, kde je sídlo těchto dceřiných podniků.

7. Aniž je dotčen tento článek a články 21 a 23, může členský stát vyžadovat, aby kterýkoli podnik, jenž se řídí jeho vnitrostátním právem, sestavoval konsolidovanou účetní závěrku a konsolidovanou zprávu vedení podniku,

a) spadá-li tento podnik a jeden či více jiných podniků, s nimiž nemá žádné vztahy uvedené v odstavci 1 nebo 2, pod jednotné řízení na základě

i) smlouvy uzavřené s tímto podnikem nebo

ii) zakladatelské či společenské smlouvy nebo stanov těchto jiných podniků; nebo

b) skládají-li se správní, řídicí či dozorčí orgány tohoto podniku a jednoho či více jiných podniků, s nimiž nemá žádné vztahy uvedené v odstavci 1 nebo 2, převážně ze stejných osob vykonávajících funkci během účetního období a až do sestavení konsolidované účetní závěrky.

8. Využije-li členský stát možnost podle odstavce 7, podléhají podniky popsané v uvedeném odstavci a všechny jejich dceřiné podniky konsolidaci, má-li jeden nebo více těchto podniků jednu z forem uvedených v příloze I nebo příloze II.

9. Na konsolidovanou účetní závěrku a konsolidovanou zprávu vedení podniku uvedené v odstavci 7 tohoto článku se použijí odstavce 6 tohoto článku, čl. 23 odst. 1, 2, 9 a 10 a články 25 až 29, s výhradou těchto úprav:

- a) odkazy na mateřské podniky je třeba chápat jako odkazy na všechny podniky uvedené v odstavci 7 tohoto článku; a
- b) aniž je dotčen čl. 24 odst. 3, jsou položky „základní kapitál“, „emisní ážio“, „fond z přecenění“, „fondy“, „výsledek hospodaření za minulá účetní období“ a „výsledek hospodaření za účetní období“, které se zahrnují do konsolidované účetní závěrky, součtem jednotlivých částek příslušejících každému z podniků uvedených v odstavci 7 tohoto článku.

Článek 23

Osvobození od konsolidace

1. Od povinnosti sestavovat konsolidovanou účetní závěrku a konsolidovanou zprávu vedení podniku jsou osvobozeny malé skupiny s výjimkou případů, kdy je některý podnik ve skupině subjektem veřejného zájmu.

2. Členské státy mohou od povinnosti sestavovat konsolidovanou účetní závěrku a konsolidovanou zprávu vedení podniku osvobodit střední skupiny s výjimkou případů, kdy je některý podnik ve skupině subjektem veřejného zájmu.

3. Bez ohledu na odstavce 1 a 2 tohoto článku členské státy osvobodí v následujících případech od povinnosti sestavovat konsolidovanou účetní závěrku a konsolidovanou zprávu vedení podniku každý mateřský podnik (dále jen „osvobozený podnik“), který se řídí jejich vnitrostátním právem a který je zároveň dceřiným podnikem, včetně subjektu veřejného zájmu jiného než uvedeného v čl. 2 bodě 1 písm. a), jestliže se právem některého členského státu řídí jeho vlastní mateřský podnik a

- a) mateřský podnik osvobozeného podniku drží veškeré podíly osvobozeného podniku. Podíly osvobozeného podniku, které jsou v držení členů jeho správních, řídicích nebo dozorčích

orgánů na základě zákona, stanov nebo zakladatelské či společenské smlouvy, se pro tyto účely nezohledňují; nebo

- b) mateřský podnik osvobozeného podniku drží nejméně 90 procent podílů osvobozeného podniku a toto osvobození schválili ostatní akcionáři či společníci osvobozeného podniku.

4. Osvobození podle odstavce 3 musí splňovat všechny tyto podmínky:

- a) aniž je dotčen odstavec 9, osvobozený podnik a všechny jeho dceřiné podniky jsou konsolidovány v účetní závěrce širší skupiny podniků, jejichž mateřský podnik se řídí právem některého členského státu;
- b) konsolidovanou účetní závěrku uvedenou v písmeni a) a konsolidovanou zprávu vedení podniku širší skupiny podniků sestavuje mateřský podnik této skupiny podle práva členského státu, kterým se daný mateřský podnik řídí, v souladu s touto směrnicí nebo mezinárodními účetními standardy přijatými podle nařízení (ES) č. 1606/2002;
- c) ve vztahu k osvobozenému podniku jsou způsobem předepsaným právem členského státu, jímž se osvobozený podnik řídí, v souladu s článkem 30 zveřejněny tyto dokumenty:

- i) konsolidovaná účetní závěrka uvedená v písmeni a) a konsolidovaná zpráva vedení podniku uvedená v písmeni b);

ii) zpráva auditora a

iii) případně dodatek uvedený v odstavci 6.

Tento členský stát může vyžadovat, aby se dokumenty uvedené v bodech i), ii) a iii) zveřejňovaly v jeho úředním jazyce a správnost překladu byla ověřena;

- d) v příloze v roční účetní závěrce osvobozený podnik uvede

- i) název a sídlo mateřského podniku, který sestavuje konsolidovanou účetní závěrku uvedenou v písmenu a); a

ii) osvobození od povinnosti sestavovat konsolidovanou účetní závěrku a konsolidovanou zprávu vedení podniku.

5. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3 tohoto článku, mohou členské státy v případech neuvedených v odstavci 3 osvobodit od povinnosti sestavovat konsolidovanou účetní závěrku a konsolidovanou zprávu vedení podniku každý mateřský podnik (dále jen „osvobozený podnik“), který se řídí jejich vnitrostátním právem a který je zároveň dceřiným podnikem, včetně subjektu veřejného zájmu jiného než uvedeného v čl. 2 bodě 1 písm. a), jestliže se jeho vlastní mateřský podnik řídí právem některého členského státu, jestliže jsou splněny všechny podmínky uvedené v odstavci 4 a jestliže

a) o sestavení konsolidované účetní závěrky nepožádali nejpozději šest měsíců před koncem účetního období akcionáři nebo společníci osvobozeného podniku, kteří vlastní podíly představující určitý minimální podíl na upsaném základním kapitálu tohoto podniku;

b) minimální podíl uvedený v písmeni a) nepřevyšuje tyto hraniční hodnoty:

i) 10 % upsaného základního kapitálu v případě akciových společností nebo komanditních společností na akcie a

ii) 20 % upsaného základního kapitálu v případě podniků majících jinou formu;

c) členský stát pro toto osvobození nestanovil

i) podmínku, že se mateřský podnik, který sestavil konsolidovanou účetní závěrku podle čl. 4 písm. a), musí řídit vnitrostátním právem členského státu, který osvobození poskytl; nebo

ii) podmínky související se sestavováním a ověřováním této účetní závěrky.

6. Členský stát může osvobození podle odstavců 3 a 5 podmínit tím, aby se v konsolidované účetní závěrce uvedené v odst. 4 písm. a) nebo v dodatku k ní uváděly další informace v souladu s touto směrnicí, požadují-li se tyto informace od podniků řídicích se vnitrostátním právem tohoto členského státu, které konsolidovanou účetní závěrku sestavovat musí a které jsou ve stejné situaci.

7. Odstavce 3 až 6 se použijí, aniž jsou dotčeny právní předpisy členských států týkající se sestavování konsolidované

účetní závěrky nebo konsolidované zprávy vedení podniku, jsou-li tyto dokumenty vyžadovány

a) pro informování zaměstnanců nebo jejich zástupců nebo

b) na žádost správních nebo soudních orgánů pro jejich vlastní účely.

8. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2, 3 a 5 tohoto článku, mohou členské státy poskytující osvobození podle odstavců 3 a 5 tohoto článku osvobodit od povinnosti sestavovat konsolidovanou účetní závěrku a konsolidovanou zprávu vedení podniku rovněž každý mateřský podnik (dále jen „osvobozený podnik“), který se řídí jejich vnitrostátním právem a který je zároveň dceřiným podnikem, včetně subjektu veřejného zájmu jiného než uvedeného v čl. 2 bodě 1 písm. a), jestliže se jeho vlastní mateřský podnik neřídí právem některého členského státu a jestliže jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) osvobozený podnik a všechny jeho dceřiné podniky, aniž je dotčen odstavec 9, jsou konsolidovány v účetní závěrce širší skupiny podniků;

b) konsolidovaná účetní závěrka uvedená v písmeni a) a případně konsolidovaná zpráva vedení podniku byly sestaveny

i) v souladu s touto směrnicí;

ii) v souladu s mezinárodními účetními standardy přijatými podle nařízení (ES) č. 1606/2002;

iii) způsobem rovnocenným sestavování konsolidované účetní závěrky a konsolidované zprávy vedení podniku podle této směrnice; nebo

iv) způsobem rovnocenným mezinárodním účetním standardům, jak je určeno v souladu s nařízením Komise (ES) č. 1569/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se zavádí mechanismus pro určení rovnocennosti účetních standardů používaných emitenty cenných papírů ze třetích zemí v souladu se směrnicemi Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES a 2004/109/ES⁽¹⁾;

c) konsolidovaná účetní závěrka uvedená v písmenu a) byla ověřena jedním nebo více statutárními auditory nebo auditorskými společnostmi oprávněnými k provádění auditu účetních závěrek podle vnitrostátního práva, jímž se řídí podnik, který tuto účetní závěrku sestavil.

(1) Úř. věst. L 340, 22.12.2007, s. 66.

Použijí se odst. 4 písm. c) a d) a odstavce 5, 6 a 7.

9. Podnik, včetně subjektu veřejného zájmu, nemusí být zahrnut do konsolidované účetní závěrky, pokud je splněna přinejmenším jedna z následujících podmínek:

- a) v mimořádně výjimečných případech nelze informace nezbytné pro sestavení konsolidované účetní závěrky v souladu s touto směrnicí získat bez nepřiměřených nákladů nebo bez zbytečného zdržení;
- b) podíly tohoto podniku jsou drženy výhradně za účelem jejich následného prodeje; nebo
- c) přísná a dlouhodobá omezení podstatně brání
 - i) mateřskému podniku ve výkonu jeho práv, pokud jde o nakládání s majetkem nebo o řízení tohoto podniku; nebo
 - ii) výkonu jednotného řízení tohoto podniku, jedná-li se o vztahy uvedené v čl. 22 odst. 7.

10. Aniž jsou dotčeny čl. 6 odst. 1 písm. b), článek 21 a odstavce 1 a 2 tohoto článku, je od povinnosti podle článku 22 osvobozen každý mateřský podnik, včetně subjektu veřejného zájmu, jestliže

- a) má pouze dceřiné podniky, které jsou jak jednotlivě, tak ve svém úhrnu nevýznamné; nebo
- b) všechny jeho dceřiné podniky mohou být vyloučeny z konsolidace podle odstavce 9 tohoto článku.

Článek 24

Sestavování konsolidovaných účetních závěrek

1. Na sestavování konsolidovaných účetních závěrek se použijí kapitoly 2 a 3 s nezbytnými úpravami, jež vyplývají ze zvláštních vlastností konsolidovaných účetních závěrek v porovnání s ročními účetními závěrkami.

2. Aktiva a pasiva podniků zahrnutých do konsolidace se do konsolidované rozvahy zahrnují v plném rozsahu.

3. Účetní hodnoty podílů na základním kapitálu podniků zahrnutých do konsolidace jsou kompenzovány s odpovídajícím podílem na vlastním kapitálu takových podniků v souladu s následujícím:

- a) s výjimkou případů podílů na základním kapitálu mateřského podniku, které drží sám daný podnik nebo jiný podnik zahrnutý do konsolidace a se kterými je zacházeno jako s vlastními podíly v souladu s kapitolou 3, se tato kompenzace provádí na základě účetních hodnot ke dni, k němuž jsou tyto podniky začleněny do konsolidace poprvé. Rozdíly plynoucí z této kompenzace se pokud možno zachycují přímo proti těm položkám konsolidované rozvahy, které mají hodnotu vyšší nebo nižší, než je jejich účetní hodnota;
- b) členský stát může povolit nebo vyžadovat, aby se kompenzace prováděla na základě hodnoty identifikovatelných aktiv a pasiv ke dni pořízení podílů, nebo pokud byly pořizovány postupně, ke dni, ke kterému se podnik stal dceřiným podnikem;
- c) jakýkoli rozdíl zůstávající po použití písmene a) nebo plynoucí z použití písmene b) se v konsolidované rozvaze uvede jako goodwill;
- d) metody používané pro výpočet hodnoty goodwillu a jakékoli jiné významné změny hodnoty v porovnání s předchozím účetním obdobím se vysvětlí v příloze v konsolidované účetní závěrce;
- e) pokud členský stát povolí kompenzaci kladného a záporného goodwillu, obsahuje příloha v konsolidované účetní závěrce analýzu goodwillu;
- f) záporný goodwill lze přenést do konsolidované výsledovky, pokud je takový postup v souladu se zásadami stanovenými v kapitole 2.

4. Jestliže jsou podíly v dceřiných podnicích zahrnutých do konsolidace v držení jiných osob než těchto podniků, vykazuje se částka připadající na tyto podíly v konsolidované rozvaze samostatně jako nekontrolní podíly.

5. Výnosy a náklady podniků zahrnutých do konsolidace se v plné míře zahrnují do konsolidované výsledovky.

6. Výše výsledku hospodaření připadající na podíly uvedené v odstavci 4 se v konsolidované výsledovce vykazuje samostatně jako výsledek hospodaření připadající na nekontrolní podíly.

7. V konsolidované účetní závěrce se uvádějí aktiva, pasiva, finanční situace a výsledek hospodaření podniků zahrnutých do konsolidace, jako by tyto podniky představovaly jediný podnik. Z konsolidované účetní závěrky se vyloučí zejména

- a) pohledávky a závazky mezi těmito podniky;
- b) výnosy a náklady vztahující se k operacím mezi těmito podniky a
- c) zisky nebo ztráty z operací prováděných mezi těmito podniky, jsou-li zahrnuty do účetní hodnoty aktiv.

8. Konsolidované účetní závěrky se sestavují ke stejnému dni jako roční účetní závěrka mateřského podniku.

Členský stát však může povolit nebo vyžadovat, aby se konsolidované účetní závěrky sestavovaly k jinému dni tak, aby bylo možné vzít v úvahu rozvahové dny největšího počtu podniků nebo nejdůležitějších podniků, které jsou zahrnuty do konsolidace, za podmínky, že

- a) tato skutečnost je uvedena a zdůvodněna v příloze v konsolidované účetní závěrce;
- b) jsou zohledněny nebo uvedeny důležité události týkající se aktiv, pasiv, finanční situace a výsledku hospodaření podniku zahrnutého do konsolidace, ke kterým došlo mezi rozvahovým dnem tohoto podniku a rozvahovým dnem konsolidované rozvahy; a
- c) nastává-li rozvahový den podniku o více než tři měsíce dříve nebo později než rozvahový den konsolidované rozvahy, je tento podnik konsolidován na základě mezitímní účetní závěrky sestavené k rozvahovému dni konsolidované rozvahy.

9. Jestliže se v průběhu účetního období složení podniků zahrnutých do konsolidace podstatně změnilo, jsou do konsolidované účetní závěrky zahrnuty informace, které umožní po sobě následující konsolidované účetní závěrky smysluplně porovnat. Tato povinnost může být splněna sestavením upravené srovnávací rozvahy a upravené srovnávací výsledovky.

10. Aktiva a pasiva zahrnutá do konsolidované účetní závěrky se oceňují jednotně a v souladu s kapitolou 2.

11. Podnik, který sestavuje konsolidovanou účetní závěrku, uplatňuje stejné metody oceňování jako u své roční účetní závěrky. Členské státy mohou nicméně povolit nebo vyžadovat, aby se v konsolidovaných účetních závěrkách při oceňování vycházelo z jiných metod v souladu s kapitolou 2. Využití této odchylky musí být uvedeno a zdůvodněno v příloze v konsolidované účetní závěrce.

12. Pokud podniky zahrnuté do konsolidace ocenily aktiva a pasiva zahrnutá do konsolidované účetní závěrky podle jiných metod, než jaké se používají pro účely konsolidace, musí být tato aktiva a pasiva přeceněna v souladu s metodami používanými pro konsolidaci. Odchylky od tohoto požadavku se povolují pouze výjimečně. Každá taková odchylka musí být uvedena a zdůvodněna v příloze v konsolidované účetní závěrce.

13. Odložené daně se v konsolidaci zohlední, je-li pravděpodobné, že v dohledné budoucnosti jednomu z podniků zahrnutých do konsolidace vzniknou daňové náklady.

14. Byla-li hodnota určitých aktiv zahrnutých do konsolidované účetní závěrky předmětem úprav výhradně pro daňové účely, do konsolidované účetní závěrky se zahrnou až po vyloučení těchto úprav.

Článek 25

Podnikové kombinace v rámci skupiny

1. Členský stát může povolit nebo vyžadovat, aby účetní hodnota podílů na základním kapitálu podniku zahrnutého do konsolidace byla kompenzována pouze s odpovídajícím podílem na základním kapitálu, jestliže jsou podniky v podnikové kombinaci v konečném důsledku kontrolovány stejnou stranou před podnikovou kombinací i po ní a tato kontrola není přechodná.

2. Veškeré rozdíly plynoucí z použití odstavce 1 jsou podle jednotlivých případů buď přičteny ke konsolidovaným fondům, nebo od nich odečteny.

3. Použití metody popsané v odstavci 1, z toho plynoucí pohyb ve fondech a název a sídlo podniků, jichž se to týká, se uvedou v příloze v konsolidované účetní závěrce.

Článek 26

Poměrná konsolidace

1. Řídí-li podnik zahrnutý do konsolidace spolu s jedním nebo více podniky nezahrnutými do konsolidace nějaký další podnik, mohou členské státy povolit nebo vyžadovat, aby byl tento podnik začleněn do konsolidované účetní závěrky v poměru odpovídajícím podílu na jeho základním kapitálu, který drží podnik zahrnutý do konsolidace.

2. Na poměrnou konsolidaci uvedenou v odstavci 1 tohoto článku se obdobně použijí čl. 23 odst. 9 a 10 a článek 24.

Článek 27

Použití ekvivalenční metody u přidružených podniků

1. Pokud má podnik zahrnutý do konsolidace přidružený podnik, vykazuje se tento přidružený podnik v konsolidované rozvaze v samostatné položce s odpovídajícím názvem.

2. Při prvním použití tohoto článku na přidružený podnik se tento přidružený podnik vykazuje v konsolidované rozvaze buď

a) v účetní hodnotě vypočtené v souladu s pravidly oceňování stanovenými v kapitolách 2 a 3. Rozdíl mezi touto hodnotou a částkou odpovídající podílu na vlastním kapitálu, který tato účast v přidruženém podniku představuje, se uvádí samostatně v konsolidované rozvaze nebo v příloze v konsolidované účetní závěrce. Tento rozdíl se vypočte ke dni, ke kterému je tato metoda poprvé použita; nebo

b) ve výši odpovídající podílu na vlastním kapitálu přidruženého podniku, který tato účast v přidruženém podniku představuje. Rozdíl mezi touto výší a účetní hodnotou vypočtenou v souladu s pravidly oceňování stanovenými v kapitolách 2 a 3 se uvádí samostatně v konsolidované rozvaze nebo v příloze v konsolidované účetní závěrce. Tento rozdíl se vypočte ke dni, ke kterému je tato metoda poprvé použita.

Členský stát může vyžadovat použití jedné z možností uvedených v písmenech a) a b). V takových případech se v konsolidované rozvaze nebo v příloze v konsolidované účetní závěrce uvede, která z možností byla použita.

Kromě toho může členský stát pro účely písmen a) a b) povolit nebo vyžadovat, aby se výpočet tohoto rozdílu prováděl ke dni porízení podílů, nebo pokud byly porizovány postupně, ke dni, ke kterému se podnik stal přidruženým podnikem.

3. Byla-li aktiva nebo pasiva přidruženého podniku oceněna jinou metodou než metodou stanovenou pro konsolidaci v souladu s čl. 24 odst. 11, mohou být pro účely výpočtu rozdílu uvedeného v odst. 2 písm. a) nebo b) přeceněna metodami stanovenými pro konsolidaci. Neprovedení takového přecenění se uvede v příloze v konsolidované účetní závěrce. Členské státy mohou toto přecenění vyžadovat.

4. Účetní hodnota uvedená v odst. 2 písm. a) nebo částka odpovídající podílu na vlastním kapitálu přidruženého podniku uvedená v odst. 2 písm. b) se zvyšuje nebo snižuje podle výše změn, k nimž došlo během účetního období v podílu na vlastním kapitálu přidruženého podniku, který tato účast představuje; od této částky se odečítají dividendy vztahující se k této účasti.

5. Nelze-li kladný rozdíl uvedený v odst. 2 písm. a) nebo b) vztáhnout k žádné určité kategorii aktiv nebo pasív, nakládá se s ním podle zásad, které se vztahují na položku „Goodwill“, jak je stanoveno v čl. 12 odst. 6 písm. d), čl. 12 odst. 11 prvním pododstavci, čl. 24 odst. 3 písm. c) a přílohách III a IV.

6. Podíl na zisku nebo ztrátě přidružených podniků připadající na účasti v těchto přidružených podnicích se vykazuje v konsolidované výsledovce v samostatné položce s odpovídajícím názvem.

7. Vyloučení uvedená v čl. 24 odst. 7 se provádějí, jen jsou-li související skutečnosti známé nebo mohou být zjištěny.

8. Sestavuje-li přidružený podnik konsolidovanou účetní závěrku, použijí se na vlastní kapitál vykazovaný v této konsolidované účetní závěrce odstavce 1 až 7.

9. Tento článek nemusí být uplatňován, není-li účast na základním kapitálu přidruženého podniku významná.

Článek 28

Příloha v konsolidované účetní závěrce

1. Příloha v konsolidované účetní závěrce obsahuje vedle jakýchkoli dalších informací požadovaných podle jiných ustanovení této směrnice informace požadované podle článků 16, 17 a 18, a to tak, aby se usnadnilo posouzení finanční situace podniků zahrnutých do konsolidace jako celku, s nezbytnými úpravami, jež vyplývají ze zvláštních vlastností konsolidované účetní závěrky v porovnání s roční účetní závěrkou, včetně těchto:

a) při uvádění transakcí mezi spřízněnými stranami se neuvádějí operace mezi spřízněnými stranami, které jsou zahrnuty do konsolidace a které se z konsolidace vylučují;

b) při uvádění průměrného počtu zaměstnanců během účetního období se zvláště uvádí průměrný počet zaměstnanců, který zaměstnávají podniky, které jsou konsolidovány pomocí metody poměrné konsolidace; a

c) při uvádění částek odměn, záloh a úvěrů přiznaných členům správních, řídicích či dozorčích orgánů se uvádějí pouze částky přiznané mateřským podnikem a jeho dceřinými podniky členům správních, řídicích či dozorčích orgánů mateřského podniku.

2. Příloha v konsolidované účetní závěrce uvádí vedle informací požadovaných podle odstavce 1 rovněž tyto informace:

a) ve vztahu k podnikům zahrnutým do konsolidace:

i) název a sídlo těchto podniků;

ii) podíl na základním kapitálu držený v těchto podnicích mimo mateřský podnik podniky zahrnutými do konsolidace nebo osobami jednajícími vlastním jménem, ale na účet těchto podniků; a

iii) informace o tom, ze kterých podmínek uvedených v čl. 22 odst. 1, 2 a 7 v návaznosti na použití čl. 22 odst. 3, 4 a 5 se vycházelo při provádění konsolidace. Tato informace však může být vynechána, byla-li konsolidace provedena na základě čl. 22 odst. 1 písm. a) a jsou-li podíl na základním kapitálu a podíl držených hlasovacích práv shodné.

Stejně informace se uvedou o podnicích nezahrnutých do konsolidace z důvodu nevýznamnosti podle čl. 6 odst. 1 písm. j) a čl. 23 odst. 10 a rovněž se uvede důvod pro nezahrnutí podniků uvedených v čl. 23 odst. 9;

b) název a sídlo přidružených podniků zahrnutých do konsolidace podle čl. 27 odst. 1 a podíl na jejich základním kapitálu, který drží podniky zahrnuté do konsolidace nebo osoby jednající vlastním jménem, ale na účet těchto podniků;

c) název a sídlo podniků, které jsou konsolidovány pomocí metody poměrné konsolidace podle článku 26, zásady, na nichž je založeno společné řízení těchto podniků, a podíl na jejich základním kapitálu, který drží podniky zahrnuté do

konsolidace nebo osoby jednající vlastním jménem, ale na účet těchto podniků; a

d) pro každý z podniků neuvedených v písmenech a), b) a c), v nichž podniky zahrnuté do konsolidace drží účasti, a to buď samy, nebo prostřednictvím osob jednajících vlastním jménem, ale na účet těchto podniků:

i) název a sídlo těchto podniků;

ii) podíl na základním kapitálu;

iii) výši vlastního kapitálu a výsledek hospodaření za poslední účetní období daného podniku, za které byla přijata účetní závěrka.

Informace o vlastním kapitálu a o výsledku hospodaření mohou být rovněž vynechány, pokud dotýčný podnik nezveřejňuje svou rozvahu.

3. Členské státy mohou povolit, aby informace požadované v odst. 2 písm. a) až d) byly zpracovány ve formě výkazu ukládaného v souladu s čl. 3 odst. 3 směrnice 2009/101/ES. Uložení takového výkazu se uvede v příloze v konsolidované účetní závěrce. Členské státy mohou rovněž povolit, aby byly tyto údaje vynechány, pokud jsou takové povahy, že by jejich uvedení vážně poškodilo kterýkoli podnik, jehož se týkají. Členské státy mohou toto vynechání podmínit předchozím schválením správními nebo soudními orgány. Vynechání těchto údajů se vždy uvede v příloze v konsolidované účetní závěrce.

Článek 29

Konsolidovaná zpráva vedení podniku

1. Konsolidovaná zpráva vedení podniku obsahuje vedle jakýchkoli dalších informací požadovaných podle jiných ustanovení této směrnice přinejmenším informace požadované podle článků 19 a 20 s nezbytnými úpravami, jež vyplývají ze zvláštních vlastností konsolidované zprávy vedení podniku v porovnání se zprávou vedení podniku, a to tak, aby se usnadnilo posouzení situace podniků zahrnutých do konsolidace jako celku.

2. Použijí se následující úpravy informací požadovaných podle článků 19 a 20:

a) při vykazování údajů o porízených vlastních podílech konsolidovaná zpráva vedení podniku uvádí daný počet a jmenovitou hodnotu, nebo neexistuje-li jmenovitá hodnota, účetní hodnotu všech podílů mateřského podniku držených tímto

mateřským podnikem, dceřnými podniky tohoto mateřského podniku nebo osobou jednající vlastním jménem, ale na účet kteréhokoli z těchto podniků. Členský stát může povolit nebo vyžadovat, aby tyto údaje byly uvedeny v příloze v konsolidované účetní závěrce;

- b) při vykazování údajů o systémech vnitřní kontroly a řízení rizik uvádí výkaz o správě a řízení podniku hlavní prvky těchto systémů vnitřní kontroly a řízení rizik, pokud jde o podniky zahrnuté do konsolidace jako celek.

3. Jestliže je kromě zprávy vedení podniku vyžadována i konsolidovaná zpráva vedení podniku, mohou být obě zprávy předkládány ve formě jediné zprávy.

KAPITOLA 7

ZVEŘEJŇOVÁNÍ

Článek 30

Obecný požadavek zveřejňování

1. Členské státy zajistí, aby podniky v přiměřené lhůtě, která nepřesáhne dvanáct měsíců od rozvahového dne, zveřejnily řádně schválenou roční účetní závěrku a zprávu vedení podniku spolu s výrokem statutárního auditora nebo auditorské společnosti uvedeným v článku 34 této směrnice, jak v souladu s kapitolou 2 směrnice 2009/101/ES stanoví právní předpisy jednotlivých členských států.

Členské státy však mohou podniky osvobodit od povinnosti zveřejňovat zprávu vedení podniku, je-li možné na požádání snadno získat kopii celé takové zprávy nebo její části za cenu, která nepřesahuje administrativní náklady na její pořízení.

2. Členské státy mohou podnik uvedený v příloze II, na který se na základě čl. 1 odst. 1 písm. b) vztahují koordinační opatření stanovená touto směrnicí, osvobodit od povinnosti zveřejňovat účetní závěrku v souladu s článkem 3 směrnice 2009/101/ES, pokud je tato účetní závěrka veřejnosti k dispozici v sídle podniku, a to v těchto případech:

- a) všichni společníci dotčeného podniku, jejichž ručení je neomezené, jsou podniky uvedené v příloze I, které se řídí právem jiných členských států, než je členský stát, jehož právem se řídí dotyčný podnik, a žádný z těchto podniků nezveřejňuje účetní závěrku dotčeného podniku společně s vlastní účetní závěrkou;

- b) všichni společníci dotčeného podniku, jejichž ručení je neomezené, jsou podniky, které se neřídí právem žádného

členského státu, avšak jejich právní forma je srovnatelná s formami uvedenými ve směrnici 2009/101/ES.

Kopii účetní závěrky musí být možné získat na požádání. Její cena nesmí přesáhnout administrativní náklady na její pořízení.

3. Odstavec 1 se použije na konsolidované účetní závěrky a konsolidované zprávy vedení podniku.

Má-li podnik sestavující konsolidovanou účetní závěrku formu uvedenou v příloze II a nevyžadují-li vnitrostátní právní předpisy jeho členského státu v případě dokumentů uvedených v odstavci 1 zveřejnění stejným postupem jako podle článku 3 směrnice 2009/101/ES, zpřístupní veřejnosti ve svém sídle přinejmenším tyto dokumenty a na požádání poskytne jejich kopii, jejíž cena nesmí přesáhnout administrativní náklady na její pořízení.

Článek 31

Zjednodušení pro malé a střední podniky

1. Členské státy mohou malé podniky osvobodit od povinnosti zveřejňovat výsledovku a zprávu vedení podniku.

2. Členské státy mohou středním podnikům povolit, aby zveřejňovaly

- a) zkrácenou rozvahu vykazující jen ty položky, které jsou v přílohách III a IV označeny písmeny a římskými číslicemi, a uvádějící odděleně buď v rozvaze, nebo v příloze v účetní závěrce

i) položky C.I.3, C.II.1, 2, 3 a 4, C.III.1, 2, 3 a 4, D.II.2, 3 a 6 a D.III.1 a 2 části „Aktiva“ a C.1, 2, 6, 7 a 9 části „Vlastní kapitál a cizí zdroje“ přílohy III;

ii) položky C.I.3, C.II.1, 2, 3 a 4, C.III.1, 2, 3 a 4, D.II.2, 3 a 6, D.III.1 a 2, F.1, 2, 6, 7 a 9 a položky I.1, 2, 6, 7 a 9 přílohy IV;

iii) požadované údaje, jak je uvedeno v závorkách v položce D.II části „Aktiva“ a v položce C části „Vlastní kapitál a cizí zdroje“ přílohy III, sečtené za všechny položky, jichž se to týká, a odděleně pro položky D.II.2 a 3 části „Aktiva“ a položky C.1, 2, 6, 7 a 9 části „Vlastní kapitál a cizí zdroje“;

iv) požadované údaje, jak je uvedeno v závorkách v položce D.II přílohy IV, sečtené za všechny položky, jichž se to týká, a odděleně pro položky D.II.2 a 3;

b) zkrácenou přílohu ve své účetní závěrce bez informací požadovaných v čl. 17 odst.1 písm. f) a j).

Tímto odstavcem není dotčen čl. 30 odst. 1, pokud se uvedený článek týká výsledovky, zprávy vedení podniku a výroku statutárního auditora nebo auditorské společnosti.

Článek 32

Další požadavky zveřejňování

1. Pokud se roční účetní závěrka a zpráva vedení podniku zveřejňují v nezkrácené podobě, reprodukují se ve formě a znění, na jejichž základě statutární auditor nebo auditorská společnost vypracovali svůj výrok. Příkládá se k nim nezkrácené znění zprávy auditora.

2. Pokud se roční účetní závěrka zveřejňuje ve zkrácené podobě, k níž se nepřikládá zpráva auditora, musí být

- a) uvedeno, že se jedná o zkrácenou verzi;
- b) uveden rejstřík, ve kterém je tato účetní závěrka uložena v souladu s článkem 3 směrnice 2009/101/ES, nebo skutečnost, že účetní závěrka ještě nebyla uložena;
- c) uvedeno, zda byl výrok statutárního auditora nebo auditorské společnosti bez výhrad, s výhradami nebo záporný nebo zda statutární auditor nebo auditorská společnost nebyli schopni výrok vynést;
- d) uvedeno, zda zpráva auditora obsahovala odkaz na jakékoli záležitosti, na něž statutární auditor nebo auditorská společnost zvláštním způsobem upozornili, aniž vyjádřili auditorský výrok s výhradou.

Článek 33

Povinnost sestavovat a zveřejňovat účetní závěrku a zprávu vedení podniku a odpovědnost za jejich sestavení a zveřejnění

1. Členské státy zajistí, aby členové správních, řídicích a dozorčích orgánů podniku jednající v mezích pravomocí, které jim světuje vnitrostátní právo, měli kolektivní povinnost zajistit, aby

- a) roční účetní závěrka, zpráva vedení podniku, a je-li předkládán samostatně, výkaz o správě a řízení podniku a

b) konsolidovaná účetní závěrka, konsolidovaná zpráva vedení podniku, a je-li předkládán samostatně, konsolidovaný výkaz o správě a řízení podniku

byly sestaveny a zveřejněny v souladu s požadavky této směrnice a tam, kde je to použitelné, s mezinárodními účetními standardy přijatými podle nařízení (ES) č. 1606/2002.

2. Členské státy zajistí, aby se v případě porušení povinností uvedených v odstavci 1 jejich právní a správní předpisy o odpovědnosti přinejmenším vůči podniku vztahovaly na členy správních, řídicích a dozorčích orgánů podniků.

KAPITOLA 8

AUDIT

Článek 34

Obecné požadavky

1. Členské státy zajistí, aby audit účetní závěrky subjektů veřejného zájmu a středních a velkých podniků prováděl jeden nebo více statutárních auditorů nebo auditorských společností, které členské státy schválily k provádění povinných auditů na základě směrnice 2006/43/ES.

Statutární auditor či auditori nebo auditorská společnost či společnosti rovněž

- a) vyjádří názor na to, zda
 - i) zpráva vedení podniku je v souladu s účetní závěrkou za stejné účetní období a
 - ii) zpráva vedení podniku byla vypracována v souladu s platnými právními požadavky;

b) vyjádří se k tomu, zda na základě poznatků a povědomí o podniku a jeho prostředí, k nimž dospěli v průběhu auditu, statutární auditor nebo auditorská společnost zjistili ve zprávě vedení podniku významné nepřesnosti, a uvedou povahu veškerých těchto případných nepřesností.

2. Ustanovení odst. 1 prvního pododstavce se obdobně použije na konsolidované účetní závěrky. Ustanovení odst. 1 druhého pododstavce se obdobně použije na konsolidované účetní závěrky a konsolidované zprávy vedení podniku.

Článek 35

Změna směrnice 2006/43/ES týkající se obsahu zprávy auditora

Článek 28 směrnice 2006/43/ES se nahrazuje tímto:

„Článek 28

Zpráva auditora

1. Zpráva auditora obsahuje:

a) úvod, v němž je přinejmenším uvedena účetní závěrka, která je předmětem povinného auditu, a rámec účetního výkaznictví, který byl použit pro její sestavení;

b) popis rozsahu povinného auditu, který obsahuje přinejmenším údaje o auditorských standardech, podle kterých byl povinný audit proveden;

c) výrok auditora, který je buď bez výhrad, s výhradou, nebo záporný a který jasně vyjadřuje názor statutárního auditora na to,

i) zda roční účetní závěrka podává věrný a poctivý obraz v souladu s příslušným rámcem účetního výkaznictví a

ii) tam, kde je to vhodné, zda tato roční účetní závěrka splňuje zákonné požadavky.

Není-li statutární auditor schopen auditorský výrok vynést, ve zprávě se uvede, že byl výrok odmítnut;

d) odkaz na jakékoli záležitosti, na něž statutární auditor zvláštním způsobem upozornil, aniž vyjádřil auditorský výrok s výhradou;

e) vyjádření podle čl. 34 odst. 1 druhého pododstavce směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách

některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (*).

2. Statutární auditor zprávu auditora podepíše a uvede datum. Pokud provádí povinný audit auditorská společnost, musí být zpráva auditora podepsaná alespoň statutárním auditorem nebo auditory, kteří prováděli povinný audit jménem auditorské společnosti. Za výjimečných okolností mohou členské státy stanovit, že tento podpis nemusí být zveřejněn, pokud by takové zveřejnění mohlo vést k bezprostřednímu a závažnému ohrožení osobní bezpečnosti některé osoby. Jméno této osoby nebo osob musí být vždy známo dotčeným příslušným orgánům.

3. Zpráva auditora o konsolidované účetní závěrce musí splňovat požadavky stanovené v odstavcích 1 a 2. Při informování o souladu zprávy vedení podniku a účetní závěrky, jak požaduje odst. 1 písm. e), statutární auditor nebo auditorská společnost zohlední konsolidovanou účetní závěrku a konsolidovanou zprávu vedení podniku. Pokud je ke konsolidované účetní závěrce přiložena roční účetní závěrka mateřského podniku, mohou být zprávy auditora vyžadované tímto článkem spojeny.

(*) Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19.“

KAPITOLA 9

OSVOBOZENÍ A OMEZENÍ TÝKAJÍCÍ SE OSVOBOZENÍ

Článek 36

Osvobození pro mikropodniky

1. Členské státy mohou mikropodniky osvobodit od některé nebo od všech následujících povinností:

a) povinnosti vykazovat „Náklady a příjmy příštích období“ a „Výdaje a výnosy příštích období“. Využije-li členský stát této možnosti, může povolit uvedeným podnikům, pouze ve vztahu k ostatním nákladům podle odst. 2 písm. b) bodu vi) tohoto článku, aby se odchýlily od čl. 6 odst. 1 písm. d), pokud jde o povinnost zachycovat „Náklady a příjmy příštích období“ a „Výdaje a výnosy příštích období“, je-li tato skutečnost uvedena v příloze v účetní závěrce anebo v souladu s písmenem b) tohoto odstavce v poznámce pod čarou rozvahy;

b) povinnosti vypracovat přílohu v účetní závěrce podle článku 16, jestliže jsou v poznámce pod čarou rozvahy uvedeny informace vyžadované podle čl. 16 odst. 1 písm. d) a e) této směrnice a čl. 24 odst. 2 směrnice 2012/30/EU;

c) povinnosti vypracovat zprávu vedení podniku podle kapitoly 5, pokud jsou informace požadované podle čl. 24 odst. 2 směrnice 2012/30/EU uvedeny v příloze v účetní závěrce anebo v souladu s písmenem b) tohoto odstavce v poznámce pod čarou rozvahy;

d) povinnosti zveřejňovat roční účetní závěrku podle kapitoly 7 této směrnice, pokud jsou údaje z rozvahy v ní obsažené řádně předloženy v souladu s vnitrostátním právem alespoň jednomu příslušnému orgánu, který určí dotčený členský stát. Není-li příslušným orgánem ústřední rejstřík, obchodní rejstřík nebo podnikový rejstřík, jak jsou uvedeny v čl. 3 odst. 1 směrnice 2009/101/ES, je příslušný orgán povinen poskytnout tyto údaje příslušnému rejstříku.

2. Členské státy mohou mikropodnikům povolit

a) sestavit pouze zkrácenou rozvahu, ve které jsou odděleně vykázány alespoň ty položky, které jsou v příloze III nebo IV, podle okolností, označeny písmeny. Použije-li se odst. 1 písm. a) tohoto článku, vylučují se z rozvahy položky E části „Aktiva“ a položky D části „Cizí zdroje“ přílohy III nebo položky E a K přílohy IV;

b) sestavit pouze zkrácenou výsledovku, ve které jsou odděleně vykázány alespoň tyto položky:

i) čistý obrat,

ii) ostatní výnosy,

iii) náklady na suroviny a jiné spotřebované výkony,

iv) osobní náklady,

v) úpravy hodnot,

vi) ostatní náklady,

vii) daň,

viii) výsledek hospodaření.

3. Členské státy nepovolí ani nevyžadují, aby se článek 8 vztahoval na jakýkoli mikropodnik využívající některé z osvobození uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku.

4. V případě mikropodniků se roční účetní závěrka sestavená v souladu s odstavci 1, 2 a 3 tohoto článku považuje za účetní závěrku podávající věrný a poctivý obraz podle požadavků čl. 4 odst. 3, takže čl. 4 odst. 4 se na ni nevztahuje.

5. Použije-li se odst. 1 písm. a) tohoto článku, celková bilanční suma uvedená v čl. 3 odst. 1 písm. a) sestává buď z aktiv uvedených v položkách A až D části „Aktiva“ přílohy III, nebo z aktiv uvedených v položkách A až D přílohy IV.

6. Aniž je dotčen tento článek, zajistí členské státy, aby mikropodniky byly v ostatních ohledech považovány za malé podniky.

7. Členské státy neumožní, aby odchylek stanovených v odstavcích 1, 2 a 3 využívaly investiční podniky nebo finanční holdingové podniky.

8. Členské státy, které k 19 července 2013 uvedly v účinnost právní a správní předpisy v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2012/6/EU ze dne 14. března 2012, kterou se mění směrnice Rady 78/660/EHS o ročních účetních závěrkách některých forem společností, pokud jde o mikrosubjekty⁽¹⁾, mohou být při uplatňování čl. 53 odst. 1 první věty osvobozeny od požadavků podle čl. 3 odst. 9, pokud jde o převod hraničních hodnot stanovených v čl. 3 odst. 1 na národní měny.

9. Do 20 července 2018 předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o situaci mikropodniků, přičemž zohlední zejména situaci na vnitrostátní úrovni, pokud jde o počet podniků odpovídajících velikostním kritériím a o snížení administrativní zátěže díky osvobození od požadavku zveřejňování.

Článek 37

Osvobození pro dceřiné podniky

Bez ohledu na směrnice 2009/101/ES a 2012/30/EU nemusí členské státy u podniků, které se řídí jejich vnitrostátním právem a které jsou dceřinými podniky, uplatňovat ustanovení této směrnice týkající se obsahu, auditu a zveřejňování ročních účetních závěrek a zprávy vedení podniku, jsou-li splněny tyto podmínky:

1) mateřský podnik se řídí právem členského státu;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 81, 21.3.2012, s. 3.

- 2) všichni akcionáři nebo společníci dceřiného podniku v souvislosti s každým účetním obdobím, v němž je toto osvobození uplatňováno, prohlásili, že s osvobozením od této povinnosti souhlasí;
- 3) mateřský podnik prohlásil, že ručí za závazky dceřiného podniku;
- 4) prohlášení uvedená v bodech 2 a 3 tohoto článku byla dceřiným podnikem zveřejněna způsobem stanoveným právními předpisy členského státu v souladu s kapitolou 2 směrnice 2009/101/ES;
- 5) dceřiný podnik je zahrnut do konsolidované účetní závěrky sestavené mateřským podnikem v souladu s touto směrnicí;
- 6) toto osvobození je uvedeno v příloze v konsolidované účetní závěrce, kterou sestavil mateřský podnik; a
- 7) konsolidovaná účetní závěrka uvedená v bodě 5 tohoto článku, konsolidovaná zpráva vedení podniku a zpráva auditora jsou za dceřiný podnik zveřejněny způsobem stanoveným právními předpisy příslušného členského státu v souladu s kapitolou 2 směrnice 2009/101/ES.

Článek 38

Podniky, které jsou v jiných podnicích společníky s neomezeným ručením

1. Členské státy mohou vyžadovat, aby podniky uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. a), které se řídí jejich právem a které jsou společníky s neomezeným ručením v podniku uvedeném v čl. 1 odst. 1 písm. b) (dále jen „dotčený podnik“), sestavovaly, nechávaly ověřovat a zveřejňovaly společně se svou vlastní účetní závěrkou také účetní závěrku dotčeného podniku v souladu s touto směrnicí; v takovém případě se požadavky této směrnice na dotčený podnik nevztahují.

2. Členské státy nemají povinnost požadavky této směrnice na dotčený podnik uplatňovat, pokud

- a) účetní závěrku dotčeného podniku sestavuje, ověřuje a zveřejňuje v souladu s touto směrnicí podnik, který
 - i) je v tomto dotčeném podniku společníkem s neomezeným ručením a
 - ii) řídí se právem jiného členského státu;

b) dotčený podnik je zahrnut do konsolidované účetní závěrky, kterou sestavuje, ověřuje a zveřejňuje v souladu s touto směrnicí

i) společník s neomezeným ručením, nebo

ii) pokud je dotčený podnik zahrnut do konsolidované účetní závěrky větší skupiny podniků sestavované, ověřované a zveřejňované v souladu s touto směrnicí, mateřský podnik řídící se právem některého členského státu. Toto osvobození se uvede v příloze v konsolidované účetní závěrce.

3. V případech uvedených v odstavci 2 dotčený podnik na požádání sdělí název podniku, který zveřejní příslušnou účetní závěrku.

Článek 39

Osvobození pro mateřské podniky sestavující konsolidovanou účetní závěrku, pokud jde o výsledovku

Členský stát nemusí u podniků, které se řídí jeho vnitrostátním právem a jsou mateřskými podniky, uplatňovat ustanovení této směrnice týkající se auditu a zveřejňování výsledovky, jsou-li splněny tyto podmínky:

- 1) mateřský podnik sestavuje konsolidovanou účetní závěrku v souladu s touto směrnicí a je do této konsolidované účetní závěrky zahrnut;
- 2) osvobození je uvedeno v příloze v roční účetní závěrce mateřského podniku;
- 3) osvobození je uvedeno v příloze v konsolidované účetní závěrce mateřského podniku a
- 4) výsledek hospodaření mateřského podniku stanovený v souladu s touto směrnicí je vykázan v jeho rozvaze.

Článek 40

Omezení týkající se osvobození pro subjekty veřejného zájmu

Není-li v této směrnicí výslovně stanoveno jinak, neumožní členské státy subjektům veřejného zájmu využívat zjednodušení a osvobození stanovených v této směrnicí. Se subjektem veřejného zájmu se zachází jako s velkým podnikem bez ohledu na jeho čistý obrat, bilanční sumu či průměrný počet zaměstnanců v průběhu účetního období.

KAPITOLA 10

ZPRÁVA O PLATBÁCH VLÁDÁM

Článek 41

Definice týkající se plateb vládám

Pro účely této kapitoly se rozumí:

- 1) „podnikem činným v těžebním průmyslu“ podnik, který vykonává jakoukoli činnost související s průzkumem, vyhledáváním, objevováním, rozvojem a těžbou ložisek nerostů, ropy, zásob zemního plynu či jiných látek, v mezích ekonomických činností uvedených v sekci B oddílech 05 až 08 přílohy I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 ⁽¹⁾;
- 2) „podnikem činným v odvětví těžby dřeva v původních lesích“ podnik, který v původních lesích vyvíjí činnosti uvedené v sekci A oddíle 02 skupině 02.2 přílohy I nařízení (ES) č. 1893/2006;
- 3) „vládou“ jakýkoli ústřední, regionální či místní orgán členského státu nebo třetí země. Zahrnuje rovněž na jakýkoli útvar, agenturu či podnik, jež jsou tímto orgánem kontrolovány, jak stanoví čl. 22 odst. 1 až 6 této směrnice;
- 4) „projektem“ provozní činnosti, které jsou upraveny jedinou smlouvou, licencí, ujednáním o nájmu, koncesí nebo podobnými právními dohodami a které představují základ pro platební závazky vůči vládě. Je-li však více takových dohod zásadním způsobem provázáno, považuje se za projekt takový soubor dohod;
- 5) „platbou“ částka, která byla uhrazena, ať už formou peněžitého či nepeněžitého plnění, za činnosti popsané v odstavcích 1 a 2, přičemž se jedná o částky těchto druhů:

a) výrobní nároky;

b) daně odváděné z výnosů, výroby nebo zisku společností, s výjimkou daní odváděných ze spotřeby, jako jsou daně z přidané hodnoty, daní z příjmů fyzických osob nebo daní z prodeje;

c) poplatky za užívání;

d) dividendy;

e) odměny za podpis, objevení a výrobu;

f) licenční poplatky, nájemné, vstupní poplatky a jiná protiplnění za licence nebo koncese a

g) platby za zlepšení infrastruktury.

Článek 42

Podniky, od nichž se vyžadují zprávy o platbách vládám

1. Členské státy vyžadují od velkých podniků a všech subjektů veřejného zájmu, které jsou činné v těžebním průmyslu nebo v odvětví těžby dřeva v původních lesích, aby každoročně sestavovaly a zveřejňovaly zprávu o platbách odváděných vládám.

2. Tato povinnost neplatí pro podnik, který se řídí právem některého členského státu a který je dceřiným nebo mateřským podnikem, pokud jsou splněny obě následující podmínky:

a) mateřský podnik se řídí právem některého členského státu a

b) platby odváděné tímto podnikem vládám jsou zahrnuty do konsolidované zprávy o platbách vládám, kterou sestavuje daný mateřský podnik v souladu s článkem 44.

Článek 43

Obsah zprávy

1. Ve zprávě není nutné zohledňovat jakoukoli platbu, ať už byla provedena najednou nebo jako řada souvisejících plateb, jejíž výše nepřesahuje za účetní období částku 100 000 EUR.

2. Ve zprávě se uvedou tyto informace týkající se činností uvedených v čl. 41 bodech 1 a 2 za příslušné účetní období:

a) celková výše plateb, jež byly odvedeny jednotlivým vládám;

b) celková výše plateb v členění podle druhů uvedených v čl. 41 bodě 5 písm. a) až g), jež byly odvedeny jednotlivým vládám;

c) pokud jsou tyto platby přiřazeny k určitému projektu, celková výše plateb v členění podle druhů uvedených v čl. 41 bodě 5 písm. a) až g), jež byly odvedeny za každý takový projekt, a celková výše plateb za každý takový projekt.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 393, 30.12.2006, s. 1.

Informace o platbách odvedených podnikem týkajících se povinností uložených na úrovni subjektu je možné uvádět na úrovni subjektu spíše než úrovni projektu.

3. Pokud se vládám odvádějí nepeněžitá plnění, uvádí se jejich hodnota a tam, kde je to vhodné, objem. Poskytnete se podpůrný komentář, ve kterém se vysvětlí, jak byla tato hodnota určena.

4. Při uvádění informací o platbách podle tohoto článku se zohlední věcná podstata spíše než forma dotčené platby nebo činnosti. Platby a činnosti nesmějí být uměle rozdělovány ani slučovány s cílem vyhnout se použití této směrnice.

5. V případě členských států, které nepřijaly euro, se hraniční hodnota v eurech uvedená v odstavci 1 přepočítá na národní měnu

- a) použitím směnného kurzu zveřejněného v *Úředním věstníku Evropské unie* ke dni, kdy vstoupí v platnost jakákoli směrnice, jež tuto prahovou hodnotu stanoví, a
- b) zaokrouhlením na nejbližší stovku.

Článek 44

Konsolidovaná zpráva o platbách vládám

1. Členský stát vyžaduje od všech velkých podniků nebo všech subjektů veřejného zájmu, které jsou činné v těžebním průmyslu nebo v odvětví těžby dřeva v původních lesích a které se řídí jeho vnitrostátním právem, aby sestavovaly konsolidovanou zprávu o platbách odváděných vládám v souladu s články 42 a 43, je-li daný mateřský podnik povinen sestavovat konsolidovanou účetní závěrku, jak stanoví čl. 22 odst. 1 až 6.

Mateřský podnik se rovněž považuje za činný v těžebním průmyslu nebo v odvětví těžby dřeva v původních lesích, je-li v těžebním průmyslu nebo v odvětví těžby dřeva v původních lesích činný některý z jeho dceřiných podniků.

Konsolidovaná zpráva zahrnuje pouze platby vyplývající z činností v těžebním průmyslu nebo v odvětví těžby dřeva v původních lesích.

2. Povinnost sestavovat konsolidovanou zprávu uvedená v odstavci 1 neplatí pro

- a) mateřský podnik malé skupiny, jak je definována v čl. 3 odst. 5, není-li některý podnik ve skupině subjektem veřejného zájmu;

b) mateřský podnik střední skupiny, jak je definována v čl. 3 odst. 6, není-li některý podnik ve skupině subjektem veřejného zájmu, a

c) mateřský podnik, který se řídí právem některého členského státu a který je zároveň dceřiným podnikem, řídí-li se právem některého členského státu jeho vlastní mateřský podnik.

3. Podnik, včetně subjektu veřejného zájmu, nemusí být zahrnut do konsolidované zprávy o platbách vládám, pokud je splněna alespoň jedna z těchto podmínek:

- a) mateřskému podniku při výkonu jejich práv ohledně nakládání s majetkem nebo ohledně řízení tohoto podniku významně brání přísná a dlouhodobá omezení;
- b) v mimořádně výjimečných případech nelze informace nezbytné pro sestavení konsolidované zprávy o platbách vládám v souladu s touto směrnicí získat bez nepřiměřených nákladů nebo bez zbytečného zdržení;
- c) podíly tohoto podniku jsou drženy výhradně za účelem jejich následného prodeje.

Výše uvedené výjimky se použijí pouze v případě, že je jich využíváno i pro účely konsolidované účetní závěrky

Článek 45

Zveřejňování

1. Zpráva o platbách vládám uvedená v článku 42 a konsolidovaná zpráva o platbách vládám uvedená v článku 44 se zveřejňují v souladu s právem každého členského státu v souladu s kapitolou 2 směrnice 2009/101/ES.

2. Členské státy zajistí, aby členové odpovědných orgánů podniku jednající v mezích pravomocí, které jim svěřuje vnitrostátní právo, měli povinnost zajistit, že zpráva o platbách vládám bude podle jejich nejlepšího vědomí a jejich nejlepších schopností sestavena a zveřejněna v souladu s požadavky této směrnice.

Článek 46

Kritéria rovnocennosti

1. Podniky uvedené v člincích 42 a 44, které sestavují a zveřejňují zprávu v souladu s požadavky třetí země, jež byly podle článku 47 vyhodnoceny jako rovnocenné požadavkům podle této kapitoly, jsou osvobozeny od plnění požadavků této kapitoly, s výjimkou povinnosti tuto zprávu zveřejnit podle práva každého členského státu v souladu s kapitolou 2 směrnice 2009/101/ES.

2. Komise je oprávněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 49, v nichž určí kritéria, která se mají uplatnit při posuzování pro účely odstavce 1 tohoto článku, zda jsou požadavky třetích zemí na podávání zpráv rovnocenné požadavkům stanoveným v této kapitole.

3. Kritéria určená Komisí v souladu s odstavcem 2 musí

a) zahrnovat

i) cílové podniky,

ii) cílové příjemce plateb,

iii) zachycované platby,

iv) přiřazování zachycovaných plateb,

v) členění zachycovaných plateb,

vi) parametry aktivující podávání zpráv na konsolidovaném základě,

vii) nosič, na němž jsou zprávy podávány,

viii) četnost podávání zpráv a

ix) opatření, jejichž cílem je zamezit obcházení požadavků;

b) být jinak omezena na kritéria, jež usnadňují přímé srovnání požadavků třetích zemí na podávání zpráv s požadavky této kapitoly.

Článek 47

Uplatňování kritérií rovnocennosti

Komise je oprávněna přijímat prováděcí akty, které určí ty požadavky třetích zemí na podávání zpráv, jež považuje po uplatnění kritérií rovnocennosti v souladu s článkem 46 za rovnocenné požadavkům této kapitoly. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 50 odst. 2.

Článek 48

Přezkum

Komise přezkoumá provádění a účelnost této kapitoly, zejména pokud jde o rozsah povinností podávat zprávy, dodržování

těchto povinností a pokud jde o metody podávání zpráv podle projektů, a podá o tom zprávu.

Přezkum zohlední mezinárodní vývoj, zejména pokud jde o zvyšování transparentnosti plateb vládám, posoudí dopady jiných mezinárodních režimů a zváží příslušné důsledky pro konkurenceschopnost a zabezpečení dodávek energie. Bude dokončen do 21 července 2018.

Zpráva, případně spolu s legislativním návrhem, se předloží Evropskému parlamentu a Radě. Zpráva posoudí, zda by měly být požadavky na podávání zpráv rozšířeny na další odvětví a zda by zprávy o platbách vládám měly být předmětem auditu. Kromě toho zpráva posoudí, zda by měly být uváděny další informace o průměrném počtu zaměstnanců, využívání subdávatelů a případných peněžitých sankcích ukládaných zeměmi.

Zpráva se dále zabývá otázkou, zda je proveditelné zavést povinnost pro všechny emitenty z Unie, aby při pořizování nerostných surovin postupovali s náležitou péčí s cílem zajistit, aby dodavatelské řetězce nebyly nijak napojeny na strany konfliktu a respektovaly doporučení iniciativy v oblasti transparentnosti těžebního průmyslu (EITI) a Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) ohledně odpovědného řízení dodavatelského řetězce.

KAPITOLA 11

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 49

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je Komisi svěřena za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Přenesená pravomoc uvedená v čl. 1 odst. 2, v čl. 3 odst. 13 a v čl. 46 odst. 2 se Komisi svěřuje na dobu neurčitou počínaje dnem uvedeným v článku 54.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 1 odst. 2, v čl. 3 odst. 13 a v čl. 46 odst. 2 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 1 odst. 2, čl. 3 odst. 13 nebo čl. 46 odst. 2 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitku ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 50

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 51

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých v souladu s touto směrnicí a přijmou veškerá opatření nezbytná k jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 52

Zrušení směrnice 78/660/EHS a 83/349/EHS

Směrnice 78/660/EHS a 83/349/EHS se zrušují.

Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze VII.

Článek 53

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 20 července 2015. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Členské státy mohou stanovit, že předpisy uvedené v prvním pododstavci se poprvé použijí na účetní závěrky za účetní období počínající dne 1. ledna 2016 nebo v průběhu kalendářního roku 2016.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 54

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 55

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním.

V Bruselu dne 26. června 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
A. SHATTER

PŘÍLOHA I

FORMY PODNIKŮ UVEDENÉ V ČL. 1 ODS. 1 PÍSM. A)

— Belgie:

la société anonyme / de naamloze vennootschap, la société en commandite par actions / de commanditaire vennootschap op aandelen, société privée à responsabilité limitée / de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, la société coopérative à responsabilité limitée / de coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid;

— Bulharsko:

акционерно дружество, дружество с ограничена отговорност, командитно дружество с акции;

— Česká republika:

společnost s ručením omezeným, akciová společnost;

— Dánsko:

aktieselskaber, kommanditaktieselskaber, anpartsselskaber;

— Německo:

die Aktiengesellschaft, die Kommanditgesellschaft auf Aktien, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

— Estonsko:

aktsiaselts, osuühing;

— Irsko:

public companies limited by shares or by guarantee, private companies limited by shares or by guarantee;

— Řecko:

η ανώνυμη εταιρία, η εταιρία περιορισμένης ευθύνης, η ετερόρρυθμη κατά μετοχές εταιρία;

— Španělsko:

la sociedad anónima, la sociedad comanditaria por acciones, la sociedad de responsabilidad limitada;

— Francie:

la société anonyme, la société en commandite par actions, la société à responsabilité limitée, la société par actions simplifiée;

— Itálie:

la società per azioni, la società in accomandita per azioni, la società a responsabilità limitata;

— Kypr:

δημόσιες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή με εγγύηση, ιδιωτικές εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή με εγγύηση;

— Lotyšsko:

akciju sabiedrība, sabiedrība ar ierobežotu atbildību;

— Litva:

akcinės bendrovės, uždarosios akcinės bendrovės;

- Lucembursko:
la société anonyme, la société en commandite par actions, la société à responsabilité limitée;
- Maďarsko:
részvénytársaság, korlátolt felelősségű társaság;
- Malta:
kumpanija pubblika — public limited liability company, kumpanija privata — private limited liability company,
soċjeta in akkomandita bil-kapital maqsum fazzjonijiet — partnership en commandite with the capital divided into shares;
- Nizozemsko:
de naamloze vennootschap, de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid;
- Rakousko:
die Aktiengesellschaft, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;
- Polsko:
spółka akcyjna, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, spółka komandytowo-akcyjna;
- Portugalsko:
a sociedade anónima, de responsabilidade limitada, a sociedade em comandita por ações, a sociedade por quotas de responsabilidade limitada;
- Rumunsko:
societate pe acțiuni, societate cu răspundere limitată, societate în comandită pe acțiuni.
- Slovinsko:
delniška družba, družba z omejeno odgovornostjo, komanditna delniška družba;
- Slovensko:
akciová spoločnosť, spoločnosť s ručením obmedzeným;
- Finsko:
yksityinen osakeyhtiö / privat aktiebolag, julkinen osakeyhtiö / publikt aktiebolag;
- Švédsko:
aktiebolag;
- Spojené království:
public companies limited by shares or by guarantee, private companies limited by shares or by guarantee
-

PŘÍLOHA II

FORMY PODNIKŮ UVEDENÉ V ČL. 1 Odst. 1 písm. B)

— Belgie

la société en nom collectif / de vennootschap onder firma, la société en commandite simple / de gewone commanditaire vennootschap, la société coopérative à responsabilité illimitée / de coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid;

— Bulharsko:

събирателно дружество, командитно дружество;

— Česká republika:

veřejná obchodní společnost, komanditní společnost;

— Dánsko:

interessentskaber, kommanditselskaber;

— Německo:

die offene Handelsgesellschaft, die Kommanditgesellschaft;

— Estonsko:

täisühing, usaldusühing;

— Irsko:

partnerships, limited partnerships, unlimited companies;

— Řecko:

η ομόρρυθμος εταιρία, η ετερόρρυθμος εταιρία;

— Španělsko:

sociedad colectiva, sociedad en comandita simple;

— Francie:

la société en nom collectif, la société en commandite simple;

— Itálie:

la società in nome collettivo, la società in accomandita semplice;

— Kypr:

ομόρρυθμες και ετερόρρυθμες εταιρείες (συνεταιρισμοί);

— Lotyšsko:

pilnsabiedrība, komanditsabiedrība;

— Litva:

tikrosios ūkinės bendrijos, komanditinės ūkinės bendrijos;

— Lucembursko:

la société en nom collectif, la société en commandite simple;

— Maďarsko:

közkereseti társaság, betéti társaság, közös vállalat, egyesülés, egyéni cég;

— Malta:

soċjeta f'isem kollettiv jew soċjeta in akkomandita, bil-kapital li mhux maqsum f'azzjonijiet meta s-soċji kollha li għandhom responsabbilita' llimitata huma soċjetajiet in akkomandita bil-kapital maqsum f'azzjonijiet — partnership en nom collectif or partnership en commandite with capital that is not divided into shares, when all the partners with unlimited liability are partnership en commandite with the capital divided into shares;

— Nizozemsko:

de vennootschap onder firma, de commanditaire vennootschap;

— Rakousko:

die offene Gesellschaft, die Kommanditgesellschaft;

— Polsko:

spółka jawna, spółka komandytowa;

— Portugalsko:

sociedade em nome colectivo, sociedade em comandita simples;

— Rumunsko:

societate în nume colectiv, societate în comandită simplă;

— Slovinsko:

družba z neomejeno odgovornostjo, komanditna družba;

— Slovensko:

verejná obchodná spoločnosť, komanditná spoločnosť;

— Finsko:

avoin yhtiö / öppet bolag, kommandiittiyhtiö/kommanditbolag;

— Švédsko:

handelsbolag, kommanditbolag;

— Spojené království:

partnerships, limited partnerships, unlimited companies.

PŘÍLOHA III

HORIZONTÁLNÍ ČLENĚNÍ ROZVAHY STANOVENÉ V ČLÁNKU 10

Aktiva

A. Nesplacený upsaný základní kapitál

z toho splatný

(pokud vnitrostátní právní předpisy nestanoví, že se splatný základní kapitál vykazuje v položce „Vlastní kapitál“; v takovém případě se splatná, avšak dosud nesplacená část základního kapitálu vykazuje v aktivech buď v položce A, nebo v položce D.II.5).

B. Zřizovací výdaje

jak jsou stanoveny vnitrostátními právními předpisy, pokud povolují jejich vykazování v aktivech. Vnitrostátní právní předpisy mohou rovněž stanovit, že se zřizovací výdaje vykazují jako první položka v části „Nehmotná aktiva“.

C. Dlouhodobá aktiva

I. Nehmotná aktiva

1. Náklady na vývoj, pokud vnitrostátní právní předpisy povolují jejich vykazování v aktivech
2. Koncese, patenty, licence, ochranné známky a podobná práva a aktiva, pokud byly
 - a) pořízeny za úplatu a není třeba je vykazovat v položce C.I.3; nebo
 - b) vytvořeny vlastní činností podniku a pokud vnitrostátní právní předpisy povolují jejich vykazování v aktivech
3. Goodwill, pokud byl pořízen za úplatu
4. Poskytnuté zálohy

II. Hmotná aktiva

1. Pozemky a budovy
2. Technická zařízení a stroje
3. Jiná zařízení a inventář, nástroje a provozní vybavení
4. Poskytnuté zálohy a nedokončená hmotná aktiva

III. Finanční aktiva

1. Podíly v podnicích ve skupině
2. Půjčky podnikům ve skupině
3. Účasti
4. Půjčky podnikům, s nimiž je podnik spojen účastí
5. Investice držené jako dlouhodobá aktiva
6. Ostatní půjčky

D. Krátkodobá aktiva

I. Zásoby

1. Suroviny a jiné spotřebované výkony
2. Nedokončená výroba
3. Výrobky a zboží
4. Poskytnuté zálohy

II. Pohledávky

(u níže uvedených položek se odděleně uvedou částky se zbytkovou dobou splatnosti delší než jeden rok)

1. Pohledávky z obchodního styku
2. Pohledávky za podniky ve skupině
3. Pohledávky za podniky, s nimiž je podnik spojen účastí
4. Ostatní pohledávky
5. Pohledávky za upsaný splatný, avšak dosud nesplacený základní kapitál (pokud vnitrostátní právní předpisy nestanoví, že se splatný základní kapitál vykazuje v aktivech v položce A)
6. Náklady a příjmy příštích období (pokud vnitrostátní právní předpisy nestanoví, že se tyto položky vykazují v aktivech v položce E)

III. Investice

1. Podíly v podnicích ve skupině
2. Vlastní podíly (s uvedením jejich jmenovité hodnoty, nebo nemají-li jmenovitou hodnotu, s uvedením jejich účetní hodnoty), pokud vnitrostátní právní předpisy povolují jejich vykazování v rozvaze
3. Ostatní investice

IV. Bankovní a pokladní hotovost

E. Náklady a příjmy příštích období

(pokud vnitrostátní právní předpisy nestanoví, že se tyto položky vykazují v aktivech v položce D.II.6.)

Vlastní kapitál a cizí zdroje

A. Vlastní kapitál

I. Upsaný základní kapitál

(pokud vnitrostátní právní předpisy nestanoví, že se v této položce vykazuje splatný základní kapitál; v takovém případě se musí výše upsaného základního kapitálu a splaceného základního kapitálu vykazat odděleně)

II. Emisní ážio

III. Fond z přecenění

IV. Fondy

1. Zákonný rezervní fond, pokud ho vnitrostátní právní předpisy vyžadují
2. Rezervní fond na vlastní podíly, pokud ho vnitrostátní právní předpisy vyžadují, aniž je dotčen čl. 24 odst. 1 písm. b) směrnice 2012/30/EU
3. Statutární fondy
4. Ostatní fondy, včetně fondu z přecenění reálnou hodnotou

V. Výsledek hospodaření za minulá účetní období

VI. Výsledek hospodaření za účetní období

B. Rezervy

1. Rezervy na penzijní a podobné závazky
2. Rezervy na daně
3. Ostatní rezervy

C. Závazky

(u níže uvedených položek a pro jejich souhrn se odděleně uvedou částky se zbytkovou dobou splatnosti do jednoho roku a se zbytkovou dobou splatnosti delší než jeden rok)

1. Dluhopisy, z toho samostatně konvertibilní dluhopisy
2. Závazky vůči úvěrovým institucím
3. Přijaté zálohy na smluvně podložené objednávky, pokud se nevykazují samostatně jako snížení zásob
4. Závazky z obchodního styku
5. Směnky k úhradě
6. Závazky vůči podnikům ve skupině
7. Závazky vůči podnikům, s nimiž je podnik spojen účastí
8. Ostatní závazky včetně závazků vůči daňovým orgánům a orgánům sociálního zabezpečení
9. Výdaje a výnosy příštích období (pokud vnitrostátní právní předpisy nestanoví, že se tyto položky vykazují v položce D)

D. Výdaje a výnosy příštích období

(pokud vnitrostátní právní předpisy nestanoví, že se vykazují v závazcích v položce C.9)

PŘÍLOHA IV

VERTIKÁLNÍ ČLENĚNÍ ROZVAHY STANOVENÉ V ČLÁNKU 10

A. Nesplacený upsaný základní kapitál

z toho splatný

(pokud vnitrostátní právní předpisy nestanoví, že se splatný základní kapitál vykazuje v položce L; v takovém případě musí být splatná, avšak dosud nesplacená část základního kapitálu uvedena buď v položce A, nebo v položce D.II.5)

B. Zřizovací výdaje

jak jsou stanoveny vnitrostátními právními předpisy, pokud povolují jejich vykazování v aktivech. Vnitrostátní právní předpisy mohou rovněž stanovit, že se zřizovací výdaje vykazují jako první položka v části „Nehmotná aktiva“.

C. Dlouhodobá aktiva

I. Nehmotná aktiva

1. Náklady na vývoj, pokud vnitrostátní právní předpisy povolují jejich vykazování v aktivech
2. Koncese, patenty, licence, ochranné známky a podobná práva a aktiva, pokud byly
 - a) pořízeny za úplatu a není třeba je vykazovat v položce C.I.3; nebo
 - b) vytvořeny vlastní činností podniku a pokud vnitrostátní právní předpisy povolují jejich vykazování v aktivech
3. Goodwill, pokud byl pořízen za úplatu
4. Poskytnuté zálohy

II. Hmotná aktiva

1. Pozemky a budovy
2. Technická zařízení a stroje
3. Jiná zařízení a inventář, nástroje a provozní vybavení
4. Poskytnuté zálohy a nedokončená hmotná aktiva

III. Finanční aktiva

1. Podíly v podnicích ve skupině
2. Půjčky podnikům ve skupině
3. Účasti
4. Půjčky podnikům, s nimiž je podnik spojen účastí
5. Investice držené jako dlouhodobá aktiva
6. Ostatní půjčky

D. Krátkodobá aktiva

I. Zásoby

1. Suroviny a jiné spotřebované výkony
2. Nedokončená výroba
3. Výrobky a zboží
4. Poskytnuté zálohy

II. Pohledávky

(u níže uvedených položek se odděleně uvedou částky se zbytkovou dobou splatnosti delší než jeden rok)

1. Pohledávky z obchodního styku
2. Pohledávky za podniky ve skupině
3. Pohledávky za podniky, s nimiž je podnik spojen účastí
4. Ostatní pohledávky
5. Pohledávky za upsaný splatný, avšak dosud nesplacený základní kapitál (pokud vnitrostátní právní předpisy nestanoví, že se splatný základní kapitál vykazuje v aktivech v položce A)
6. Náklady a příjmy příštích období (pokud vnitrostátní právní předpisy nestanoví, že se vykazují v aktivech v položce E)

III. Investice

1. Podíly v podnicích ve skupině
2. Vlastní podíly (s uvedením jejich jmenovité hodnoty, nebo nemají-li jmenovitou hodnotu, s uvedením jejich účetní hodnoty), pokud vnitrostátní právní předpisy povolují jejich vykazování v rozvaze
3. Ostatní investice

IV. Bankovní a pokladní hotovost

E. Náklady a příjmy příštích období

(pokud vnitrostátní právní předpisy nestanoví, že se tyto položky vykazují v položce D.II.6)

F. Závazky se zbytkovou dobou splatnosti do jednoho roku

1. Dluhopisy, z toho samostatně konvertibilní dluhopisy
2. Závazky vůči úvěrovým institucím
3. Přijaté zálohy na smluvně podložené objednávky, pokud se nevykazují samostatně jako snížení zásob
4. Závazky z obchodního styku
5. Směnky k úhradě
6. Závazky vůči podnikům ve skupině
7. Závazky vůči podnikům, s nimiž je podnik spojen účastí
8. Ostatní závazky včetně závazků vůči daňovým orgánům a orgánům sociálního zabezpečení
9. Výdaje a výnosy příštích období (pokud vnitrostátní právní předpisy nestanoví, že se tyto položky vykazují v položce K)

G. Čistá krátkodobá aktiva/závazky

(se zohledněním nákladů a příjmů příštích období, pokud se vykazují v položce E, a výdajů a výnosů příštích období, pokud se vykazují v položce K)

H. Celková aktiva snižená o krátkodobé závazky

- I. Závazky se zbytkovou dobou splatnosti delší než jeden rok
 1. Dluhopisy, z toho samostatně konvertibilní dluhopisy

2. Závazky vůči úvěrovým institucím
 3. Přijaté zálohy na smluvně podložené objednávky, pokud se nevykazují samostatně jako snížení zásob
 4. Závazky z obchodního styku
 5. Směnky k úhradě
 6. Závazky vůči podnikům ve skupině
 7. Závazky vůči podnikům, s nimiž je podnik spojen účastí
 8. Ostatní závazky včetně závazků vůči daňovým orgánům a orgánům sociálního zabezpečení
 9. Výdaje a výnosy příštích období (pokud vnitrostátní právní předpisy nestanoví, že se tyto položky vykazují v položce K)
- J. Rezervy
1. Rezervy na penzijní a podobné závazky
 2. Rezervy na daně
 3. Ostatní rezervy
- K. Výdaje a výnosy příštích období
(pokud vnitrostátní právní předpisy nestanoví, že se tyto položky vykazují v položce F.9 nebo I.9 nebo v obou)
- L. Vlastní kapitál
- I. Upsaný základní kapitál
(pokud vnitrostátní právní předpisy nestanoví, že se v této položce vykazuje splatný základní kapitál; v takovém případě se musí výše upsaného základního kapitálu a splaceného základního kapitálu vykázat odděleně)
 - II. Emisní ážio
 - III. Fond z přecenění
 - IV. Fondy
 1. Zákonný rezervní fond, pokud ho vnitrostátní právní předpisy vyžadují
 2. Rezervní fond na vlastní podíly, pokud ho vnitrostátní právní předpisy vyžadují, aniž je dotčen čl. 24 odst. 1 písm. b) směrnice 2012/30/EU
 3. Statutární fondy
 4. Ostatní fondy
 - V. Výsledek hospodaření za minulá účetní období
 - VI. Výsledek hospodaření za účetní období
-

PŘÍLOHA V

ČLENĚNÍ VÝSLEDOKY – DRUHOVÉ ČLENĚNÍ NÁKLADŮ STANOVENÉ V ČLÁNKU 13

1. Čistý obrat
 2. Změny stavu zásob výrobků a nedokončené výroby
 3. Aktivace výkonů vlastní výroby
 4. Ostatní provozní výnosy
 5. a) Suroviny a jiné spotřebované výkony
b) Ostatní externí náklady
 6. Osobní náklady:
 - a) mzdy a platy
 - b) náklady na sociální zabezpečení, se samostatným uvedením nákladů na důchodové zabezpečení
 7. a) Úpravy hodnot ve vztahu ke zřizovacím výdajům a k dlouhodobým hmotným a nehmotným aktivům
b) Úpravy hodnot ve vztahu ke krátkodobým aktivům v rozsahu, v jakém překročily částku úpravy hodnot, která je v daném podniku běžná
 8. Ostatní provozní náklady
 9. Výnosy z účastí, se samostatným uvedením výnosů z účastí od podniků ve skupině
 10. Výnosy z ostatních investic a půjček zahrnutých do dlouhodobých aktiv, se samostatným uvedením výnosů od podniků ve skupině
 11. Výnosové úroky a podobné výnosy, se samostatným uvedením výnosů od podniků ve skupině
 12. Úpravy hodnot finančních aktiv a investic držných jako krátkodobá aktiva
 13. Nákladové úroky a podobné náklady, se samostatným uvedením částek splatných podnikům ve skupině
 14. Daň ze zisku nebo ztráty
 15. Výsledek hospodaření po zdanění
 16. Ostatní daně nevykázané v položkách 1–15
 17. Výsledek hospodaření za účetní období
-

PŘÍLOHA VI

ČLENĚNÍ VÝSLEDOVKY – ÚČELOVÉ ČLENĚNÍ NÁKLADŮ STANOVENÉ V ČLÁNKU 13

1. Čistý obrat
 2. Náklady vynaložené na prodané zboží nebo poskytnuté služby (včetně úprav hodnoty)
 3. Hrubý zisk nebo ztráta
 4. Odbytové náklady (včetně úprav hodnoty)
 5. Správní náklady (včetně úprav hodnoty)
 6. Ostatní provozní výnosy
 7. Výnosy z účastí, se samostatným uvedením výnosů z účastí od podniků ve skupině
 8. Výnosy z ostatních investic a půjček zahrnutých do dlouhodobých aktiv, se samostatným uvedením výnosů od podniků ve skupině
 9. Výnosové úroky a podobné výnosy, se samostatným uvedením výnosů od podniků ve skupině
 10. Úpravy hodnot finančních aktiv a investic držенých jako krátkodobá aktiva
 11. Nákladové úroky a podobné náklady, se samostatným uvedením částek splatných podnikům ve skupině
 12. Daň ze zisku nebo ztráty
 13. Výsledek hospodaření po zdanění
 14. Ostatní daně nevykázané v položkách 1–13
 15. Výsledek hospodaření za účetní období
-

PŘÍLOHA VII

Srovnávací tabulka

Směrnice 78/660/EHS	Směrnice 83/349/EHS	Tato směrnice
Čl. 1 odst. 1 první pododstavec návětí	—	Čl. 1 odst. 1 písm. a)
Čl. 1 odst. 1 první pododstavec první až dvacátá sedmá odrážka	—	Příloha I
Čl. 1 odst. 1 druhý pododstavec	—	Čl. 1 odst. 1 písm. b)
Čl. 1 odst. 1 druhý pododstavec písm. a) až aa)	—	Příloha II
Čl. 1 odst. 1 třetí pododstavec	—	—
Čl. 1 odst. 2	—	—
Čl. 2 odst. 1	—	Čl. 4 odst. 1
Čl. 2 odst. 2	—	Čl. 4 odst. 2
Čl. 2 odst. 3	—	Čl. 4 odst. 3
Čl. 2 odst. 4	—	Čl. 4 odst. 3
Čl. 2 odst. 5	—	Čl. 4 odst. 4
Čl. 2 odst. 6	—	Čl. 4 odst. 5
Článek 3	—	Čl. 9 odst. 1
Čl. 4 odst. 1	—	Čl. 9 odst. 2
Čl. 4 odst. 2	—	Čl. 9 odst. 3
Čl. 4 odst. 3	—	Čl. 9 odst. 3
Čl. 4 odst. 4	—	Čl. 9 odst. 5
Čl. 4 odst. 5	—	—
Čl. 4 odst. 6	—	Čl. 6 odst. 1 písm. h) a odst. 3
Čl. 5 odst. 1	—	—
Čl. 5 odst. 2	—	Článek 2 bod 14
Čl. 5 odst. 3	—	Článek 2 bod 15
Článek 6	—	Čl. 9 odst. 6
Článek 7	—	Čl. 6 odst. 1 písm. g)
Článek 8	—	Článek 10
Čl. 9 položka A	—	Příloha III položka A
Čl. 9 položka B	—	Příloha III položka B
Čl. 9 položka C	—	Příloha III položka C
Čl. 9 položka D	—	Příloha III položka D
Čl. 9 položka E	—	Příloha III položka E
Čl. 9 položka F	—	—

Směrnice 78/660/EHS	Směrnice 83/349/EHS	Tato směrnice
Pasiva	—	Vlastní kapitál a cizí zdroje
Čl. 9 položka A	—	Příloha III položka A
Čl. 9 položka B	—	Příloha III položka B
Čl. 9 položka C	—	Příloha III položka C
Čl. 9 položka D	—	Příloha III položka D
Čl. 9 položka E	—	—
Článek 10	—	Příloha IV
Článek 10a	—	Článek 11
Čl. 11 první pododstavec	—	Čl. 3 odst. 2 a čl. 14 odst. 1
Čl. 11 druhý pododstavec	—	—
Čl. 11 třetí pododstavec	—	Čl. 3 odst. 9 první pododstavec
Čl. 12 odst. 1	—	Čl. 3 odst. 10
Čl. 12 odst. 2	—	Čl. 3 odst. 9 druhý pododstavec
Čl. 12 odst. 3	—	Čl. 3 odst. 11
Čl. 13 odst. 1	—	Čl. 12 odst. 1
Čl. 13 odst. 2	—	Čl. 12 odst. 2
Článek 14	—	Čl. 16 odst. 1 písm. d)
Čl. 15 odst. 1	—	Čl. 12 odst. 3
Čl. 15 odst. 2	—	Čl. 2 bod 4
Čl. 15 odst. 3 písm. a)	—	Čl. 17 odst. 1 písm. a)
Čl. 15 odst. 3 písm. b)	—	—
Čl. 15 odst. 3 písm. c)	—	Čl. 17 odst. 1 písm. a) bod i)
Čl. 15 odst. 4	—	—
Článek 16	—	Čl. 12 odst. 4
Článek 17	—	Čl. 2 bod 2
Článek 18	—	—
Článek 19	—	Čl. 2 bod 8
Čl. 20 odst. 1	—	Čl. 12 odst. 12 první pododstavec
Čl. 20 odst. 2	—	Čl. 12 odst. 12 druhý pododstavec
Čl. 20 odst. 3	—	Čl. 12 odst. 12 třetí pododstavec
Článek 21	—	—
Čl. 22 první pododstavec	—	Čl. 13 odst. 1
Čl. 22 druhý pododstavec	—	Čl. 13 odst. 2
Čl. 23 body 1 až 15	—	Příloha V body 1 až 15
Čl. 23 body 16 až 19	—	—
Čl. 23 body 20 a 21	—	Příloha V body 16 a 17

Směrnice 78/660/EHS	Směrnice 83/349/EHS	Tato směrnice
Článek 24	—	—
Čl. 25 body 1 až 13	—	Příloha VI body 1 až 13
Čl. 25 body 14 až 17	—	—
Čl. 25 body 18 a 19	—	Příloha VI body 14 a 15
Článek 26	—	—
Čl. 27 první pododstavec návětí	—	Čl. 3 odst. 3
Čl. 27 první pododstavec písm. a) a c)	—	Čl. 14 odst. 2 písm. a) a b)
Čl. 27 první pododstavec písm. b) a d)	—	—
Čl. 27 druhý pododstavec	—	Čl. 3 odst. 9 první pododstavec
Článek 28	—	Čl. 2 bod 5
Článek 29	—	—
Článek 30	—	—
Čl. 31 odst. 1	—	Čl. 6 odst. 1 návětí a písm. a) až f)
Čl. 31 odst. 1a	—	Čl. 6 odst. 5
Čl. 31 odst. 2	—	Čl. 4 odst. 4
Článek 32	—	Čl. 6 odst. 1 písm. i)
Čl. 33 odst. 1 návětí	—	Čl. 7 odst. 1
Čl. 33 odst. 1 první pododstavec písm. a) a b) a druhý a třetí pododstavec	—	—
Čl. 33 odst. 1 první pododstavec písm. c)	—	Čl. 7 odst. 1
Čl. 33 odst. 2 písm. a) první pododstavec a čl. 33 odst. 2 písm. b), c) a d)	—	Čl. 7 odst. 2
Čl. 33 odst. 2 písm. a) druhý pododstavec	—	Čl. 16 odst. 1 písm. b)
Čl. 33 odst. 3	—	Čl. 7 odst. 3
Čl. 33 odst. 4	—	Čl. 16 odst. 1 písm. b) poslední věta
Čl. 33 odst. 5	—	—
Článek 34	—	Čl. 12 odst. 11 čtvrtý pododstavec
Čl. 35 odst. 1 písm. a)	—	Čl. 6 odst. 1 písm. i)
Čl. 35 odst. 1 písm. b)	—	Čl. 12 odst. 5
Čl. 35 odst. 1 písm. c)	—	Čl. 12 odst. 6
Čl. 35 odst. 1 písm. d)	—	Čl. 17 odst. 1 písm. b)
Čl. 35 odst. 2	—	Čl. 2 bod 6
Čl. 35 odst. 3	—	Čl. 2 bod 7

Směrnice 78/660/EHS	Směrnice 83/349/EHS	Tato směrnice
Čl. 35 odst. 4	—	Čl. 12 odst. 8 a čl. 17 odst. 1 písm. a) bod vi)
Článek 36	—	—
Čl. 37 odst. 1	—	Čl. 12 odst. 11 první, třetí a pátý pododstavec
Čl. 37 odst. 2	—	Čl. 12 odst. 11 první a druhý pododstavec
Článek 38	—	—
Čl. 39 odst. 1 písm. a)	—	Čl. 6 odst. 1 písm. i)
Čl. 39 odst. 1 písm. b)	—	Čl. 12 odst. 7 první pododstavec
Čl. 39 odst. 1 písm. c)	—	—
Čl. 39 odst. 1 písm. d)	—	Čl. 12 odst. 7 druhý pododstavec
Čl. 39 odst. 1. písm. e)	—	Čl. 17 odst. 1 písm. b)
Čl. 39 odst. 2	—	Čl. 2 bod 6
Čl. 40 odst. 1	—	Čl. 12 odst. 9
Čl. 40 odst. 2	—	—
Článek 41	—	Čl. 12 odst. 10
Čl. 42 první pododstavec	—	Čl. 12 odst. 12 třetí pododstavec
Čl. 42 druhý pododstavec	—	—
Čl. 42a odst. 1	—	Čl. 8 odst. 1 písm. a)
Čl. 42a odst. 2	—	Čl. 8 odst. 2
Čl. 42a odst. 3	—	Čl. 8 odst. 3
Čl. 42a odst. 4	—	Čl. 8 odst. 4
Čl. 42a odst. 5	—	Čl. 8 odst. 5
Čl. 42a odst. 5a	—	Čl. 8 odst. 6
Článek 42b	—	Čl. 8 odst. 7
Článek 42c	—	Čl. 8 odst. 8
Článek 42d	—	Čl. 16 odst. 1 písm. c)
Článek 42e	—	Čl. 8 odst. 1 písm. b)
Článek 42f	—	Čl. 8 odst. 9
Čl. 43 odst. 1 návětí	—	Čl. 16 odst. 1 návětí
Čl. 43 odst. 1 bod 1	—	Čl. 16 odst. 1 písm. a)
Čl. 43 odst. 1 bod 2 první pododstavec	—	Čl. 17 odst. 1 písm. g) první pododstavec
Čl. 43 odst. 1 bod 2 druhý pododstavec	—	Čl. 17 odst. 1 písm. k)
Čl. 43 odst. 1 bod 3	—	Čl. 17 odst. 1 písm. h)
Čl. 43 odst. 1 bod 4	—	Čl. 17 odst. 1 písm. i)

Směrnice 78/660/EHS	Směrnice 83/349/EHS	Tato směrnice
Čl. 43 odst. 1 bod 5	—	Čl. 17 odst. 1 písm. j)
Čl. 43 odst. 1 bod 6	—	Čl. 16 odst. 1 písm. g)
Čl. 43 odst. 1 bod 7	—	Čl. 16 odst. 1 písm. d)
Čl. 43 odst. 1 bod 7a	—	Čl. 17 odst. 1 písm. p)
Čl. 43 odst. 1 bod 7b	—	Čl. 2 bod 3 a čl. 17 odst. 1 písm. r)
Čl. 43 odst. 1 bod 8	—	Čl. 18 odst. 1 písm. a)
Čl. 43 odst. 1 bod 9	—	Čl. 17 odst. 1 písm. e)
Čl. 43 odst. 1 bod 10	—	—
Čl. 43 odst. 1 bod 11	—	Čl. 17 odst. 1 písm. f)
Čl. 43 odst. 1 bod 12	—	Čl. 17 odst. 1 písm. d) první pododstavec
Čl. 43 odst. 1 bod 13	—	Čl. 16 odst. 1 písm. e)
Čl. 43 odst. 1 bod 14 písm. a)	—	Čl. 17 odst. 1 písm. c) bod i)
Čl. 43 odst. 1 bod 14 písm. b)	—	Čl. 17 odst. 1 písm. c) bod ii)
Čl. 43 odst. 1 bod 15	—	Čl. 18 odst. 1 písm. b) a odst. 3
Čl. 43 odst. 2	—	—
Čl. 43 odst. 3	—	Čl. 17 odst. 1 písm. d) druhý pododstavec
Článek 44	—	—
Čl. 45 odst. 1	—	Čl. 17 odst. 1 písm. g) druhý pododstavec Čl. 28 odst. 3
Čl. 45 odst. 2	—	Čl. 18 odst. 2
Článek 46	—	Článek 19
Článek 46a	—	Článek 20
Čl. 47 odst. 1 a 1a	—	Čl. 30 odst. 1 a 2
Čl. 47 odst. 2	—	Čl. 31 odst. 1
Čl. 47 odst. 3	—	Čl. 31 odst. 2
Článek 48	—	Čl. 32 odst. 1
Článek 49	—	Čl. 32 odst. 2
Článek 50	—	Čl. 17 odst. 1 písm. o)
Článek 50a	—	—
Článek 50b	—	Čl. 33 odst. 1 písm. a)
Článek 50c	—	Čl. 33 odst. 2
Čl. 51 odst. 1	—	Čl. 34 odst. 1
Čl. 51 odst. 2	—	—
Čl. 51 odst. 3	—	—

Směrnice 78/660/EHS	Směrnice 83/349/EHS	Tato směrnice
Článek 51a	—	Článek 35
Článek 52	—	—
Čl. 53 odst. 2	—	Čl. 3 odst. 13
Článek 53a	—	Článek 40
Článek 55	—	—
Čl. 56 odst. 1	—	—
Čl. 56 odst. 2	—	Čl. 17 odst. 1 písm. l), m) a n)
Článek 57	—	Článek 37
Článek 57a	—	Článek 38
Článek 58	—	Článek 39
Čl. 59 odst. 1	—	Čl. 9 odst. 7 písm. a)
Čl. 59 odst. 2 až 6 písm. a)	—	Čl. 9 odst. 7 písm. a) a článek 27
Čl. 59 odst. 6 písm. b) a c)	—	Čl. 9 odst. 7 písm. b) a c)
Čl. 59 odst. 7 a 8	—	Čl. 9 odst. 7 písm. a) a článek 27
Čl. 59 odst. 9	—	Čl. 27 odst. 9
Článek 60	—	—
Článek 60a	—	Článek 51
Článek 61	—	Čl. 17 odst. 2
Článek 61a	—	—
Článek 62	—	Článek 55
—	Čl. 1 odst. 1	Čl. 22 odst. 1
—	Čl. 1 odst. 2	Čl. 22 odst. 2
—	Čl. 2 odst. 1, 2 a 3	Čl. 22 odst. 3, 4 a 5
—	Čl. 3 odst. 1	Čl. 22 odst. 6
—	Čl. 3 odst. 2	Čl. 2 bod. 10
—	Čl. 4 odst. 1	Článek 21
—	Čl. 4 odst. 2	—
—	Článek 5	—
—	Čl. 6 odst. 1	Čl. 23 odst. 2
—	Čl. 6 odst. 2	Čl. 3 odst. 8
—	Čl. 6 odst. 3	Čl. 3 odst. 9 druhý pododstavec a odst. 10 a 11
—	Čl. 6 odst. 4	Čl. 23 odst. 2
—	Čl. 7 odst. 1	Čl. 23 odst. 3
—	Čl. 7 odst. 2	Čl. 23 odst. 4
—	Čl. 7 odst. 3	Čl. 23 odst. 3 návětí

Směrnice 78/660/EHS	Směrnice 83/349/EHS	Tato směrnice
—	Článek 8	Čl. 23 odst. 5
—	Čl. 9 odst. 1	Čl. 23 odst. 6
—	Čl. 9 odst. 2	—
—	Článek 10	Čl. 23 odst. 7
—	Článek 11	Čl. 23 odst. 8
—	Čl. 12 odst. 1	Čl. 22 odst. 7
—	Čl. 12 odst. 2	Čl. 22 odst. 8
—	Čl. 12 odst. 3	Čl. 22 odst. 9
—	Čl. 13 odst. 1 a 2	Čl. 2 odst. 16 a čl. 6 odst. 1 písm. j)
—	Čl. 13 odst. 2a	Čl. 23 odst. 10
—	Čl. 13 odst. 3	Čl. 23 odst. 9
—	Článek 15	—
—	Článek 16	Článek 4
—	Čl. 17 odst. 1	Čl. 24 odst. 1
—	Čl. 17 odst. 2	—
—	Článek 18	Čl. 24 odst. 2
—	Článek 19	Čl. 24 odst. 3 písm. a) až e)
—	Článek 20	—
—	Článek 21	Čl. 24 odst. 4
—	Článek 22	Čl. 24 odst. 5
—	Článek 23	Čl. 24 odst. 6
—	Článek 24	—
—	Čl. 25 odst. 1	Čl. 6 odst. 1 písm. b)
—	Čl. 25 odst. 2	Čl. 4 odst. 4
—	Čl. 26 odst. 1	Čl. 24 odst. 7
—	Čl. 26 odst. 2	—
—	Čl. 26 odst. 3	Čl. 6 odst. 1 písm. j)
—	Článek 27	Čl. 24 odst. 8
—	Článek 28	Čl. 24 odst. 9
—	Čl. 29 odst. 1	Čl. 24 odst. 10
—	Čl. 29 odst. 2	Čl. 24 odst. 11
—	Čl. 29 odst. 3	Čl. 24 odst. 12
—	Čl. 29 odst. 4	Čl. 24 odst. 13
—	Čl. 29 odst. 5	Čl. 24 odst. 14
—	Čl. 30 odst. 1	Čl. 24 odst. 3 písm. c)

Směrnice 78/660/EHS	Směrnice 83/349/EHS	Tato směrnice
—	Čl. 30 odst. 2	—
—	Článek 31	Čl. 24 odst. 3 písm. f)
—	Čl. 32 odst. 1 a 2	Článek 26
—	Čl. 32 odst. 3	—
—	Čl. 33	Článek 27
—	Článek 34 návětí a čl. 34 odst. 1 první věta	Čl. 16 odst. 1 písm. a) a čl. 28 odst. 1
—	Čl. 34 odst. 1 druhá věta	—
—	Čl. 34 odst. 2	Čl. 28 odst. 2 písm. a)
—	Čl. 34 odst. 3 písm. a)	Čl. 28 odst. 2 písm. b)
—	Čl. 34 odst. 3 písm. b)	—
—	Čl. 34 odst. 4	Čl. 28 odst. 2 písm. c)
—	Čl. 34 odst. 5	Čl. 28 odst. 2 písm. d)
—	Čl. 34 odst. 6	Čl. 16 odst. 1 písm. g) a čl. 28 odst. 1
—	Čl. 34 odst. 7	Čl. 16 odst. 1 písm. d) a čl. 28 odst. 1
—	Čl. 34 odst. 7a	Čl. 17 odst. 1 písm. p)
—	Čl. 34 odst. 7b	Čl. 17 odst. 1 písm. r)
—	Čl. 34 odst. 8	Čl. 18 odst. 1 písm. a)
—	Čl. 34 odst. 9 písm. a)	Čl. 17 odst. 1 písm. e)
—	Čl. 34 odst. 9 písm. b)	Čl. 28 odst. 1 písm. b)
—	Čl. 34 odst. 10	—
—	Čl. 34 odst. 11	Čl. 17 odst. 1 písm. f) a čl. 28 odst. 1
—	Čl. 34 odst. 12 a 13	Čl. 28 odst. 1 písm. c)
—	Čl. 34 odst. 14	Čl. 16 odst. 1 písm. c) a čl. 28 odst. 1
—	Čl. 34 odst. 15	Čl. 17 odst. 1 písm. c) a čl. 28 odst. 1
—	Čl. 34 odst. 16	Čl. 18 odst. 1 písm. b) a čl. 28 odst. 1
—	Čl. 35 odst. 1	Čl. 28 odst. 3
—	Čl. 35 odst. 2	—
—	Čl. 36 odst. 1	Čl. 19 odst. 1 a čl. 29 odst. 1
—	Čl. 36 odst. 2 písm. a)	—
—	Čl. 36 odst. 2 písm. b) a c)	Čl. 19 odst. 2 písm. b) a c)
—	Čl. 36 odst. 2 písm. d)	Čl. 29 odst. 2 písm. a)

Směrnice 78/660/EHS	Směrnice 83/349/EHS	Tato směrnice
—	Čl. 36 odst. 2 písm. e)	Čl. 19 odst. 2 písm. e) a čl. 29 odst. 1
—	Čl. 36 odst. 2 písm. f)	Čl. 29 odst. 2 písm. b)
—	Čl. 36 odst. 3	Čl. 29 odst. 3
—	Článek 36a	Čl. 33 odst. 1 písm. b)
—	Článek 36b	Čl. 33 odst. 2
—	Čl. 37 odst. 1	Čl. 34 odst. 1 a 2
—	Čl. 37 odst. 2	Čl. 35
—	Čl. 37 odst. 4	Článek 35
—	Čl. 38 odst. 1	Čl. 30 odst. 1 první pododstavec a odst. 3 první pododstavec
—	Čl. 38 odst. 2	Čl. 30 odst. 1 druhý pododstavec
—	Čl. 38 odst. 3	—
—	Čl. 38 odst. 4	Čl. 30 odst. 3 druhý pododstavec
—	Čl. 38 odst. 5 a 6	—
—	Čl. 38 odst. 7	Článek 40
—	Článek 38a	—
—	Článek 39	—
—	Článek 40	—
—	Čl. 41 odst. 1	Čl. 2 bod 12
—	Čl. 41 odst. 1a	Čl. 2 bod 3
—	Čl. 41 odst. 2 až 5	—
—	Článek 42	—
—	Článek 43	—
—	Článek 44	—
—	Článek 45	—
—	Článek 46	—
—	Článek 47	—
—	Článek 48	Článek 51
—	Článek 49	—
—	Článek 50	—
—	Článek 50a	—
—	Článek 51	Článek 55

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2013 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 420 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	910 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

